

În munții Paringului, la vechiul drum strategic făcut de armata română în timpul primului război mondial (echipajul «Carpiada», Casa pionierilor, Galați).

Decebal, erou al unei epoci de răspîntie la hotarul a două lumi, simbol al luptei cutezătoare, neîfricate, găsește un puternic ecou în imaginația tinerilor cutezători care au învățat să prețuiască aceste virtuți bărbătești. Multe expediții pionierești cum sînt «Floare de colți» (Oțelul Roșu — Caraș Severin), «Tulnic» (Școala generală nr. 19, Arad), «Fereastră» (Liceul nr. 2, Lugoj) și-au îndrumat astfel pașii către cetățile dacice din arcul carpatic, cetăți înălțate în urmă cu două milenii pe fruntea munților, pe coame de deal, la margine de prăpăstii — în zona Costești, Blidaru, la Sarmizegetusa.

Fără îndoială, le-au susținut entuziasmul și rezultatele semnificative ce le-au obținut pionierii echipajului «Sargedava» — deținătorii «Busolei de aur» — care, după cum se știe, făcînd cerce-

tări în munții Orăștiei, au scos la iveală urmele unor străvechi așezări dacice de extremă importanță.

Interesante cercetări au efectuat în acest an expediționarii pe urmele lui Horia din Albac și ale tovarășilor săi de luptă Cloșca și Crișan, pe locurile unde au trăit și au luptat Avram Iancu, Pintea Viteazul. Numeroase echipaje, cum au fost «Joan Corvin» (Școala generală nr. 9, Hunedoara), «Fiii Minerilor» (Comănești — Bacău), «Zada 1» (Școala generală nr. 20, Sibiu), «Cricovul Dulce» (Școala generală Moreni — Dimbovița) și-au întretăiat, în vara care a trecut, drumurile în inima «Cetății de Piatră», la poalele Zarandului, în defileul din Buceș ori prin văile tainice ale Gutinului.

Amintirea eroilor a rămas vie în legende și în cîntece și pionierii, ajungînd

La monumentul lui Tudor Vladimirescu din Tirgu-Jiu (echipajul «Entuziaști», Școala generală Peșteana-Jiu).

la izvoarele creației populare, au cules prețioase documente folclorice, cum e acel emoționant «Cîntec al lăncului»:

La închiderea ediției
«SARGEDAVA» LA CUTEZĂTORII

Membrilor celor două echipaje SARGEDAVA (edițiile 1970 și 1971) de la Școala generală din Orăștioara de Sus — Hunedoara, obișnuiți (ca toți expediționarii de altfel) cu altitudinea, nu le-a fost prea greu să «escaladeze» cele 9 etaje ale Casei «Scintei» pentru a ajunge în mijlocul nostru. Evenimentul s-a petrecut în dimineața zilei de 9 oc-

«Pe dealul Feleacului. Caru merge-împiedicat lăncu merge supărat! Trece clopul moșului și se aude doina lui Doină mîndră și frumoasă! De la moș, din suflet scoasă.»

Astfel, vechi documente ale trecutelor veacuri dau un mai bogat înțeles înfăptuirilor timpului nostru.

ARCURI DE TRIUMF

Coșna, Măgura, Mărășești, Mărăști sînt locuri care și-au cîștigat un loc de seamă în cronicile înrîncenărilor ani ai primului război mondial. Sînt nume-simbol ale vitejiei și dăruirii de sine cu care au luptat ostașii români pentru a apăra pămîntul patriei cîntropite.

Spre aceste locuri iluminate de eroismul armatelor noastre s-au îndreptat numeroase expediții pionierești. Urmele marilor bătălii s-au șters de mult: natura generoasă și munca stăruitoare a oamenilor a modificat, într-o sensibilă măsură, peisajul. Dar în amintirea eroilor bătălii ce s-au purtat și spre cinstirea celor ce au căzut cu arma în mînă, s-au înălțat monumente în fața cărora generațiile tinere își aduc prinos de dragoste și admirație. Membrii expediției «Carpiada» au lăsat pe treptele monumentului eroilor din Ciineni-Argeș coroane împletite de ei cu migală din flori de cîmp. Jurnalele echipajelor «Focul viu» (Școala generală Podgoria-Buzău), «Putna '71» (Casa pionierilor Adjud) poartă în paginile lor nenumărate impresii și însemnări din aceste locuri.

Însuflețiți de aceleași simțăminte, izvorite din dragostea de patrie, o seamă de alte expediții, printre care amintim pe «Fleming» Liceul din Tecuci

«Paralela 45» — Plaiul Cîmpinei-Prahova, au avut drept obiective principale ale cercetărilor lor localități cu puternice rezonanțe în anii împotrivrării antifasciste pentru apărarea libertății și independenței patriei.

Și astfel, echipajele care au străbătut țara de la apus la răsărit și de la nord la sud au înțeles că, în orice moment greu, patria noastră a avut fii devotați ca să o apere și să o facă să renască de cîte ori istoria a cerut-o.

AUREL LECCA

Către REDACȚIA REVISTEI «CUTEZĂTORII»

STIMAȚI TOVARĂȘI,

Vă scriem pentru a vă informa despre unul dintre aspectele activității echipajului de pionieri «Sargedava» de la Orăștioara de Sus, județul Hunedoara, condus de profesorul Viorel Manolescu, care și-a adus și anul acesta contribuția la descoperirea de noi puncte arheologice în zona Munților Orăștiei.

În una din excursiile sale, echipajul menționat a aflat, pe baza informațiilor localnicilor, despre descoperirea de fragmente ceramice în hotarul satului Cucuiș din valea Sibișelului. Deplasîndu-se la fața locului, împreună cu pionierii, profesorul V. Manolescu a recunoscut fragmentele ceramice ca fiind dacice și a anunțat imediat cercetătorii clujeni care conduceau săpăturile arheologice la Grădiștea Muncelului. A urmat o deplasare la fața locului a cercetătorilor clujeni însoțiti de profesorul V. Manolescu, cu prilejul căreia s-a adevărit că fragmentele ceramice erau dacice și că ele fuseseră descoperite în interiorul unei fortificații de pămînt, care face parte din sistemul de fortificații dacice din Munții Orăștiei. Ținem să subliniem că echipajul condus de profesorul Manolescu a depistat punctul arheologic fără a face sondaje ce puteau periclita integritatea obiectivului arheologic și faptul că semnalarea noii descoperiri s-a făcut în timp util pentru verificarea ei de specialiști. Importanța obiectivului descoperit este ieșită din comun și, drept urmare, Muzeul de Istorie Cluj va planifica săpături arheologice în acel loc, începînd cu campania de cercetări din anul 1972.

Vrem să aducem și pe această cale mulțumiri echipajului de pionieri condus de profesorul V. Manolescu, ale cărui contribuții la depistarea de noi puncte arheologice în zona amintită se arată a fi an de an tot mai fructuoase.

Cu deosebită stimă,
H. DAICOVICIU

CĂTRE TOȚI CITITORII:

Nu uitați, pînă la 4 noiembrie 1971 trebuie să trimiteți la redacție lucrările voastre pentru concursul «O revistă scrisă și ilustrată de către cititorii ei». (Regulamentul și premiile au apărut în numărul 41 al revistei.)

TRANSFĂGĂRAȘANUL

Scenariu: ADRIAN MIERLUȘĂ
Desene: TEODOR BOGOI

Tăiat în cremene, trecind prin locuri pe unde omul și-a plimbat, până acum doar privirea, răcorindu-și fruntea în zăpezile veșnice ale creștelor făgărășene, arcuindu-se peste contraforturi inexpugnabile și pe margini de prăpastie amețitoare, prinde contur cel mai temerar drum construit vreodată pe meleagurile patriei noastre. Cîntea de a-l deschide a fost acordată armatei. Fiii poporului român, constructorii în uniformă militară, îndeplinesc această misiune cu aceeași înaltă răspundere cu care se instruiesc pentru apărarea cuceririlor noastre revoluționare, cu abnegație și eroism, mîndri că dau viață unei opere arhitecturale inegalabile, pe care o leagă de numele celui mai iubit fiu al poporului, comandantul suprem al armatei, Nicolae Ceaușescu.

— UITE-L PE RADU! A PREGĂTIT O NOUĂ EXPLOZIE. A 15-A PE ZIUA DE AZI.
— TE CONTRAZIC. A 15-A A AVUT LOC LÎNGĂ «CUIBUL VIPERELOR».

— UN ADEVĂRAT «SFARMĂ-PIATRĂ», TOVARĂȘE COLONEL. A DEVENIT ÎN TREI LUNI DE ZILE UN ALPINIST LA FEL DE BUN CA VÎNĂTORII DE MUNTE.

...FRUNTAȘUL RADU OLARU, ARTIFICIERUL, DUPĂ CE COBOARĂ DE-A LUNGUL CORZII ÎNȚINSE A FRÎNGHIEI, ALEARGĂ SPRE ADĂPOST, SĂ NU-L PRINDĂ EXPLOZIA.

— MAI SÎNT ZECE SECUNDE!

— ACUM!... DE CE NU EXPLODEAZĂ?

— DE CE NU URMEAZĂ DETUNĂTURA?

— CE S-O FI ÎNTÎMPLAT?
— E PENTRU PRIMA OARĂ CÎND NU EXPLODEAZĂ AMESTECUL.

— TOVARĂȘE LOCOTENENT, PERMITEȚI-MI SĂ URC DIN NOU. TREBUIE SĂ VERIFIC CAUZA INCIDENTULUI ȘI SĂ PROVOC EXPLOZIA.

JOI, 28 OCTOMBRIE 1971,
ANUL V (214)
16 PAGINI, 1 LEU

43

108

Cutezătorii

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ
EDITATĂ DE
CONSILIUL NAȚIONAL
AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

CEA DE A II-A CONFERINȚĂ NAȚIONALĂ A ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

Vineri după-amiază, în sala mare a Palatului Republicii, a avut loc ședința festivă de deschidere a celei de-a doua Conferințe Naționale a Organizației Pionierilor, eveniment cu semnificație majoră în viața purtătorilor cravatelor roșii, a cadrelor de educatori, a tuturor celor chemați să pregătească pentru muncă și viață noile generații — nădejdea și schimbul de mîine al patriei, viitorii constructori ai socialismului și comunismului în România.

Ora 17. În sală, sosesc tovarășii: Nicolae Ceaușescu, Emil Bodnaraș, Manea Mănescu, Paul Niculescu-Mizil, Gheorghe Pană, Gheorghe Rădulescu, Virgil Trofin, Ilie Verdeț, Maxim Berghianu, Florian Dănilache, Emil Drăgănescu, Janos Fazekas, Petre Lupu, Dumitru Popa, Dumitru Popescu, Leonte Răutu, Gheorghe Stoica, Ștefan Voitec, Petre Blajovici, Miron Constantinescu, Mihai Dalea, Miu Dobrescu, Mihai Gere, Ion Ioniță, Vasile Patilneț, Ion Stănescu.

La lucrări iau parte delegați ai celor peste 1 600 000 de pionieri din întreaga țară, comandanți instructori de unități și detașamente pionierești, tineri din detașamentele de pregătire pentru apărarea patriei, cadre didactice, muncitori din întreprinderile bucurășene, elevi.

Sînt prezenți oaspeți de peste hotare — soli ai organizațiilor de pionieri din țările socialiste frățești, precum și reprezentanți ai unor organizații internaționale.

Cuvîntul de deschidere este rostit de tovarășul Virgiliu Radulian, președintele Consiliului Național al Organizației Pionierilor.

În acordurile imnului «Trei culori», înțonat de miile de copii aflați la festivitate, sînt aduse drapelul patriei și drapelul Organizației Pionierilor. O delegație de pionieri se îndreaptă spre tribună. Ea transmite conferinței salutul copiilor din întreaga țară — români, maghiari, germani și de alte naționalități — care cresc, muncesc și învață laolaltă într-o strînsă frăție, în climatul moral sănătos al orînduirii noastre socialiste.

Întîmpinat cu puternice aplauze, cu ovății și urale, ia cuvîntul tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU.

Cuvîntul secretarului general al partidului este primit cu multă însuflețire, este subliniat, în repetate rînduri, cu urale și îndelungi aplauze.

Festivitatea a ia sfîrșit într-o atmosferă vibrantă. Sub înalta boltă a sălii răsună urale și ovății puternice. Se aud cuvinte de slavă închinăte partidului, patriei noastre socialiste, libere și înfloritoare. Se scandează numele secretarului general al partidului, cel mai iubit prieten și cel mai stimat îndrumător al tinerei generații. Se întonează cîntecul «Mulțumim din inimă Partidului».

Lucrările conferinței s-au reluat în ziua următoare la Palatul Marii Adunări Naționale.

*Trăim cu toți în țară mindră-n care
Poporul este pe deplin stăpîn,
Ni-i unic țel și aripă și soare
Partidul Comunist Român.*

*Și dacă-n suflet azi ni se-ntretaie
Frumos trecut, prezent și viitor,
E că ni-i Ceaușescu Nicolae
Părinte drag și bun conducător.*

*Școli noi și manuale gratuite,
Laboratoare, totul ni s-a dat.
In anii mari, cu zile strălucite,
Trăim frumos și-adevărat.*

*Cu toți, români, maghiari, germani,
copiii
Aceluiași viteaz și demn popor
Voioși sub soarele frăției
Ca florile-nflorim sub tricolor.*

*Asemenea unei brățări de aur
Ni-i munca, meseriile — comori.
In fiecare pionier, un faur,
Fiu, vrednicului său popor.*

*Iar vara, cînd în calendar e soare
Și sînt vacanțele cu încîntări,
Pornim în tabere, în munți, la mare
Cu alți copii veniți din alte țări.*

*Ni-i multiseclară oșpeția
Păstrăm în noi un suflet strămoșesc
Și are porți deschise România
Spre toți acei ce pacea o iubesc.*

*Dar pentru toate-aceste daruri, iată
Noi raportăm și ne-angajăm din nou
Ca-n inima de pionier să bată
In muncă, clar, ecoul de erou.*

*Căci fiecare pionier, un militant de frunte
Un luptător și-o cutezanță este
Cu inima bătînd ca steaua sus în munte
Spre gloria și bucuria Patriei aceste.*

*Cu gîndul și cu hărnicia toată
Scrutînd cu ochiul minții viitorul
Noi învățăm, muncim, plantăm și totodată
În visuri mari ne avîntăm cu dorul.*

Salutul pionierilor

*În școală, spre mîndria noii ere,
Sau săditori de rodnici pomi și flori —
Sau chiar pe mici dar mindre șantiere
Căci sîntem uteciștii viitori.*

*Venim cu nota zece-a încîntării
Dar și cu munca brațelor, cîntînd,
Și noi putem schimba din fața țării
Cîte ceva pe-acest frumos pămînt.*

*Noi înțelegem și iubim istoria întreagă
În fabrici ne dorim și pe ogor.
Iar de cultura țării gînd înalt ne leagă,
Și ne mindrim cu tot ce-i fapt și spor.*

*Făgăduim să fim la măreția
Visată pentru noi, pentru nepoți..
Știm cum a fost cîndva copilăria
Tovarășului Ceaușescu, toți!*

*Cu inima, cu fapta și cu gîndul
Fl ni-i ocrotitor și rază către soare,
Iar noi crescînd împodobim pămîntul*

*Și sîntem patriei prezent
și viitor
și fl*

*Partidului vom fi fideli cum raza
Este fidelă soarelui ceresc.
Și vom munci, vom sta mereu la paz
Pămîntului bogat și strămoșesc.*

*Copii ai Revoluției, o mindră
Menire avem în inimi și în pași.
Ni-s fragezi anii, dar în marea-ți lup
Partid iubit, să ne socoți ostași.*

*Trimitem azi salutul pionieriei,
Noi, soli veniți din pașnic viitor,
Prin care toți copiii României
Rostesc: Partid, Popor și Tricolor!*

*Partidul! Brațul și lumina lui,
In tot ce biruim ni-i forță;
Noi, pionierii dăm entuziasmului
Lumina inimii, ce arde-torță.*

*Cravata roșie este o parte
De steag, la Dunăre și la Carpați —
Cu inima deschisă ca o carte
Vă salutăm, tovarăși delegați.*

*Vă salutăm pe cei din România,
Sau cei sosiți de peste mări și țări.
De aur ne-a făcut copilăria
Partidul drag al marilor chemări.*

*Noi vă urăm cu gîndul și credința
Toți pionierii patriei, în cor,
Tovarăși, să vă fie conferința
Corabie în drum spre viitor.*

IESAJUL

dresat Comitetului Central
Partidului Comunist Român,
ovarăşului

Nicolae Ceauşescu,

ce către

pionierii delegaţi la

ea de a II-a

Conferinţă Naţională

Organizaţiei Pionierilor

IUBITE TOVARĂŞE NICOLAE CEAUŞESCU,

Cu nespusă dragoste şi bucurie, noi, pionierii delegaţi la Conferinţa Naţională a Organizaţiei Pionierilor, în numele şi din împuternicirea tuturor copiilor ţării, vă rugăm să primiţi un fierbinte mesaj de recunoştinţă pentru grija ce ne-o purtaţi, pentru tot ce aţi făcut şi faceţi pentru tinăra generaţie. Ştim că vă preocupă în mod deosebit viaţa şi activitatea noastră şi le aceea ne străduim să obţinem note tot mai bune la învăţătură, viaţa noastră să fie plină de fapte demne, pioniereşti. Noi dorim să fim de folos patriei nu numai niine, ci şi azi, obţinând rezultate frumoase la munca patriotică, aducându-ne contribuţia, după puterile noastre, dar din toată inima, la înflorirea României socialiste, ţară mindră, bogată, stăpînă pe destinele sale, pregătindu-ne cu energie să devenim vajnici ei constructori şi apărători.

Nenumăratele acţiuni iniţiate în detaşamente şi unităţi, în cinstea Conferinţei noastre, largă participare a pionierilor la dezbaterile însufleţite ale secţiunilor pioniereşti din cadrul conferinţelor orăşeneşti,

municipale şi judeţene ale organizaţiei noastre, precum şi la Conferinţa Naţională, secţiuni pentru constituirea cărora vă mulţumim, sînt paşii noştri de început, dar îndrăzneţi, spre înţelegerea lumii în care creştem.

Pentru noi, pionierii şi şcolarii din toate judeţele României socialiste — români, maghiari, germani şi de alte naţionalităţi, înfrăţiţi în idealuri, în muncă, în cîntec şi voioşie, vizitele de lucru pe care le-aţi făcut de-a lungul anilor pe meleagurile noastre constituie amintiri de neuitat. Vor rămîne vii în memoria noastră momentele sărbătoreşti prilejuite de vizita dumneavoastră în unele şcoli din Capitală, precum şi cea de la Şcoala generală nr. 56, acolo de unde a pornit chemarea la munca patriotică pionierească. Ne-au bucurat nespuse cuvintele prin care aţi apreciat iniţiativa şi rezultatele muncii noastre. Pretutindeni în şcolile patriei am trăit din plin, alături de fraţii noştri utecişti şi de comandanţii noştri, bucuria şi recunoştinţa de a primi, ca o expresie a grijii pentru problemele şcolii, pentru formarea noastră, sfatul, indicaţiile celui mai de seamă dascăl şi prieten al tinerei generaţii.

Îndemnul dumneavoastră de a învăţa cu pasiune, de a ne pregăti temeinic pentru muncă şi viaţă, de a merita, prin fapte, cinstea de a face parte din organizaţia revoluţionară a copiilor din România, sînt pentru noi izvor nestins de elan, de tărie, de cutezanţă pionierească.

În întîlnirile cu muncitorii fruntaşi din uzine, şantiere şi de pe ogoare, în atelierele din şcoli şi în cercurile tehnico-aplicative, ne deprindem cu munca productivă, ne dăm seama că munca este nu numai o necesitate, dar şi o plăcere, cunoaştem şi preţuim harnica noastră clasă muncitoare, ai cărei urmaşi demni şi pricepuţi ne pregătim să devenim. Întîlnirile şi convorbirile noastre cu comuniştii ne-au format şi ne sînt mereu îndemnuri de a munci mai mult şi mai bine spre folosul patriei, de a ne învăţa cu înalta exigenţă şi cu spirit critic, de a ne modela caracterele potrivit cu personalitatea şi idealul de viaţă comunist. De la comuniştii învăţăm zi de zi cutezanţa, dragostea fierbinte faţă de patrie şi popor; răspunderea pentru faptele şi

conduita noastră de fii credincioşi ai Partidului Comunist Român.

Vă asigurăm că ne vom îndeplini în mod exemplar datoria de a învăţa, de a avea o comportare demnă în şcoală, în familie şi în societate, de a ne ridica necontenit nivelul pregătirii politice şi de a ne forma ca tineri revoluţionari, dăruind ţării tot ce avem mai bun în noi.

Trăim din plin bucuria de a-i primi pe şcolari în organizaţie încă de la vîrsta de 7 ani şi vă promitem că ne vom ocupa de ei cu dragoste frăţească. Dorim cu ardoare ca peste ani să merităm noi înşine a fi primiţi în rîndurile Uniunii Tineretului Comunist, de a cărei glorioasă flamură ne leagă roşul fremătător al cravatelor pioniereşti.

Noi, tinerele mlădiţe ale patriei, ne călăuzim întotdeauna după cuvîntul dumneavoastră, iubite tovarăşe Nicolae Ceauşescu. Urmăm înalta pildă de bărbăţie şi abnegaţie, de dăruire revoluţionară şi iubire faţă de pămîntul străbun, pe care o reprezintă bogata şi neobosită dumneavoastră activitate, pentru demnitatea şi propăşirea patriei, pentru fericirea noastră, a întregului popor.

Dînd glas gîndurilor tuturor copiilor ţării, noi, delegaţii celor peste 1 600 000 de purtători ai cravatelor roşii, ne angajăm solemn în faţa partidului, a dumneavoastră, iubite tovarăşe secretar general, să creştem în spiritul înaltelor trăsături ale clasei noastre muncitoare, al idealurilor Partidului Comunist Român, luptînd neobosit pentru a transforma fiecare detaşament într-un puternic colectiv de educare comunistă a pionierilor. Vom depune toate eforturile pentru a ne însuşi temeinic cunoştinţe teoretice şi deprinderi practice pentru ca, mîine, noi înşine să putem duce patria pe noi culmi, cu iscusinţă şi dăruire, ca fii de nădejde ai partidului şi poporului nostru.

Cu căldura inimilor noastre tinere, cu tot ce au mai bun, mai frumos şi mai demn gîndul, simţirea şi fapta noastră, vă făgăduim într-un glas că vom merge cu hotărîre şi necontenit TOT ÎNAINTE!

Instantanee

Toţi sînt nerăbdători să ia cuvîntul.

Pionierul Victor Cristea a adus la conferinţă şi o parte din frumuseţea costumelor de pe Ilva.

Secvenţă din timpul conferinţei.

DIN NOU ÎN FOCUL LUPTEI

La 8 decembrie 1938, încheindu-se cei doi ani și jumătate ai condamnării de la Brașov, tovarășul Nicolae Ceaușescu părăsește închisoarea. La numai două zile, poliția intră din nou în alarmă. În raportul Corpului detectivilor, din 10 decembrie 1938, se atrăgea foarte serios atenția asupra urmăririi îndepărtate a activității sale, fiind considerat «ca unul ce militează în mișcarea comunistă încă de la vârsta de 14 ani, fiind arestat și judecat în mai multe rânduri».

În ciuda condițiilor grele în care era nevoit să activeze, tovarășul Nicolae Ceaușescu mobilizează tineretul la luptă pentru apărarea democrației, împotriva organizațiilor fasciste, împotriva expansiunii Germaniei hitleriste, pentru pace.

Înăsprirea măsurilor represive ale aparatului de stat burghez-moșieresc impunea găsirea de noi modalități în vederea asigurării unor tot mai strânse legături cu masele de oameni ai muncii, cu tineretul, pentru atragerea acestora la noile lupte inițiate și conduse de partidul comunist. Devenind între timp membru al C.C. al U.T.C., tovarășul Nicolae Ceaușescu desfășoară o rodnică activitate politică în rândurile «corporațiilor» — pe atunci singurele organizații muncitorești cu drept de existență legală.

Prezența sa la numeroasele întâlniri ale tinerilor muncitori a dus la transformarea acestora în adesea manifestări politice. Cuvântul comuniștilor

mea, acest băiat are foarte mari perspective». Întrebat de un tovarăș, în legătură cu o eventuală arestare a cursanților de către organele polițienești, tinerul comunist avea să răspundă categoric: «Nu-i nimic, vom continua studiile în închisoare!»

Ulterior, după terminarea cursurilor, tovarășul Nicolae Ceaușescu a desfășurat o susținută activitate pe linia reorganizării comitetelor regionale ale U.T.C., contribuind efectiv la formarea de noi celule ale tineretului comunist în fabrici și la sate, în unități militare, institutii și facultăți.

ÎN LAGĂR, LA TÎRGU JIU

În vara anului 1940, pe cînd se ocupa de pregătirea și organizarea unei mari demonstrații muncitorești îndreptate împotriva pericolului fascist și a expansiunii Germaniei hitleriste, este din nou arestat și închis la Jilava, unde a desfășurat, și de această dată, o neobosită activitate politică, manifestînd o atitudine fermă, deosebit de combativă, față de regimul sever la care erau supuși deținuții politici.

Instaurarea în țară, la 6 septembrie 1940, a dictaturii militare fasciste, a fost însoțită de turbata dezlănțuire a teroarei și represiunii împotriva mișcării muncitorești, a militanților ei de seamă și în primul rînd a comuniștilor și uteciștilor. Guvernul antonescian ia măsuri de transferare a deținuților politici închisi la Jilava, între care și a tovarășului Nicolae Ceaușescu, la penitenciarul special din Caransebeș, unde aveau să îndure în continuare

din România, în rîndul cărora partidul comunist constituia principalul nucleu, au trecut la declanșarea insurecției naționale antifasciste prin arestarea guvernului antonescian. În această epocă deosebit de importantă, tovarășul Nicolae Ceaușescu menține o strînsă legătură cu tineretul muncitor, chemîndu-l să participe unit la înfăptuirea marilor prefaceri cerute de noua etapă istorică pe care o aveam de parcurs.

Actul istoric din vara fierbinte a anului 1944 s-a înscris ca un moment de excepțională însemnătate în cartea de aur a trecutului glorios al partidului comunist, al clasei muncitoare, al întregului popor.

La apelurile înflăcărâte ale partidului comunist masele largi de oameni ai muncii, și în primul rînd clasa muncitoare, au pornit asemenea unui torent la lupta eroică pentru alungarea hoardelor hitleriste din țară, pentru democratizarea aparatului de stat, a vieții economice și politice și înfrîngerea reacțiunii interne, refacerea rănilor pricinuite de război.

După înfăptuirea insurecției naționale antifasciste, alături de muncitori, țărani și intelectuali, tineretul, vital interesat în instaurarea unui regim democratic, și-a manifestat adeziunea totală la politica partidului comunist, hotărîrea fermă de a trece la aplicarea ei. În fruntea întregului tineret s-a situat Uniunea Tineretului Comunist.

În importanta funcție de secretar general al U.T.C.-ului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, crescut și format la școala aspră a ilegalității, a închisorilor și a lagărelor, posedînd o vastă experiență în munca cu tineretul, a acționat cu hotărîre și perseverență pentru aplicarea politicii partidului comunist, în vederea înfăptuirii unor adînci transformări democratice în însăși structura societății românești, mobilizînd toate forțele tineretului democrat la înfăptuirea acestor deziderate majore ale noii etape istorice.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu și ceilalți membri din conducerea U.T.C.-ului și-au îndreptat eforturile în primul rînd asupra realizării în rîndurile tineretului muncitor a unității de acțiune. Această activitate și-a găsit incununa în realizare, la 5 septembrie 1944, a Frontului Unic Muncitoresc al Tineretului între Uniunea Tineretului Comunist și Uniunea Tineretului Socialist.

UN MARE PRIETEN ȘI ÎNDRUMĂTOR AL TINEREI GENERAȚII

se făcea tot mai cunoscut în rîndurile maselor largi populare, care se ridicau cu hotărîre la lupta pentru apărarea drepturilor lor legitime. De pildă, în ziua de 13 august 1939, în condițiile grele ale dictaturii regale, a fost organizată în «Parcul Veseliei» din București o serbare cîmpenească a unor bresle, la care au participat peste 1000 de muncitori tineri și vîrstnici. «Comuniștii — nota un raport al Siguranței — au folosit această ocazie pentru a o transforma în manifestare comunistă». Au fost redactate cu acest prilej numeroase scrisori prin care se cerea punerea în libertate a comuniștilor arestați. «Textul cărților poștale, citit cu voce tare de cunoscutul comunist Nicolae Ceaușescu, membru în Comisia centrală a tineretului — spunea același raport — a fost folosit de comuniștii prezenți pentru a manifesta și lansa lozinci comuniste ca: «Vrem eliberarea deținuților politici».

A doua zi, are loc în strada Uranus nr. 138 o ședință a Cercului cultural al tineretului breslei, la care au participat 40 de persoane. În cadrul dezbaterilor privind găsirea de noi forme ale activității culturale în rîndurile tineretului, Nicolae Ceaușescu propune «să se înființeze secțiuni turistice, teatrale, corale și culturale separate, breasla fiind obligată să angajeze profesori și dirijori».

În condițiile grele ale ilegalității în care era nevoit să activeze partidul comunist, aceste forme au contribuit la atragerea unei părți însemnate a tinerilor la activitatea culturală și educativă, constituind totodată prilejul de discutare a diferitelor probleme politice stringente. În vara anului 1939, tovarășul Nicolae Ceaușescu, împreună cu alți activiști ai Uniunii Tineretului Comunist, este trimis la Ploiești pentru a urma cursurile școlii superioare de partid ilegale.

Este demnă de relevat amintirea unuia dintre foștii lectori ai școlii, care, referindu-se la modul cum tînărul Nicolae Ceaușescu abordă problemele politice în timpul cursurilor, relatează: «După părerea

mizeria și suferința, torturile și bătăile gardienilor, care urmăreau să înfrîngă vointa de luptă a militanților de seamă ai partidului comunist.

În august 1943, tovarășul Nicolae Ceaușescu a fost internat în lagărul deținuților politici de la Tg. Jiu, unde se aflau numeroși militanți ai Partidului Comunist Român, între care Gheorghe Gheorghiu-Dej, Chivu Stoica, Ion Gheorghe Maurer, Ion Popescu-Puțuri și mulți alții. Și acolo, ca de altfel în toate închisorile în care erau deținuți comuniștii și uteciști, a fost organizat un puternic nucleu de partid, care a găsit soluțiile cele mai potrivite pentru a păstra o puternică și permanentă legătură cu cei din afară, în vederea stabilirii în comun a măsurilor ce se impuneau în aceste momente grele, cînd partidului comunist îi revenea sarcina de mare răspundere de a salva țara din pragul dezastrului.

Supunînd unei ample analize atît situația internă a țării cît și situația internațională, conducătorii de frunte ai P.C.R., printre care se afla și tovarășul Nicolae Ceaușescu, au pregătit în a doua jumătate a anului 1943 un plan de acțiune menit să ducă la reorganizarea activității partidului comunist, la întărirea legăturilor sale cu toate forțele patriotice și progresiste în vederea răsturnării dictaturii militare fasciste și a scoaterii României din războiul hitlerist.

AUGUST VICTORIOS

În preajma insurecției naționale antifasciste, tovarășul Nicolae Ceaușescu, ieșind din lagăr, se ocupă intens de organizarea acțiunilor de luptă în care trebuiau antrenate toate forțele patriotice și progresiste ale țării. În vara anului 1944, sub loviturile zdrobitoare ale Armatei sovietice, ale coaliției antihitleriste, trupele Germaniei naziste au suferit înfrîngeri catastrofale. La 23 August 1944, în condițiile interne și externe favorabile, forțele patriotice și progresiste

O formațiune de luptă patriotică în acțiune, alături de ostași ai armatei române.

«Totul pentru front, totul pentru victorie» — chemare a P.C.R. adresată oamenilor muncii pentru sprijinirea frontului antihitlerist.

Tineretul patriei a răspuns cu înflăcărare la apelul partidului comunist, înscriindu-se voluntar să lupte împotriva Germaniei hitleriste.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu la un miting din toamna anului 1944.

Roadele muncii desfășurate de tovarășul Nicolae Ceaușescu în mijlocul tineretului aveau să se materializeze prin obținerea de succese însemnate pe frontul efortului comun pentru democratizarea țării. În legătură cu aceste succese, tovarășul Nicolae Ceaușescu consemna cu satisfacție, în noiembrie 1944, într-un articol publicat în «Scinteia tineretului»: «La «Malaxa» și la «S.T.B.» tineretul a dat un sprijin prețios în acțiunea pentru izgonirea și arestarea criminalilor fasciști. Acum, tinerii muncesc conștiincios și cu elan pentru mărirea producției.

Tineretul muncitor a luat de asemenea parte activă la alegerea prefecților și primarilor democrați în unele orașe și sate ale țării.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu a militat cu consecvență pentru desrădăcinarea unor tendințe șovine și naționaliste, pentru stabilirea unui climat de prietenie și respect între tinerii de orice naționalitate. «Trebuie să smulgem din sufletul tineretului — scria la 1 ianuarie 1945 în «Scinteia tineretului» secretarul general al U.T.C.-ului — educația de ură contra tineretului de altă naționalitate». Formarea unui tineret viguros, capabil să depună mari eforturi în activitatea desfășurată sub semnul transformărilor înnoitoare a stat în permanență în atenția sa.

În cadrul efortului general al întregului popor, tineretul a participat activ la lupta pentru democratizarea țării și a înfăptuirii pe cale revoluționară a reformei agrare, pentru instaurarea guvernului democratic de la 6 martie 1945 condus de dr. Petru Groza. Cuvintele înflăcărâte ale tovarășului Nicolae Ceaușescu adresate tineretului din fabrici, de pe ogoare, din unitățile militare, școli și universități, exemplul său personal au adus o însemnată contribuție la mobilizarea întregului tineret, la înfăptuirea liniei politice a partidului comunist.

Brigăzile de muncă patriotică ce au cuprins mii și mii de tineri muncitori, țărani, elevi și studenți și-au adus o însemnată contribuție pe șantierele reconstrucției Bumbesti-Livezeni, Salva-Viseu, Agnita-Botorca și altele. Au fost de asemenea organizate brigăzi de muncă patriotică pentru terminarea construcției căii ferate București-Craiova prin Roșiori, pentru refacerea Depoului de locomotive din Craiova, a Șantierului naval din Tr. Severin și altele.

CONDUCĂTOR DE PARTID ȘI ALES AL POPORULUI

Dînd o înaltă apreciere activității sale revoluționare, Conferința Națională a Partidului Comunist Român, din octombrie 1945, avea să-l aleagă pe tovarășul Nicolae Ceaușescu, membru al Comitetului Central al P.C.R. Investit cu această înaltă responsabilitate politică, se va ocupa cu aceeași dragoste și grijă de creșterea și educarea partinică a tinerii generații, care vedea în cel mai tânăr membru al Comitetului Central pe militantul revoluționar ce întruchipa entuziasmul, dîrzenia și hotărîrea în aplicarea cu consecvență a politicii partidului comunist.

Între anii 1946-1947, tovarășul Nicolae Ceaușescu și-a desfășurat activitatea ca secretar al Comitetului județean Constanța al P.C.R. și apoi al Comitetului regional Oltenia al P.C.R. contribuind la refacerea și dezvoltarea economiei acestor ținuturi, la creșterea influenței partidului comunist în rîndurile oamenilor muncii, manifestînd în permanență o grijă deosebită față de tineret, inițiind o serie de măsuri menite să îmbunătățească condițiile de viață și învățămînt ale acestuia. Dragostea și simpatia de care se bucura în rîndul maselor populare au fost reliefate și cu prilejul campaniei electorale și al alegerilor parlamentare din noiembrie 1946.

Candidînd în județul Olt, tovarășul Nicolae Ceaușescu a avut în cursul lunilor iunie — noiembrie 1946 mai multe întruniri electorale cu locuitorii ai orașului Slatina și ai unor comune de pe cuprinsul județului, în cadrul cărora a fost acordată multă atenție tineretului, mai ales celui care era chemat să voteze pentru prima dată. În înălțimile

rile sale cu alegătorii tineri, a manifestat un deosebit interes față de rezolvarea principalelor probleme ce frămîntau pe atunci tineretul, demascînd totodată demagogia cu care partidele burgheze urmăreau să influențeze votul acestuia.

Ales deputat în noiembrie 1946, mandat ce avea să fie reînnoit cu prilejul fiecărei legislaturi a Marii Adunări Naționale, tovarășul Nicolae Ceaușescu a desfășurat o susținută activitate parlamentară păstrînd o strînsă legătură cu oamenii muncii.

1946 — SALVAȚI COPIII DE LA FOAMETE!

În perioada anilor 1946-1947, paralel cu sarcinile multiple legate de reconstrucția economiei și consolidarea puterii populare, tovarășul Nicolae Ceaușescu, împreună cu numeroși activiști de partid și de stat, desfășoară o neobosită activitate pentru combaterea consecințelor nefaste ale secetei.

Mai mult de o treime din teritoriul țării a fost bîntuit de această calamitate. Mii de copii, în special cei din Moldova, erau amenințați să piară de foame. În aceste împrejurări dramatice, P.C.R. și guvernul democratic au întreprins energice măsuri pentru salvarea de la moarte prin înfometare a zeci de mii de copii, femei și bătrîni. Ca secretar al Regionalei P.C.R. Oltenia, tovarășul Nicolae Ceaușescu adresează un apel înflăcărât populației din această regiune mai puțin atinsă de efectele secetei, să sprijine din răputeri efortul general al partidului comunist de ajutorare, prin toate mijloacele, a populației înfometate.

«Pentru a salva mii de copii moldoveni — sublinia tovarășul Nicolae Ceaușescu — este nevoie de efortul tuturor patrioților cinstiți, de întregul popor care trebuie să vină în ajutorul Moldovei. Acțiunea hotărîtă a guvernului și inițiativa Comitetului de ajutorare a Moldovei trebuie sprijinită de toți cetățenii, oricît de mici ar fi posibilitățile lor».

Răspunzînd chemării patriotice, populația Olteniei, ca și a altor regiuni din țară, a inițiat o vastă acțiune de colectare a unor însemnate cantități de alimente și îmbrăcăminte care au fost trimise în dar micuților înfometați. Mii de copii din județele Botoșani, Dorohoi, Vaslui, Buzău, Covurlui etc. au fost primiți cu căldură părintească, asigurîndu-li-se hrana și îmbrăcămîntul necesar, un cămin primitiv și condiții pentru continuarea școlii. După lichidarea consecințelor secetei, acești copii s-au reîntors în familiile lor cu amintirea de neuit a celor care i-au ocrotit cu dragoste și afecțiune, ca pe propriii lor copii.

Ca urmare a luptei energice a maselor populare conduse de partidul comunist, au fost obținute însemnate succese pe linia consolidării politice și economice a țării. La 30 Decembrie 1947, după abolirea monarhiei, reazem principal al capitaliștilor și moșierilor, monarhie care a jefuit timp de multe decenii averile țării, a fost proclamată Republica Populară Română. În istoria poporului nostru, se deschide o nouă etapă. Prin actul revoluționar de la 11 iunie 1948, principalele mijloace de producție deținute pînă atunci de clasele exploatare au trecut în mîinile celor ce muncesc. Se pun astfel bazele trecerii la construirea orînduirii socialiste, orînduire în care poporul român, stăpîn pe destinele sale, își făurește cu bărbăție, sub conducerea încercată a Partidului Comunist Român, un viitor luminos.

**MIHAI DOGARU
GHEORGHE TUDOR**
cercetători științifici la Institutul
de studii istorice și social-politice
de pe lângă C.C. al P.C.R.

ÎN NUMĂRUL URMĂTOR:

• CRAVATE ROȘII LA PALATUL COTROCENI •
LA 36 DE ANI, SECRETAR AL COMITETULUI CENTRAL
• CONDUCĂTOR IUBIT AL PARTIDULUI ȘI STATULUI •
OMUL ÎNALTEI CONȘTIINȚE MORALE, PATRIOTICE ȘI CETĂȚENEȘTI.

TINERETUL ȘI RECONSTRUCȚIA

Însuflețit de chemările partidului, tineretul a muncit cu abnegație pentru refacerea întreprinderilor distruse de război, pentru ridicarea producției necesare frontului.

SECȚIUNEA PENTRU PIONIERI

21 octombrie. Dimineată însoțită de toamnă. În București, la Muzeul de istorie a partidului comunist, a mișcării revoluționare și democratice din România, răsună iar trompete pionierești. Sute de copii, soli ai purtătorilor cravate roșii de pe întreg cuprinsul țării, au venit în marele forum pionieresc — cea de a II-a Conferință Națională a Organizației Pionierilor, secțiunea pentru pionieri.

La Conferință sosesc tovarășii Mihai Gere, membru supleant al Comitetului Executiv, secretar al C.C. al P.C.R., Dan Mărtian, prim-secretar al C.C. al U.T.C., ministru pentru problemele tineretului, Mircea Malița, ministrul învățământului, reprezentanți ai Uniunii Tineretului Comunist, ai Consiliului Național al Organizației Pionierilor, reprezentanți ai unor organizații pionierești din țări socialiste și ai unor organisme internaționale de copii și tineret.

În sală se lasă liniștea. Sună trompe-

tele. Pioniera Adriana Mihalcea din Buzău comandă: «Drept!». Se întonează imnul «Trei culori». Garda pionierească aduce drapelul patriei și drapelul Organizației pionierilor. Lucrările secțiunii pentru pionieri sînt deschise de tovarășul Virgiliu Radulian, președintele Consiliului Național al Organizației Pionierilor, adjunct al ministrului învățământului, care face o scurtă prezentare a activității desfășurate de Organizația pionierilor în cei cinci ani, care au trecut de la prima conferință.

După ce au vizionat filmul, «Cravatele roșii» inspirat din viața și activitatea pionierilor, participanții au trecut la dezbaterile modului în care se desfășoară activitățile pionierești, făcînd și numeroase propuneri pentru îmbu-

delegați au semnalat și unele lipsuri existente în activitatea detașamentelor și unităților.

În cadrul conferinței, pionierii au primit, de asemenea, salutul călduros al fraților mai mari, utecistii, transmis de eleva Doina Ciofu de la Liceul «Gheorghe Lazăr».

Luînd cuvîntul, în încheierea lucrărilor secțiunii pentru pionieri, tovarășul Mihai Gere a transmis salutul adresat participanților de către tovarășul Nicolae Ceaușescu, relevînd în același timp înalta apreciere pe care secretarul general al partidului o acordă mișcării pionierești. Vorbitoarea a subliniat grija permanentă a partidului pentru îmbunătățirea activității Organizației pionierilor, pentru formarea unei conștiințe politice și civice ridicate, pentru asigurarea unui viitor fericit copiilor și tineretului din țara noastră.

Într-o atmosferă de vibrant entuziasm, purtătorii cravate roșii prezenți în sală au adresat un mesaj conducerii partidului, tovarășului Nicolae Ceaușescu.

În cursul după-amiezii, pionierii-delegați au depus jerbe de flori la Monumentul eroilor pentru libertatea poporului și a patriei, pentru socialism și la Monumentul eroilor patriei. Seara, delegații au fost invitați la un bogat program artistic pionieresc. În ziua următoare, cei peste 200 de delegați au luat parte la festivitatea care a avut loc la Sala Palatului Republicii Socialiste România.

nătățirea proiectului de Statut al unităților și detașamentelor. Vorbînd despre succesele obținute la învățătură, în activitatea de organizație și în acțiunile de muncă patriotică, pionierii-

LUCRĂRILE CELEI DE A II-A CONFERINȚE NAȚIONALE A ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

La Palatul Marii Adunări Naționale au fost reluate, simbolic, în ședință plenară, lucrările celei de-a doua Conferințe Naționale a Organizației Pionierilor.

La lucrări iau parte tovarășii Mihai Gere, membru supleant al Comitetului Executiv, secretar al C.C. al P.C.R., Mircea Malița, ministrul învățământului, conducători ai unor instituții centrale și organizații obștești, activiști de partid, de stat și ai U.T.C., muncitori din mari întreprinderi, oameni de știință, artă și cultură.

Președintele Consiliului Național al Organizației Pionierilor, Virgiliu Radulian, a prezentat Raportul Consiliului Național al Organizației Pionierilor privind activitatea desfășurată în perioada noiembrie 1966 — octombrie 1971.

Participanții au ascultat, apoi, o informare asupra lucrărilor secțiunii pentru pionieri, care a avut loc în aceste zile; într-o atmosferă de puternică însuflețire, s-a dat citire mesajului adresat conducerii partidului, tovarășului Nicolae Ceaușescu, de delegații la conferința acestei secțiuni.

În continuare, Silvestru Pațita, vicepreședinte al Consiliului Național al Organizației Pionierilor, a expus raportul privind îmbunătățirile ce se propun a fi aduse Statutului unităților și detașamentelor de pionieri și Regulamentul consiliilor Organizației pionierilor din Republica Socialistă România.

Au început, apoi, discuțiile, la care au participat numeroși delegați și invitați.

Mișcarea pionierească, a relevat printre altele ministrul învățământului, Mircea Malița, reprezintă în vastul proces educațional ce se desfășoară în țara noastră unul din pilonii săi cei mai de seamă, conlucrind în mod foarte strâns cu școala, dar și completînd-o, implinind-o.

A doua zi, duminică, prima parte a

ședinței de dimineață s-a desfășurat pe comisii, în cadrul cărora a fost abordat un cerc larg de probleme privind perfecționarea activității pionierești, munca tehnico-științifică, culturală, artistică și sportivă, de presă și propagandă, precum și alte aspecte majore ale vieții interne de organizație.

Apoi au fost continuate dezbaterile generale în plenul conferinței. Ca și în prima zi, vorbitorii au arătat în mod unanim că îndemnul și îndrumările cuprinse în cuvîntarea tovarășului Nicolae Ceaușescu, rostită la ședința inaugurală a conferinței, precum și programul de măsuri adoptat de Comitetul Executiv al C.C. al P.C.R., la propunerea secretarului general, vor sta la baza întregii activități de instruire și educare a copiilor — viitorul națiunii noastre.

Referindu-se la conlucrirea dintre U.T.C. și Organizația pionierilor, primul secretar al C.C. al U.T.C., Dan Marțian, ministru pentru problemele tineretului, a spus, între altele: «Necesitatea îmbunătățirii muncii de educație în rândul tineretului impune dezvoltarea și perfecționarea colaborării dintre U.T.C. și Organizația Pionierilor, lărgirea și permanentizarea acțiunilor comune pentru asigurarea continuității procesului de educare comunistă a tinerilor și trecerea firească de la pionierat în Uniunea Tineretului Comunist».

În continuare, Iuliu Rătiu, din partea comisiei pentru definitivarea Statutului unităților și detașamentelor de pionieri și a Regulamentului consiliilor Organizației Pionierilor, a prezentat modificările aduse proiectelor acestor documente pe baza propunerilor făcute în cadrul conferinței. În unanimitate, conferința a adoptat Statutul și Regulamentul consiliilor Organizației Pionierilor.

S-a trecut apoi la alegerea Consiliului Național al Organizației Pionierilor. Conferința a aprobat în unanimitate componența consiliului, din care fac parte 215 tovarăși.

Într-o atmosferă însuflețită, dînd glas sentimentelor și gîndurilor tinerei generații, ale tuturor slujitorilor școlii din patria noastră, participanții au adresat o telegramă Comitetului Central al Partidului Comunist Român, tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU.

La lucrările celei de a II-a Conferințe Naționale a Organizației Pionierilor din Republica Socialistă România au participat și oaspeți de peste hotare.

Luînd cuvîntul la lucrări, au salutat conferința: **René Vincent**, președintele Comitetului Internațional al mișcărilor pentru copii și adolescenți de pe lîngă Federația mondială a tineretului democrat, **Furin Stanislav**, redactor șef al revistei «Pionier», reprezentant al Consiliului Central al Organizației de pionieri «V.I. Lenin» din U.R.S.S., **Vera Repač**, președinte al Consiliului pionierilor din Serbia — R.S.F. Iugoslavia, **Benkő Gyula**, membru al Prezidiului Uniunii pionierilor din R.P. Ungară, **Nikolai Zidarov**, redactor-șef al gazetei «Septemvriice», reprezentant al Organizației de pionieri «Septembriștii» din R.P. Bulgaria, **Adam Izydorczik**, președinte adjunct al Uniunii Cercetașilor Polonezi, **Petro Suarez Figueredo**, membru al Consiliului Național al Uniunii pio-

nierilor din Cuba, **Hellmuth Kiessling**, consilier al președintelui Organizației de pionieri «Ernst Thälmann» din R.D. Germană, **Jiri Prchal**, membru al Consiliului Național, președinte al Organizației de pionieri din Cehia — R.S. Cehoslovacă.

De asemenea, s-au primit telegrame și mesaje de salut de la organizații naționale și internaționale de peste hotare: Comitetul vietnamez al adolescenților și copiilor din R.D. Vietnam; Organizația pionierilor din R.P. Mongolă; U.N.E.S.C.O.; Fondul Națiunilor Unite pentru Copii — Paris; Comitetul Internațional de Coordonare pentru inițierea și coordonarea activităților științifice extrașcolare — Bruxelles; Asociația internațională a tinerilor de joc — Paris; Satele internaționale de vacanță pentru copii din Anglia; Uniunea internațională pentru protecția copilului — Geneva; Uniunea națională pentru conservarea naturii și resurselor sale din Elveția; Mișcarea internațională a soimilor — Viena.

COMITETUL EXECUTIV AL CONSILIULUI NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

În prima sa ședință plenară, Consiliul Național al Organizației Pionierilor a ales Comitetul Executiv, format din 39 de tovarăși: **Andrei Nicolae** — profesor, director al Liceului «Nicolae Bălcescu», Craiova, jud. Dolj; **Bari Ulfet** — învățătoare, comandant instructor de unitate la Școala generală Osmanca, jud. Constanța; **Băjenaru Cornel** — director general în Ministerul Învățământului; **Birjega Marin** — vicepreședinte al Consiliului Național pentru Educație Fizică și Sport; **Boboc Visarion** — profesor, președinte al Consiliului județean Prahova al Organizației Pionierilor; **Bucheru Ion** — vicepreședinte al Comitetului de Stat al Radioteleviziunii; **Burlacu Dumitru** — maestru la Uzele «Grivița», președinte al Comitetului de părinți la Școala generală nr. 176 din municipiul București; **Cismaru Vanda** — profesoară, comandant instructor de unitate la Școala generală Manasia, jud. Ilfov; **Comănescu Maria** — profesoară, director al Casei pionierilor din municipiul Baia Mare; **Domocoș Emil** — conferențiar universitar, director al Centrului de perfecționare a cadrelor ce muncesc cu pionierii de pe lîngă Consiliul Național al Organizației Pionierilor; **Drăghici Scarlat** — profesor, președinte al Consiliului județean Dimbovița al Organizației Pionierilor; **Farkas Ioan** — profesor, redactor-șef al revistei «Napsugar»; **Fleancu**

Gheorghita — cercetător științific la sectorul de cercetare de pe lîngă Consiliul Național al Organizației Pionierilor; **Furo Iuliu** — inginer, activist al Consiliului Național al Organizației Pionierilor; **Hints Otto** — profesor, conducător de cerc la Casa pionierilor din municipiul Tg. Mureș; **Iacob Ecaterina** — economistă, prim-secretar al Comitetului U.T.C. al sectorului 7 din municipiul București; **Ilie Silvia** — secretar al C.C. al U.T.C.; **Jinga Ioan** — vicepreședinte al Consiliului Culturii și Educației Socialiste; **Kopandi Rozalia** — profesoară, activist al Consiliului Național al Organizației Pionierilor; **Mateescu Nicolae** — ofițer, secretar adjunct al Consiliului politic superior al armatei, șeful secției U.T.C.; **Măndiță Eugenia** — profesoară, președinte al Consiliului municipal București al Organizației Pionierilor; **Mihai Dumitru** — inginer, director general al grupului de uzine pentru construcții de mașini, jud. Argeș; **Moraru Florin** — lector universitar, activist al Consiliului Național al Organizației Pionierilor; **Mutschler Elfride** — profesoară, comandant instructor de unitate la Școala generală Bencecul de Sus, jud. Timiș; **Negulescu Mihai** — profesor, redactor șef al revistei «Cutezători»; **Nițov Dumitru** — profesor, activist al Consiliului Național al Organizației Pionierilor; **Petrovici Vidosava** — profesoară, comandant instructor de detașament, Liceul din orașul Moldova Nouă, jud. Caraș-Severin; **Poparad Elena** — profesoară, activist al Consiliului Național al Organizației Pionierilor; **Popescu Gheorghe** — inginer, director al Liceului agricol Dragomirești Vale, jud. Ilfov; **Popescu Tudor** — profesor, redactor-șef al

revistei «Educația pionierească»; **Radu Augustin** — profesor, președinte al Consiliului județean Galați al Organizației Pionierilor; **Radulian Virgiliu** — conferențiar universitar, activist al Consiliului Național al Organizației Pionierilor; **Rătiu Iuliu** — profesor, activist al Consiliului Național al Organizației Pionierilor; **Silvestru Pațita** — lector universitar, activist al Consiliului Național al Organizației Pionierilor; **Sintimbreanu Mircea** — profesor, director general al Centrului Național al Cinematografiei; **Stenzel Erica** — muncitoare la Fabrica de stofe, Brașov, instructor de detașament, **Szabo Gabor** — profesor, președinte al Consiliului județean Covasna al Organizației Pionierilor; **Tatu Aurelia** — profesoară, președinte al Consiliului municipal Mediaș al Organizației Pionierilor; **Tăbăcaru Virginia** — profesoară, comandant instructor de detașament la Școala generală Bistrița, jud. Neamț.

BIROUL CONSILIULUI NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

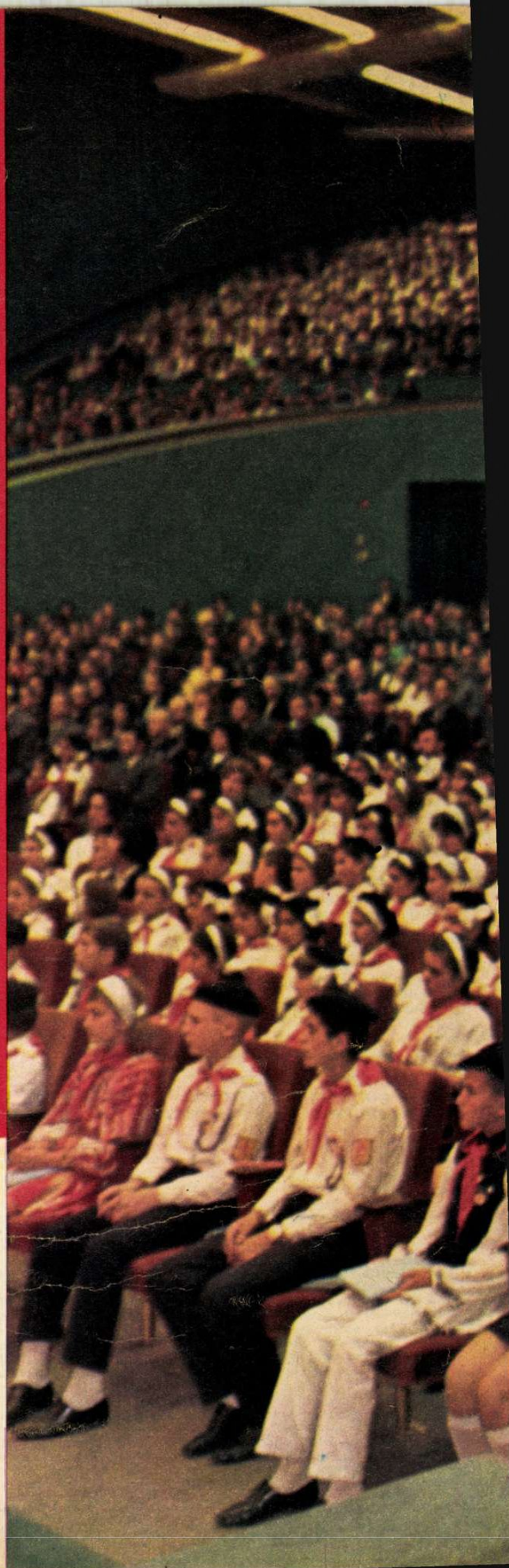
A fost ales Biroul Consiliului Național, alcătuit din următorii 11 tovarăși: **Andrei Nicolae**, **Furo Iuliu**, **Ilie Silvia**, **Kopandi Rozalia**, **Moraru Florin**, **Mutschler Elfride**, **Nițov Dumitru**, **Poparad Elena**, **Radulian Virgiliu**, **Rătiu Iuliu**, **Silvestru Pațita**. În funcția de președinte al Consiliului Național al Organizației Pionierilor a fost ales tovarășul **Radulian Virgiliu**, iar ca vicepreședinți tovarășii: **Andrei Nicolae**, **Furo Iuliu**, **Ilie Silvia**, **Mutschler Elfride**, **Poparad Elena**, **Silvestru Pațita**.

Înainte voastră se deschid larg porțile viitorului, societatea socialistă vă asigură tuturor posibilități nelimitate de afirmare a talentului, a capacităților, de împlinire a celor mai îndrăznețe visuri și aspirații. Pentru a putea beneficia din plin de aceste condiții, trebuie să învățați, să munciți, să vă pregătiți cu seriozitate, cu perseverență, cu înaltă răspundere. După cum vedeți, deși sînteți copii, trebuie să dați dovadă și de răspundere!

NICOLAE CEAUȘESCU

*Din cuvîntarea rostită la deschiderea
celeia de a II-a Conferințe Naționale a Organizației Pionierilor.*

De la pîrghie LA VEHICULUL SELENAR

(SECVENȚE DIN BIOGRAFIA MAȘINII)

Două «feli» de vîlătug au închipuit prima înfățișare a carului.

Adeseori, în timp ce meșterim machete de aero și navomodele, carturi și rachete, în timp ce decupăm cu traforajul fragile fuzetaje de planeare sau, cu mîgălă de bijutier, montăm pe circuitele imprimate delicatele tranzistoare ale radioreceptoarelor, gîndul zboară înaintea mîinilor noastre harnice, încercînd să descifreze în visurile minitehnicienilor care sîntem azi, certitudinile și împlinirile marilor tehnicieni care vom fi mîine.

De bunăseamă că ne pasionează tehnica; printre cuvintele cu care ne-am familiarizat de timpuriu au fost tramvai, troleibuz, autobuz, automobil, buldozer, motocompresor, macara, autocamion, tractor, combină.

Mașinile sînt prietenii noștri apropiați și puternici. Mulți dintre noi vrem

să învățăm a le construi. Dar o mașină se compune din mii de piese, zeci de mii de oameni adună laolaltă inteligența și hărnicia lor ca să le realizeze. În care sîr anume și în care coloană a acestui mare front de constructori vrem să ne încadrăm?

Ce știm despre prietenii noștri apropiați și puternici?

La 12 aprilie 1961, întîiul lcar astral din istoria multimilenarelor civilizații ale Terrei se avînta în nesfîrșirea spațiului celest contemplînd, pentru prima dată din afara hotarelor ponderabilității, minunatul glob de azur al vieții. Prin fereastra deschisă spre cosmos de luri Gagarin aveau să-și ia zborul navele care lînteau Luna, Venus, Marte. Zece ani mai tîrziu, eram martorii unei premiere mondiale de televiziune

spațială: micul ecran ne-a oferit imagini ale decolării de pe Selene a etajului de ascendență al modului lunar «Șoimul» («Apollo» 15). Nouă, viitori constructori de mașini, nu ne-a putut scăpa amănuntul că pentru propulsie a fost utilizat un motor în ale cărui camere de ardere se aprindeau, prin contact, combustibili hiperbolici și că timpul de funcționare al acestuia, antecalculat cu precizie, a fost de 7 minute și 14 secunde. Cîți oameni vor fi trudit nemijlocit pentru construirea motorului etajului de ascendență al modului? Și, mai ales, cîți vor fi fost cei care, indirect, au contribuit la realizarea lui?

De unde a pornit săgeata care a adus Seleniei oaspeți pămînteni?

Marile salturi tehnice și științifice,

urmîndu-se unul altuia ca fazele unei reacții în lanț, au fost pregătite cu mîgălă de lunga perioadă premergătoare epocii mașinismului, ale cărei începuturi se confundă cu începuturile înseși ale civilizației umane. Obîrșia industriei constructoare de mașini trebuie căutată în negura mileniilor de dinaintea erei noastre, în ciotul de lemn cu care omul străvechi a intuit că-și poate multiplica forța brațelor. Pîrghia simplă (mangealica) este strămoșul netăgăduit al tuturor mașinilor. Aceeași pîrghie, de data aceasta cu brațele egal cumpănite, avea să se întrupeze peste zeci de veacuri în

LEONARDO DA VINCI

SIMION STEVIN

ISAAC NEWTON

JAMES JOULE

M.V. LOMONOSOV

BENJAMIN RUMFORD

HUMPHRY DAVY

DENIS PAPIN

JAMES WATT

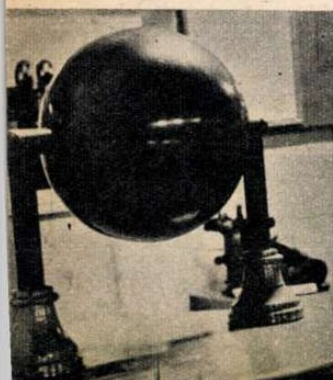
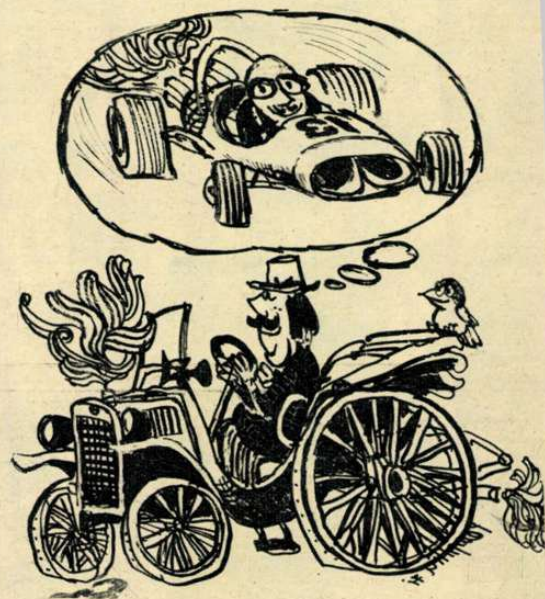
DE LAVAL

CHARLES PARSONS

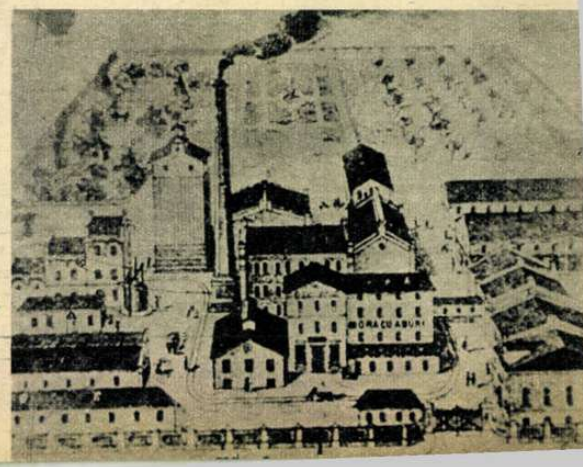

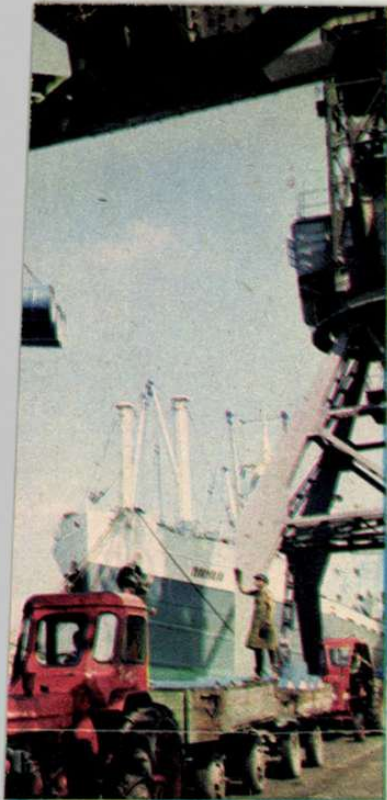
GHEORGHE ASSAN

◀ Nenumărate veacuri despart moderna turbină Parsons de eolipilul anticului Heron, prezentat în fotografie.

▶ În 1853, cei 40 CP ai «morii de foc» instalate de Gheorghe Assan, tulburau pentru prima dată liniștea Cetății lui Bucur.

Au trecut numai câteva decenii de când Constanța era doar poarta maritimă a grănarului Europei. Pe aceeași poartă ies azi mașini purtătoare ale emblemei «Fabricat în România»

Imaginea, devenită familiară, a sălii tablourilor de comandă este un vâl frumos care ascunde un munte de aur.

balanțe analitice de uimitoare precizie.

Din combinarea cumpenei cu brațe egale și a unei «felii» de vâlătug (prima înfățișare a roții) a fost zămislit scripetele. În eneolitic (4000 î.e.n. – 3000 î.e.n.) carul cu două roți și roata olarului cunoscuseră deja o mare răspindire.

Pirghia, planul înclinat, pana, troliul, scripetii, surubul, roata — iată mașinile de care s-au folosit anticii ca să dureze lucrări menite să reziste eroziunii lui Cronos, mașinile care, ascunse sub un mare număr de forme și dimensiuni, intră în componența mașinilor contemporane nouă.

Mașina cu aburi, turbina cu aburi, motoarele cu gaz, motoarele cu ardere internă, turboreactoarele, motoarele rachetelor definesc secvențe cruciale în evoluția mașinismului. Prin strictă raportare la scara istoriei omului, industria constructoare de mașini, care dă astăzi măsura dezvoltării economice a unei societăți, pare o activitate tină. Păstrându-ne chiar între aceste limite arbitrar fixate, vom descoperi într-o perioadă scurtă de timp (circa trei secole) o biografie de o densitate explozivă. Este epoca în care a fost clădit, cărămidă cu cărămidă, edificiul

acelei științe cu care sintem familiarizați astăzi încă de pe băncile școlii generale: **MECANICA**.

La începutul secolului al XVI-lea, geniul universal al Renașterii, **Leonardo da Vinci**, intuia într-o formulă lapidară legea de aur a mecanicii («munca nu se confundă cu forța»), pentru ca în zorii veacului următor **Simon Stevin** să-i dea formularea definitivă: «Cu ajutorul mecanismelor se poate mări forța, nu însă și munca produsă». Până la «Nimic nu se pierde, totul se transformă» nu mai era nevoie decît de două secole. (Se dădea, în acest fel, lovitură de grație alchimistilor, ca și acelor constructori utopici care se încăpăținau să construiască himericul **perpetuum mobile**. Să fim îngăduitori însă: inventatori de seamă au fost prizonierii ai acestei încăpăținări; mai mult, există și astăzi oameni care investesc eforturi și timp în plămuirea unor complicate mașini care să se miște continuu cu randamentul 100%). Einstein-ul secolului al XVIII-lea, **Isaac Newton** (1642–1727) formula cele trei principii fundamentale ale mecanicii și legea atracției universale. Înainte ca **James Joule** să determine experimental echivalența mecanic al caloric, **Robert Mayer** stabilise în 1842 legea energiei de care se ocupaseră încă mai înainte **Lomonosov**, **Rumford** și **Devay**.

Consolidarea mecanicii ca știință, cercetările și descoperirile teoretice au catalizat căutările incununate adeseori de succes ale tehnicii și tehnologiei construcției de mașini. În 1698 **Saveri** a inventat o mașină cu aburi pe principiul pulsometrului. I-a urmat **Denis Papin** care a construit marmita ce-i poartă numele și ventilul de siguranță. Perfectionînd mașina lui **Newcoman**, **James Watt** îi adaugă sistemul bielă-manivelă, transformînd mișcarea de translație a pistonului în mișcare de rotație; el inventează regulatorul centrifugal, separă cilindrul de condensator, mărind sensibil randamentul termic, instalează în jurul cilin-

Iuri Gagarin, înfiul Icar astral din istoria multimilenarelor civilizații ale Terrei.

Parsons omenirea escaladase un munte de timp.

La noi în țară vestigiile antichității atestă vocația pentru construcție și inventivitatea strămoșilor noștri. Aceleași mașini simple i-au ajutat să muncească sau să se apere veacuri de-a rîndul. În apropierea castrelor romane au ființat instalații de măcinat cereale, de fabricare a cărămizilor, de cioplire a pietrei. Din veacul al XV-lea datează moara cu roată cu făcaie, străbunică a modernei turbine Felton. Între șteampurile secolului al XVIII-lea (mașini de zdrobit minereuri, acționate de un singur om prin intermediul unui sistem de greutate), cel al iobagului **Constantin Palade**, din Cîmpeni își adaugă supranumele de «mira mașina» (mașina minune). În 1742 funcționa la Baia Mare prima mașină cu aburi. Un secol mai tîrziu, în 1853, **Gheorghe Assan** instalează la București înfiia «moară de foc» (moară cu aburi obținute prin arderea lemnului).

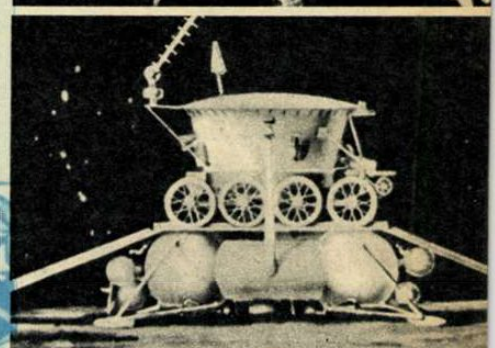
Pătrunderea și dezvoltarea mașinismului în țara noastră a plătit un însemnat tribut renumelui ei de grînar al Europei. Pe terenul conservatorismului adînc înrădăcinat, tehnica nouă cîștiga anevoie înfruntarea cu cea tradițională, împămîntenită, care angajase financiar cercuri sus-puse. Despre o industrie constructoare de mașini în România se poate vorbi, practic, numai începînd cu anii puterii populare. Dezideratele construcției economice socialiste, între care cel al dezvoltării cu prioritate a industriei constructoare de mașini, au fost cu consecvență îndeplinite an de an. Țara eminentă agrară care era România anilor antebelici este astăzi producătoare și exportatoare de instalații industriale complexe, agregate, mașin-unelte, locomotive Diesel-hidraulice

drului mantaua de abur, descoperă «sertărașul», utilizează expansiunea aburului, realizează indicatorul destinat să ridice diagrama variației presiunii în cilindru în funcție de mișcarea pistonului. De **Laval** construiește prima mașină cu aburi pneumatică bazată pe principiul acțiunii, iar **Charles Parsons** prima turbină bazată pe reacțiune. De la eolipilul anticului **Heron** (o sferă pe care aburii, evacuați prin două orificii decalate cu o jumătate de cerc și orientate în același sens, o obligau să se învîrtească) pînă la turbina lui

și Diesel-electrice, tractoare, autocamioane, automobile. Uzinele și fabricile industriei constructoare de mașini, beneficiînd de o dotare tehnică modernă, își măresc zestreă cu linii tehnologice noi, automatizate, își îmbogățesc și diversifică gama produselor. Pe toate meridianele lumii lucrează mașini purtătoare ale emblemei «Fabricat în România».

Stabilind drept obiectiv fundamental al programului celui de al optulea deceniu **lărgirea și perfecționarea continuă a bazei tehnico-materiale a**

Mesager al Terrei pe Selene: «Lunahod 1».

țării, făurirea societății socialiste multilateral dezvoltate, documentele Congresului al X-lea al Partidului Comunist Român estimează nivelurile de producție și ritmurile de creștere ale diferitelor ramuri industriale, sarcinile cantitative și calitative ale dezvoltării lor viitoare. Industria constructoare de mașini, care își va spori producția de peste două ori în acest cincinal, va înzestra la un nivel superior toate ramurile producției materiale, va accelera progresul tehnic al întregii economii naționale. Se va dezvolta producția de utilaje tehnologice complexe în vederea asigurării, în cea mai mare parte, a consumului intern, se va mări și se va diversifica producția de mașini-unelte (inclusiv a celor cu comandă-program), se va dezvolta susținut mecanica fină și fabricația de aparatură pentru automatizarea proceselor de producție.

Iată cîte domenii așteaptă opțiunile profesionale ale mintehnicienilor care vor să devină constructori de mașini! O economie care și-a propus să asigure un ritm mediu anual al creșterii industriale de 12% astfel încît producția industriei să sporească într-un interval de două decenii (1970–1990) de șase ori, are nevoie de brațe harnice și inteligente ascuțite. Iar acest lucru va interesează în cel mai înalt grad, pentru că în 1990 VOI veți alcătui în cea mai mare parte rîndurile marelui front al făuritorilor de mașini!

Ing. **NICOLAE STĂICULESCU**

Multe dintre activitățile frumoase pionierești le desfășoară în județ «Florile Doljului» așa cum sînt denumiți copiii din satele noastre. Am fost adeseori cu ei în excursii, la șezători și în taberele de vară așezate în umbroasele dumbrăvi la marginea comunelor, și întotdeauna m-au fermecat veselia, inteligența și fantezia lor. Dar niciodată nu voi uita cum au răspuns copiii noștri la activitățile patriotice în săptămîna dinaintea începerii anului școlar. I-am văzut pe copii lucrînd. Mi-am dat seama că sînt conștienți că munca lor constituie o părticică din munca țării întregi; că ei traduc prin fapte prinosul de recunoștință pentru partid.

▲ La Preajba, echipa de dansuri a școlii culege totdeauna aplauze entuziaste pe scena căminului cultural.

Am fost la Școala generală din comuna Leu, o școală mare, dată anul acesta în folosință. Are 16 săli de clasă largi, spațioase. Pionierii au luat-o în primire și au aranjat mobilierul, angajîndu-se să vegheze la păstrarea curățeniei. «Școala noastră ca o floare» a devenit cuvînt de ordine în tot județul, stimulînd o adevărată întrecere pentru curățenie și bună întreținere. La școala din Giurgița două ateliere, unul de timplărie și altul de gospodărie-menaj, au fost puse la punct cu ajutorul pionierilor. La amenajarea de spații verzi, de terenuri sportive, pionierii din satele doljene au răspuns cu un inimos; prezent! Ei au scris în acele zile o pagină vibrantă de patriotism, au demonstrat că, mîine, ei vor fi schimburi în care se poate avea încredere.

Hariton STOICULESCU,
președintele Consiliului
județean Dolj,
al Organizației pionierilor.

Nucul lui COANDĂ

În curtea Școlii generale din comuna Perșori îți atrage atenția un copăcel, înconjurat cu un gard mic, cu o tablă pe care se poate citi: «Nucul lui

Coandă». A fost sădit în amintirea vizitei pe care marele savant a tăcut-o pionierilor din comună. Cele citeva ceasuri pe care pionierii le-au petrecut în tovărășia ilustrului om de știință vor rămîne pentru totdeauna vii în memoria lor. Henri Coandă le-a povestit despre copilăria sa, despre munca sa, i-a îndemnat pe pionieri să gîndească și să pună inteligență în tot ceea ce fac. Apoi, împreună, au sădit un nuc.

▲ La Cooperativa agricolă de producție «1907» din Valea Staicului, pionierii clasei a VI-a A își dovedesc hărnicia.

Si tot aici, pionierii înfrumusețează școala.

CONSTELAȚIA PIONIERIEI

FLORILE DOLJULUI

PETALE ZBURATOARE

Așa au numit pionierii din comuna Coșoveni colecția lor de fluturi. Și au o colecție foarte numeroasă, care se îmbogățește mereu datorită legăturilor cu specialiștii din țară și de peste hotare. Dar activitatea lor nu se reduce numai la colecționarea celor mai frumoase exemplare. Conduși de profesoara Eugenia Rusescu, ei cercetează și fluturii dăunători ai plantelor din regiunea lor și au întocmit insectare pe diverse teme ca: dăunătorii legumelor, dăunătorii cerealelor și cei ai pomilor.

Fapte

«Îți dăruim partid, cu-nflăcărare,
Un gînd pornit din inimă, voios:
Să te păstrăm în suflet, veșnic soare,
Și să-i fim țării schimbul glorios»

Pionierii din multe sate doljene au înscris aceste versuri în albumele lor. Le-au ales fiindcă exprimă credința lor și însemnul sub care-și desfășoară activitatea. Să lăsăm faptele să vorbească:

● Pionierii de la Școala generală Coșoveni au strîns 1000 kg măceșe; au lărgit baza sportivă a școlii cu un teren de volei și unul de baschet; au plantat 50 de arbuști ornamentali în grădina școlii.

● Pionierii și uteciștii de la Școala generală Goești, au plantat pomi în jurul terenului de sport din comună și au ajutat la amenajarea unui atelier-școală de timplărie.

● Copiii de la Școala generală Predești au ajutat la recoltarea fructelor de la ferma pomicolă Breasta.

CUTEZĂTOR

Faptele s-au întâmplat în martie 1971. Pe drumul național dintre Craiova și Segarcea, muncitorii lucrau fără întrerupere la repararea șoselei. În zorii acelei zile, când s-au întâmplat cele ce vă vom povesti, muncitorii mai dormeau încă. Nu știau că magazia de materiale și încăperea în care se aflau erau învăluite într-un fum gros și înecăcios. Tocmai atunci trecea pe acolo Ștefan Șerbu, pionier din clasa a VII-a A, de la Școala generală, Segarcea. Ștefan și-a dat îndată seama ce nenorocire este pe cale să se întâmple. A privit cu spaimă de jur-împrejur. Nu era nimeni, totul era învăluit încă în noapte. Dacă nu se grăbește, își spune el, focul va izbucni cu putere. Ce să facă? A deșteptat mai întâi muncitorii, apoi a alergat cit l-au ținut puterile până la gară. A găsit un telefon și a anunțat pompierii de la Craiova. Nu i s-a părut de ajuns. A alergat din nou spre magazia învăluită în fum. În drum, s-a întâlnit cu un fost coleg de școală și au plecat împreună. Alături de muncitori au pătruns și ei cu tot curajul prin fum și flăcări și-au ajutat la salvarea bunurilor materiale. Pentru purtarea sa, Ștefan a fost răsplătit cu înalta distincție: Diploma și insigne «Cutezătorii».

Șerbu Ștefan

Liceul din comuna Birca se mîndrește cu M. Croitoru din clasa a VIII-a, nu numai pentru că el se numără printre cei mai buni la învățătură, dar și pentru premiul I pe care l-a obținut la concursul de creație literară.

▲ Portret realizat de cercul foto al copiilor prețbeni.

ÎMPREUNĂ CU PĂRINȚII

Este greu să recunoști în încăperea-laborator cu mese lungi, cu stative și eprubete, cu dulapurile frumos lustruite, fostul depozit de lucruri vechi. Timpul în care s-a realizat acest laborator a fost exact o săptămînă. Pionierii i-au rugat și pe părinți să-i ajute și aceștia au răspuns din inimă la chemarea lor. Împreună au făcut tot ce se vede acum în laboratorul unde se țin orele de fizică, de chimie și de biologie.

Laboratorul acesta se află la Școala generală din comuna Almăj (satul Coțofenii din Față).

▲ Pionierii doljeni sînt pasionați și de străvechea îndeletnicire a olăritului.

LOCURI LEGATE DE ISTORIE

Localitatea Izvoarele este socotită una dintre cele mai frumoase și bogate comune ale județului. Casele mari, frumoase, școala modernă, căminul cultural, constituie pe drept cuvînt mindria locuitorilor. Pionierii nu știu însă că înfățișarea Izvoarelor n-a fost întotdeauna așa, ca astăzi. Istoria acestor locuri a fost zbuciumată. Aici s-au răscolat țărani flămînzi, în anul 1907 și au dat foc pătulelor moșierești încercînd să-și facă dreptate. Moșierii au poruncit să fie uciși. În locul unde s-a tras în țărani se află azi o piatră comemorativă. Aici vin adesea pionierii și depun flori ascultînd istorisirile bătrînilor despre viața grea a satului în trecut.

La Gingiova. Și pe aceste locuri odinioară s-au desfășurat răscoalele din 1907.

ÎN TRE 25-31 OCTOMBRIE „SAPTAMINA ECONOMIEI”

**PESTE 487.000 ELEVI
DEPUNĂTORI LA CEC**
Sînt_eți și voi printre ei?

O SĂPTĂMÎNĂ MAI AVEȚI LA DISPOZIȚIE PENTRU A VĂ TRIMITE LUCRĂRILE LA OPERAȚIUNEA «O REVISTĂ SCRISĂ ȘI ILUSTRATĂ DE CĂTRE CITITORII EI».

INDICAȚII AMĂNUNȚITE ÎN «CUTEZĂTORII» NR. 41-1971

IMPORTANT!

- **PUTEȚI CONCURA LA UNA SAU MAI MULTE RUBRICI SAU PAGINI.**
- **MATERIALELE SE TRIMIT PE ADRESA:** Revista «CUTEZĂTORII», Piața Școlii nr. 1, București, sectorul I, PÎNĂ LA DATA DE 4 NOIEMBRIE 1971.
- **IMPORTANT! Nu uitați să lipiți pe plic TALONUL publicat mai jos!**
- **JURIUL REDACȚIONAL VA SELECȚIONA ȘI PUBLICA CELE MAI IZBUTITE LUCRĂRI TRIMISE. REVISTA SCRISĂ DE VOI VA FI SUPUSĂ APRECIERII TUTUROR CITITORILOR! MATERIALELE CARE VOR ÎNTRUNI CELE MAI MULTE PUNCTE VOR FI PREMIATE. SE VOR ACORDA NUMEROASE ȘI VARIATE DISTINCȚII.**
- **CEL MAI REUȘIT MATERIAL VA PRIMI DIN PARTEA REVISTEI TROFEUL «PANA DE AUR» IAR AUTORUL VA FACE O FRUMOASĂ EXCURSIE-SURPRIZĂ OFERITĂ DE BIROUL DE TURISM PENTRU TINERET AL C.C. AL U.T.C.**

FIECARE DINTRE VOI POATE SĂ-ȘI LEGE NUMELE DE ACEST NUMĂR UNIC ÎN ISTORIA REVISTEI «CUTEZĂTORII»!

PETRE LUSCALOV

OSTROVUL LUPILOR

(Partea a doua)

EXTRAORDINARELE PERIPEȚII ALE SCATIULUI ȘI ALE PRIETENULUI SAU BABUȘCĂ

CAPITOLUL VIII

— Ați auzit ce poate să se întâmple, insistă tinăra ingineră, pradă unei mari agitații. Cunoașteți acel loc sau nu?

Scatiul simți cum mâna lui Babușcă îl strânge ușor de braț. Înțelese. Se scărpină câteva clipe după ceafă.

— Și dacă vă arătăm locul unde s-a răsturnat profesorul cu barca, spuse el într-un tîrziu, ridicînd o privire spre domnul Friedrich, dați drumul stației de pompăre?

— De îndată! Pe cîntea mea! spuse repede domnul Friedrich, întorcîndu-se spre tinăra ingineră. Mecanicii pot coborî cînd vor, să dea drumul mașinilor.

Tinăra ingineră îi învîlu pe cei doi băieți într-o privire caldă, aproape rugătoare.

— S-a făcut, spuse Scatiul, virînd mîinile adînc în buzunare și fixîndu-l pe domnul Friedrich pe sub gene, locul pe care îl căutați se află în apropierea de «Ostrovul Lupilor».

— Perfect! Perfect! exclamă mulțumit domnul Friedrich. Văd că sunteți doi băieți de treabă. Mîine dimineață pornim spre «Ostrovul Lupilor»...

— Atenție, domnule Friedrich, interveni Chiorul, băieții aștia vor să ciștige timp ca să ne tragă pe sfoară. Îi cunosc prea bine, la noapte vor încerca să evadeze...

Friedrich păru să se gîndească câteva clipe. Un zîmbet vag, cețos, flutură pe buzele lui subțiri.

— Tocmai de aceea va trebui să îi închidem din nou la subsol. Și adăugă arătînd cu mîna spre omul cu fața vinată: Dumneata vei păzi bărcile toată noaptea...

Tinăra ingineră păru că își pierde răbdarea. Se adresă lui Friedrich pe un ton rece și disprețuitor:

— Ați obținut ce-ați dorit, domnule... Pot să chem mecanicii să dea drumul stației?

Domnul Friedrich se înclină ironic:

— Desigur, doamnă. Simțiți-vă ca la dumneavoastră acasă!

Tinăra ingineră îi întoarse spatele și îndepărtîndu-se grăbită începu să urce scara cu trepte de fier.

Domnul Friedrich îi cîntări din ochi, câteva clipe, pe Scatiu și pe Babușcă, și-apoi spuse pe un ton rece și poruncitor:

— Duceți-vă!...

Peste câteva minute, cei doi băieți se pomeniră din nou zăvorîți în încăperea întunecoasă din subsol. Pașii Ciupitului, care îi conduseseră în magazia de scule, lipiră din nou pe culoarul inundat și se stînsă undeva departe.

Erau din nou singuri. În aceeași clipă, sus, în sala mașinilor răsuna un vuiet infernal care părea să cutremure întreaga clădire. Motoarele stației de pompăre se puseră în mișcare. Scatiul și Babușcă se repeziră și își lipiră din nou urechile de conducta de fier. Se auzea șuieratul puternic al apei care urca pe țevi.

— Stația a pornit, murmură Scatiul, întorcîndu-se pe întuneric spre Babușcă. E timpul s-o pornim și noi.

— S-o pornim și noi? Încotro, Scatiule? făcu mirat Babușcă.

Scatiul îl prinse de mîna și îl trase după el. Se rezemă din nou de peretele umed și viscos al magaziei de scule. Picături grele de apă cădeau de undeva, de sus, la picioarele lor.

— La noapte va trebui s-o ștergem pe-acolo, spuse Scatiul, întinzînd mîna spre fereastră.

— Ușor de zis, dar cum? întrebă în șoaptă Babușcă.

— Păi de unde picură apa?

— Păi de unde?

— Întinde mîna și vezi...

Babușcă se înalță în virful picioarelor și întinzînd mîna începu să pipăie orbește peretele. De îndată mîna lui întîlni o roată mare de fier.

— Da, e ceva aici, Scatiule, șopti el, un fel de roată de fier.

Dragi prietene

Pentru Angela Bolboacă, Turda: Am aflat amănunte despre liceul care te interesează. Este în orașul Cluj. Notează-ți adresa: Str. 1 Mai nr. 19, tel. 1.31.36. În cadrul Liceului economic sînt următoarele secții: planificare — contabilitate, finanțe și credit, administrație și merceologie. Dacă mai dorești și alte informații, le poți obține adresîndu-te școlii.

Elena Patraș, Huși, jud. Vaslui: «Noi, toți colegii, elevii clasei a VIII-a A de la liceul «Cuza Vodă» din Huși, vrem să ne creăm un club al cînefililor. Olguta, scrie despre dorința noastră și roagă fetele care se pricep în materie să ne dea câteva sfaturi, să ne spui cu ce trebuie să începem.» Atențiune fetelor! Răspundeți prietenei noastre, scrieți urgent pe adresa clasei a VIII-a.

Mihaela Popescu, Pitești:

«În curînd va veni iarna. Vrei să-mi dai câteva modele de căciulițe, fulare și mănuși?» Cu plăcere Mihaela! Iată-le în această pagină. Nu rămîne decît să-ți iei andrelele, lîna colorată și să începi lucrul.

Ștefania Popa, Ploiești. Am adunat mai multe modele de cusături naționale pentru albumul clasei voastre. Aștept însă, adresa completă ca să ți le pot expedia. În această pagină nu le pot publica, sînt prea multe. scrie-mi urgent.

Olguta

P.S. Pentru Angela Cuculea, Beiuș; Mica Pavelescu, Slatina și alte prietene care îmi cer amănunte referitoare la viitoarele lor profesii, le anunț că în curînd vom prezenta în pagina noastră, pe larg, diferite meserii, școli și licee de specialitate.

Desen: POMPILIU DUMITRESCU

— Răsucesce-ol făcu Scatiul.

Babușcă se propti bine în picioare și răsuci roata. Un șuvoi puternic de apă șuieră pe deasupra capetelor lor și se împrăstie cu un răpăit puternic pe pardoseala inundată. Babușcă răsuci repede roata de fier la loc. Șuvoiul de apă se opri brusc. Se făcu tăcere. Numai picături grele

de apă se auzeau căzînd egal și repede ca bătăile unui ceasornic.

— Ai priceput acum, Babușcă? Il întreabă în șoaptă Scatiul.

— Pe cinstea mea, Scatiule, răspunse Babușcă, avînd în glas ceva ca o mirare fără de margini. Vrei să încercăm subsolul?

— Chiar așa, continuă Scatiul, apa ne va ridica pînă la fereastra de sus...

— Păi Ciupitu păzește bărcile...

— Aici... i-aici, spuse în șoaptă Scatiul. Și mai are și o pușcă, dar ne descurcăm noi, frățioare... Nu-i așa?

Babușcă rîse ușor pe întuneric:

— Mai e vorbă! Și-acum ce facem?

— Acum așteptăm.

— S-adoarmă domnul Friedrich?

— Chiar așa.

Cei doi băieți tăcură. Mașinile stației de pompăreau vîiau surd deasupra lor, făcînd să vibreze întreaga clădire.

Orele care trecură li se părură celor doi băieți fără de sfîrșit. Prin ferăstruica prăfuită doar cerul nopții se limpezia mereu, desfăcîndu-și deasupra pădurii de sălcii, parcă din ce în ce mai aproape, pînzele lui uriașe și împăienjenite de stele!

După ce ascultă cîteva clipe cu urechile ciulite, vuietul motoarelor din sala mașinilor, Scatiul se prinse cu minile de roata de fier fixată în perete, și îi șopti lui Babușcă:

— Dă-te la o parte, Babușcă. Îi dau drumul...

Și răsuci roata.

Un șuvoi puternic și zgomotos de apă, ca o cascadă se năpusti în încăperea.

În vuietul și în clocotul apei care năvălea în magazia de scule, cei doi băieți simțiră cum nivelul apei care inunda pardoseala începu să crească.

La început apa le trecu de glezne, apoi le acoperi pulpele picioarelor, și încet, încet, le trecu de genunchi, apoi le trecu de brîu, ca să le ajungă la gît. Scatiul și Babușcă înotau «călcînd apa» în magazia de scule învăluite în beznă. O liniște grea, apăsătoare, umedă, atîrna deasupra lor. Apa depășise gura țevii de fier prin care năvălea șuvoiul, și-acum apele creșteau în tăcere.

Cei doi băieți înotau de zor. Ferăstruica prăfuită prin care licăreau stelele, se apropia vîzînd cu ochii. Scatiul sări afară din apă, încercînd să se prindă de marginea ei, dar nu reuși.

— Las-ol! strigă Babușcă, înotînd de zor, jur-împrejurul Scatiului. Ai răbdare, vine ea singură la noi...

Între-adevăr, peste un timp, ferăstruica era aproape, la un pas. Scatiul, se prinse de marginea ei, desfăcu cîrligul și o deschise.

— S-o ștergem, Babușcă! spuse el, sărînd din apă, care se rotea ca o bulboană în încăperea inundată, și sprijinindu-se cu pieptul în cerceveau ferestrei. Urmează-mă...

(VA URMA)

CUPA

«CUTEZĂTORII» LA FOTBAL

Un spectacol bun, captivant, nu se termină o dată cu căderea cortinei, ci continuă și după aceea, în mintea și-n preocupările celor care l-au văzut, l-au «gustat». Cam același lucru se poate spune și despre **Cupa «Cutezătoriilor» la fotbal**. Deși în competiție n-au mai rămas decît 4 echipe, ea continuă să rețină atenția multora — atît a participanților, cît și a celor care s-au hotărît ca anul viitor s-o abordeze și ei. Ce și cum a fost, dar mai ales cum va fi, ce ar trebui să întreprindem noi, organizatorii competiției, pentru ca noua ediție să se desfășoare în condiții și mai bune? Aceasta-i... întrebarea.

O SCRISOARE

Din partea componentelor echipei «F.C. URANUS» din Bezdead, județul Dimbovița, Alin Ropotan ne scrie: «Sîntem cu toții triști deoarece n-am reușit să ne calificăm în finală — ne scrie el. Sute de spe-

ranțe au fost năruite. Dar ce să-i faci, așa-i în fotbal: unii cîștigă, alții pierd... Și de data aceasta noi am pierdut».

Alin ne mai informează că insuccesul din această ediție i-a mobilizat și mai mult pe colegii lui care au de gînd ca la vară («ah, mai sînt 8 luni pînă atuncil...») să... răstoarne muntii. Apoi hotărăște să-și încheie corespondența cu propunerea ca turneul final al celei de-a doua ediții să se desfășoare după sistemul C.M. '70 din Mexic.

CAMPIOANA SĂ VINĂ LA BRAZI!

Aurel Drăghici, căpitanul echipei «Victoria» din Brazi, județul Prahova, care mult timp s-a aflat printre fruntașele clasamentului, cedînd însă «în finis» — după cum singur mărturisește — felicitînd «întregul colectiv redacțional care a luat frumoasa inițiativă de a organiza Cupa «Cutezătoriilor» la fotbal», nu se sfiește cituși de puțin să și critice, să disece în totalitatea sa modul de organizare și să-i arate «disurile». Apoi... propune «rețeta ideală»: «...să se joace numai un meci pe zi, să existe măcar o zi pe săptămînă rezervată odihnei, să se califice în finală 16 echipe sau cele clasate pe primul loc pe județ, foile de arbitraj să fie omologate în așa fel încît să nu trezească nici un fel de suspiciuni...»

Aurel încheie, lansînd o fierbinte in-

viație viitoare campioane a acestei prime ediții a competiției: să se deplaseze la Brazi și să susțină un meci în compania formației «Victoria».

DAR LA ANUL CARE VINEL...

Antrenorul echipei «Viitorul» din Siliștea, județul Teleorman, a fost Ștefan Mitroi, elev în clasa a IX-a E, Liceul nr. 1 din Alexandria. A fost și va mai fi și la anul cînd... «echipa pe care o antrenez sper să se claseze printre primele, nu ca-n această ediție, cînd ne-am situat pe locul 66» — ne asigură el. Cu o condiție însă: să se fină seamă, în organizarea noii ediții, de numeroasele sale propuneri pe care singur le caracterizează

«foarte interesante» și din care spicuim: înscrierile să se facă de la 15 ianuarie pînă la 15 mai; competiția să înceapă la 15 iunie și să se termine la 15 august; cîștigătoarele să se cunoască pînă la 15 septembrie; echipele clasate pe primele 8 locuri să participe la un turneu final într-o tabără specială, organizată între 20—30 august.

Așadar, nici n-a sunat gongul final al primei ediții și protagoniștii s-au avîntat, cu toate pînzele sus, pe apele celei de a doua. Ceea ce ne îndreptățește să sperăm într-un succes și mai evident al acestei atît de noi, totuși mult îndrăgite competiții.

CONSTANTIN DIACONU

Cutezători 43

ADRESA REDACȚIEI: PIATA ȘCINTEII NR. 1
OFICIUL POȘTAL 33 — BUCUREȘTI
Căsuța poștală 4132
Telefon 176010 int. 1458

REDACTOR ȘEF:
MIHAI NEGULESCU
REDACTOR ȘEF ADJUNCT:
OVIDIU ZOTTA
SECRETAR GENERAL DE REDACȚIE:
IOAN DONCA

REDACTOR ARTISTIC:
POMPILIU DUMITRESCU

TEHNOREDACTOR:
EMIL PETROVICI

ADMINISTRAȚIA: EDITURA
ȘCINTEII; TIPARUL: C.P.C.S.

ABONAMENTELE PRIN OFICIILE ȘI
AGENȚIILE P.T.T.R., PRIN FACTORII
POȘTALI ȘI DIFUZORII DE PRESĂ

TRANSFĂGĂRĂȘANUL

Scenariu: ADRIAN MIERLUȘCĂ
Desene: TEODOR BOGOI

Rezumatul capitolului precedent: În zona Bilea-Cascadă, în timp ce se cucerește metru cu metru, tăindu-se în stei drumul transfăgărășan, o încărcătură de explozibil nu ia foc. Fruntașul Radu Olaru, artificierul care pregătise explozia, cere permisiunea comandantului de detașament să verifice cauza incidentului și să provoace explozia.

— E RISCANT, DAR NU AVEM O ALTĂ SOLUȚIE. TREBUIE SĂ-I APROB.

— SĂ MAI AȘTEPTĂM UN MINUT. RECOMANDĂ-I PRUDENTĂ.
— AM ÎNȚELES.

— FRUNTAȘ OLARU, APROB. PESTE UN MINUT URCI DIN NOU. MULTĂ ATENȚIE.

AM ÎNȚELES!

— IA PRIVIȚE, TUDORE. RADU URCĂ DIN NOU. ÎNFRUNTĂ PERICOLUL.

— DE DATA ASTA E IMPOSIBIL SĂ NU EXPLODEZE.

DUPĂ CE A APRINS NOUL FITIL, FRUNTAȘUL OLARU A COBORÎT CU REPEZIȚIUNE DE-A LUNGUL CORZII DE FRÎNGHIE ȘI S-A ADĂPOSTIT ÎN SCOBITURA DE STÎNCĂ. ÎȘI CONSULTĂ DIN NOU CRONOMETRUL: ACUM!

— STRĂȘNICĂ EXPLOZIE! CÎT CURAJ ȘI CÎTĂ ÎNDEMÎNARE LA BĂIATUL ĂSTA!

JOI, 4 NOIEMBRIE 1971,
ANUL V (215)
16 pagini, 1 leu

44

Cutezătorii

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ
EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

Salut calduros CELOR MAI TINERI
PIONIERI AI ȚĂRII!

Foto: GRIGORE PREPELITĂ

GALAȚI

Scrișoarea săptămânii Cei mai tineri PIONIERI

În atmosfera însuflețitoare generată de pregătirea, dezbaterile și hotărârile celei de a II-a Conferințe Naționale a Organizației noastre, de îndemnul adresat cu acest prilej pionierilor și educatorilor lor de către tovarășul Nicolae Ceaușescu, pretutindeni în unități și detașamente, în viața școlilor, a localităților, se face simțită dorința voastră vie, dragi cititori, de a învăța cât mai temeinic, de a îmbunătăți și diversifica activitățile de organizație, de a participa voi înșivă în tot mai mare măsură la organizarea și conducerea propriei activități.

Ceea ce oferă etapele prezente un farmec aparte, făcând ca inimile pionierilor «mai vîrstnici» să bată cu deosebită căldură și simpatie, este faptul că în această perioadă, pentru prima oară, ca urmare a hotărîrii Conferinței Naționale, copiii pot fi primiți în rîndurile pionierilor începînd de la vîrsta de șapte ani.

Încă în acest prim trimestru, cravata purpurie purtînd însemnele tricolorului va străluci voios și fremătător pe piepturile a zeci de mii de colegi ai voștri mai mici. La marea familie a pionieriei se vor adăuga astfel energiile lor proaspete, setea lor de cunoștințe, dorința lor de a fi cât mai folositori patriei, setea lor de cîntec, joc și vioșie.

Tu, dragă prietene care ai împlinit de curînd 7 ani și te afli în clasa a II-a, reprezentîți în acest moment tot ce are mai proaspăt și mai plin de făgăduinți Organizația Pionierilor din România.

Către tine sînt îndreptați cu neîmămurită dragoste ochii părinților și ai dascălilor, ai pionierilor mai mari, ai întregii societăți. Detașamentul în care vei rosti legămîntul pionieresc și vei primi cravata, detașamentul și grupele pe care le vei constitui apoi voi înșivă, cei din clasa a II-a, vor avea atîtea lucruri minunate de înfăptuit!

Sîntem convinși că activele pionierești, toți pionierii și utocești din clasele mai mari, se vor preocupa cu pasiune și dragoste de pregătirea tîncilor de 7 ani, pentru a putea deveni membri ai organizației revoluționare a copiilor.

Fiind apropiați de colegii mai mici, invitîndu-i să asiste la activitățile voastre, povestindu-le pe înțeles despre patrie și partid, despre îndatoririle pionierești, despre munca și visurile voastre, vă veți îndeplini astfel, dragi cititori, una dintre cele mai frumoase îndatoriri ce vă revine.

Ideile și inițiativele cele mai frumoase — ne-ați dovedit-o adesea — vă aparțin însă vouă înșivă. Intrarea în pionierat la 7 ani este un moment deosebit pe care veți ști fără îndoială să îl transformați într-o sărbătoare de neuitat, atît pentru tinerele mîdăte cît și pentru părinții acestora.

Împreună cu voi, redacția adresează celor mai tineri cutezători ai patriei un călduros: «Bun venit în rîndurile pionierilor!»

«CUTEZĂTORII»

Pe platforma Combinatului siderurgic Gh. Gheorghiu-Dej din Galați, pionierii unității de la Școala generală nr. 7 au organizat o frumoasă și originală acțiune. Este vorba de primirea în pionierat a școlarilor de 7 ani, din clasa a II-a A. De menționat este faptul că, spre satisfacția unității de pionieri, toți elevii din această clasă frunză la învățătură au primit, o dată cu cravata roșie, și insigna combinatului, din mina oțelului Gheorghe Stoica, Erou al Muncii Socialiste.

În uriașă hală a Laminorului de benzi la rece, în ritmul solemn al trompetelor și al tobelor acompaniate de respirația uriașelor agregate, prezente și ele pentru prima dată la un astfel de eveniment, cei 42 de școlari au depus Legămîntul pionieresc.

Biroul U.T.C. din școală a predat, apoi, însemnele organizației noilor pionieri, urîndu-le succes la învățătură și în activitățile pionierești. Detașamentul a primit în mod simbolic denumirea de «Cea de a II-a Conferință Națională a Organizației Pionierilor».

Gazdele i-au invitat apoi pe oaspeții să viziteze Oțelăria Combinatului, unde au avut prilejul de a asista la turnarea unei noi șarje de oțel.

În încheierea vizitei, pionierii au prezentat un mic spectacol artistic în care s-au recitat poezii închinete partidului, au răsunit frumoase cîntece pionierești.

La această frumoasă acțiune au fost prezenți

tovarășii Ion Iordache, vicepreședinte al Consiliului județean Galați al Organizației Pionierilor, Enescu Constantin, secretar al Comitetului de partid al Combinatului, precum și numeroase cadre didactice, muncitori, părinți, elevi.

PITEȘTI

Îmbrăcați ca pentru cea mai mare sărbătoare, nouă copii din clasa a II-a A, de la Școala generală nr. 2, în sunetul goarnelor și tobelor pionierești, au intrat în sala

de festivități. Se desfășura ieșirea din pionierat a celor din clasa a VIII-a și primirea unor școlari în Organizația de pionieri. La comanda «Pentru depunerea legămîntului și primirea cravatei roșii, sub drapelul patriei și al Organizației pionierilor, vă alinați!» cei nouă, băieți și fete, erau emoționați ca niciodată.

ȘARD, JUD. CLUJ

Într-una din zilele trecute, adunarea detașamentului pionierilor clasei a VII-a era în toi. A fost întreruptă însă de un eveniment neașteptat și anume de vestea focului necrutător care mistuia una din șurile noilor locuințe, amenințînd și clă-

dirile din jur. Peste satul pustiu, răzbăteau din cînd în cînd strigătele de ajutor ale bătrînilor îngroziți de iuteala flăcărilor, gata să cuprindă tot mai mult și mai mult. Tăranii erau plecați la cîmp, la culesul porumbului. Sufla un vînt puternic, iar apa era departe.

În aceste condiții, pionierii au luat de îndată hotărîrea să lupte cu flăcările. După mai bine de trei ore de la declanșarea incendiului, focul a fost stins. Cu ochii în lacrimi de bucuria reușitei, felicități îndelung de pompieri, pionierii din Șard sînt mîndri că și-au cîștigat cum se cuvine cravata de pionier.

(După corespondențele primite de la corespondentul nostru special **VASILE CABURGAN**, pioniera **Firuta Cimpean** și **Mugurel Drăgan**).

BUCUREȘTI

31 octombrie. Duminică, ora 9.00.

La Școala generală nr. 17, cei peste două sute de purtători ai cravatei roșii sînt prezenți la adunarea de alegere a comandamentului unității. Pionierii își spun cuvîntul despre cei pe care vor să-i aleagă. Care sînt cei mai destoinici? În cele din urmă, adunarea hotărăște noul comandament (Liviu Pletosu, Andreea Dumitrescu, Ro-

xana Ștefan, Mihai Santa, Olga Cuculea, Ioana Vasilescu, Aurelia Dobres, Daniela Herescu, Doina Dincă — comandanta unității).

Emotii, bucurii, prilej de mare sfat pionieresc în care își propun sărbătorirea unor însemnate evenimente din viața poporului, din munca și activitatea comuniștilor. Își propun, de asemenea, să viziteze întreprinderile apropiate, să-i cunoască îndeaproape pe frații lor mai mari, utocești. Pentru ei, și în cinstea aniversării semicentenarului Uniunii Tineretului Comunist vor organiza adunări, serbări, simpozioane...

Programul artistic prezentat de «artiștii» unității aplaudat cu căldură de profesori, comandanți instructori, părinți și copii a încheiat sărbătoarea alegerilor pionierești.

L. CRISTIAN

AGENDĂ

Consiliul Național al Organizației Pionierilor mulțumește instituțiilor, organizațiilor obștești și de stat, detașamentelor și consiliilor pionierești, precum și tuturor pionierilor și comandantilor-instructori care au trimis telegrame, scrisori și felicitări cu ocazia celei de a II-a Conferințe Naționale a Organizației Pionierilor.

UN MARE PRIETEN ȘI ÎNDRUMĂTOR AL TINEREI GENERAȚII

CRAVATE ROȘII LA PALATUL COTROCENI

1 iunie 1950. Pe Dealul Cotrocenilor din București, acolo unde odinioară și-au așezat tabăra pandurii lui Tudor Vladimirescu, acolo unde a locuit o vreme domnitorul Alexandru Ioan Cuza, zeci de trompete ale purtătorilor cravatelor purpurii vesteau un eveniment deosebit în viața organizației de pionieri creată în urmă cu un an: transmiterea, din partea conducerii de partid și de stat, către pionierii patriei noastre, a impunătorului palat care, pînă la înlăturarea monarhiei, aparținuse casei regale.

Poporul român, sub conducerea încercată a partidului comunist, obținea în acei ani succese însemnate pe drumul construirii socialismului în patria noastră. Clasa muncitoare, tineretul, toți oamenii muncii participau cu entuziasm și dăruire la munca eroică de făurire a noii societăți. În acest climat constructiv, de o deosebită grijă din partea partidului comunist, a întregului popor, se bucurau copiii, tînăra generație, pentru care începeau să se creeze condiții tot mai bune de învățură, asigurîndu-se accesul larg în școli al tuturor fiilor oamenilor muncii. Prin grija Partidului Comunist Român, în primăvara anului 1949, luase ființă Organizația de pionieri — organizație revoluționară de masă a copiilor, menită să-i pregătească, încă de la vîrsta copilăriei, în spirit comunist, în spiritul patriotismului fierbinte, al pregătirii temeinice pentru a duce mai departe cuceririle înaintașilor, pentru a deveni schimburi de nădejde al constructorilor societății noi.

În acea minunată zi de vară a anului 1950, întîmpinat cu căldură și bucurie pornită din inimă, tovarășul Nicolae Ceaușescu, luînd cuvîntul în fața sutelor de

copii, dăruiește pionierilor patriei, din imputernicirea Partidului Comunist Român, acest frumos edificiu înconjurat de un parc pitoresc unde, an de an, generații de tinere mlădițe aveau să-și petreacă în mod plăcut și instructiv timpul liber, să se dedice unor pasionante activități menite să răspundă interesului lor pentru știință și tehnică, arte, sport, cultivîndu-le și dezvoltîndu-le multilateral talentul, aptitudinile.

Cu nestăvilită emoție, pionierii au ascultat îndemnul înflăcărate adresate lor de tovarășul Nicolae Ceaușescu, străbătute de un fierbinte patriotism, de stimă și respect pentru tot ce au creat valoros înaintașii noștri:

«MAI PRESUS DE ORICE — sublinia tovarășul Nicolae Ceaușescu — SĂ VĂ IUBIȚI PATRIA, REPUBLICA NOASTRĂ POPULARĂ, CARE ESTE ASTĂZI A VOASTRĂ ȘI A PĂRINȚILOR VOȘTRI, ȘI PENTRU CA S-O PUTEȚI IUBI, TREBUIE SĂ ÎNVĂȚAȚI DIN TRECUTUL POPORULUI NOSTRU, TRECUT DE LUPĂ ÎN CARE AU CĂZUT MII ȘI MII DE EROI PENTRU CA ȚARA NOASTRĂ SĂ FIE ASTĂZI LIBERĂ, PENTRU CA VOI SĂ PUTEȚI TRĂI ASTĂZI ÎN ACEST PALAT AL PIONIERILOR, PALAT PE CARE L-AM SMULS DIN MÎNA TRÎNTORILOR ȘI VI-L DĂM ASTĂZI VOUĂ, PIONIERILOR.»

Răspunzînd grijii părintești a partidului comunist, purtătorii cravatelor roșii din primele detașamente de pionieri s-au angajat să participe cu dragoste și elan tineresc la marile înfăptuiri ale socialismului, să urmeze pilda însofleteitoare a comuniștilor, dirzenia și neînfricarea lor în luptă, patriotismul lor fierbinte, angajament pe care de-a lungul a peste două

(continuare în pag. 4—5)

«Întreaga politică promovată de partid și guvernu pentru a asigura un trai material mai bun copiilor, tineretului, pentru a dezvolta și perfecționa posibilitățile de instrucție publică, oglindește grija neslăbită, primordială a statului nostru socialist pentru creșterea unor noi generații puternice, viguroase, sănătoase din punct de vedere fizic și spiritual. Aceasta este expresia înaltei răspunderi cu care partidul comunist acționează pentru a asigura însuși viitorul națiunii noastre socialiste, dezvoltarea ei ascendentă prin urmași în stare s-o ridice pe culmile luminoase ale comunismului. Vă chem pe voi, dragi prieteni, să răspundeți acestei înalte preocupări, acestei griji pline de căldură, învățînd, învățînd și iar învățînd, însușindu-vă cu neobosită sîrguință comorile științei și culturii.»

(Din cuvîntarea tovarășului **NICOLAE CEAUȘESCU** la cea de-a II-a Conferință Națională a Organizației Pionierilor).

(urmăre din pag. 3)

decenii pionierii au știut să și-l onoreze cu cinste. «Sîntem plini de încredere — subliniau pionierii în telegrama trimisă Comitetului Central al Partidului Comunist Român cu prilejul acelei frumoase sărbători — în viitorul nostru fericit, pentru că trăim într-o patrie liberă, într-o țară în care oamenii ne iubesc și au grijă de noi, într-o țară în care se construiește socialismul».

LA 36 ANI, SECRETAR AL COMITETULUI CENTRAL

În perioada care urmează primelor planuri economice de stat din patria noastră, în fața partidului comunist, a întregului popor se afla sarcina importantă a făuririi economiei socialiste unitare, a dezvoltării industriei și agriculturii socialiste și a creșterii pe această bază a nivelului de trai și de cultură al oamenilor muncii. Alături de vîrstnici, tineretul a obținut însemnate succese pe linia transunerii în viață a politicii partidului de construire a socialismului.

Ca întotdeauna, trăsătura caracteristică a activității militante a tovarășului Nicolae Ceaușescu o constituie contactul direct, legătura nemijlocită cu muncitorii și țărani, cu intelectualii și militarii, cu studenții și elevii, cu toate categoriile de oameni ai muncii, chemîndu-i să fie tot mai prezenți, mai activi în vasta operă constructivă socialistă.

În perioada 1948-1953, tovarășul Nicolae Ceaușescu îndeplinește importante funcții pe linie de partid și de stat.

În 1954, la vîrsta de 36 de ani, tovarășul Nicolae Ceaușescu devine secretar al Comitetului Central

al Partidului Comunist Român. Un an mai tîrziu, la Congresul al VII-lea al partidului, din decembrie 1955, este ales membru al Biroului Politic și secretar al Comitetului Central, sarcini de înaltă responsabilitate, cărora le va dedica întreaga sa putere de muncă.

În această nouă etapă, în fața partidului și statului au stat sarcini majore, legate de consolidarea bazei economice a socialismului, de neîntrerupta dezvoltare a industriei și agriculturii, de creșterea continuă a nivelului de trai și de cultură.

Educația multilaterală, în spirit revoluționar, a maselor, a tineretului, a copiilor, necesitatea de a cunoaște trecutul de luptă al poporului și realizările sale prezente, de a prelua și valorifica tot ce a creat mai de preț omenirea, promovarea cadrelor tinere în munci de răspundere — au constituit preocupări permanente în ansamblul activității tovarășului Nicolae Ceaușescu. Pretutindeni unde era prezent, exemplul său personal trezea întotdeauna admirație, hotărîrea de a urma îndemnul sale în aplicarea liniei politice a partidului comunist.

Anul 1962 marchează o mare victorie în construcția socialismului, prin încheierea procesului de cooperativizare a agriculturii. Întîlnindu-se alături de alți conducători de partid și de stat, cu cei unsprezece mii de țărani, reușiți într-o mare adunare populară, sub cupola Expoziției din Piața Scînteii, tovarășul Nicolae Ceaușescu, care cunoscuse direct viața grea de odinioară a țăranilor, a subliniat în cuvîntul său:

«Putem spune că țăranimea din țara noastră s-a convins realmente, muncind pe peticul ei de pămînt și văzînd rezultatele obținute de gospodăriile colec-

UN MARE PRIETEN ȘI ÎNDRUMĂTOR AL TINEREI GENERAȚII

tive fruntașe, că numai marea gospodărie socialistă poate asigura creșterea producției agricole și ridicarea bunăstării sale și de aceea a pășit în masă pe drumul arătat de partid — drumul agriculturii socialiste».

ÎN FRUNTEA PARTIDULUI ȘI A STATULUI

Ca urmare a contribuției sale de seamă la înfăptuirea cu consecvență a politicii partidului de edificare a societății socialiste, de continuă ridicare a bunăstării materiale și culturale a celor ce muncesc, cel de al IX-lea Congres al Partidului Comunist Român, din iulie 1965, l-a ales pe tovarășul Nicolae Ceaușescu secretar general al Comitetului Central, iar doi ani mai tîrziu, Marea Adunare Națională îl alege președinte al Consiliului de Stat al Republicii Socialiste

România. În august 1969, într-o atmosferă de puternică însuflețire, Congresul al X-lea al partidului, dînd expresie sentimentelor unanime ale celor aproape două milioane de comunisti, ale întregului popor, îl realege pe tovarășul Nicolae Ceaușescu în înalta funcție de secretar general al Partidului Comunist Român.

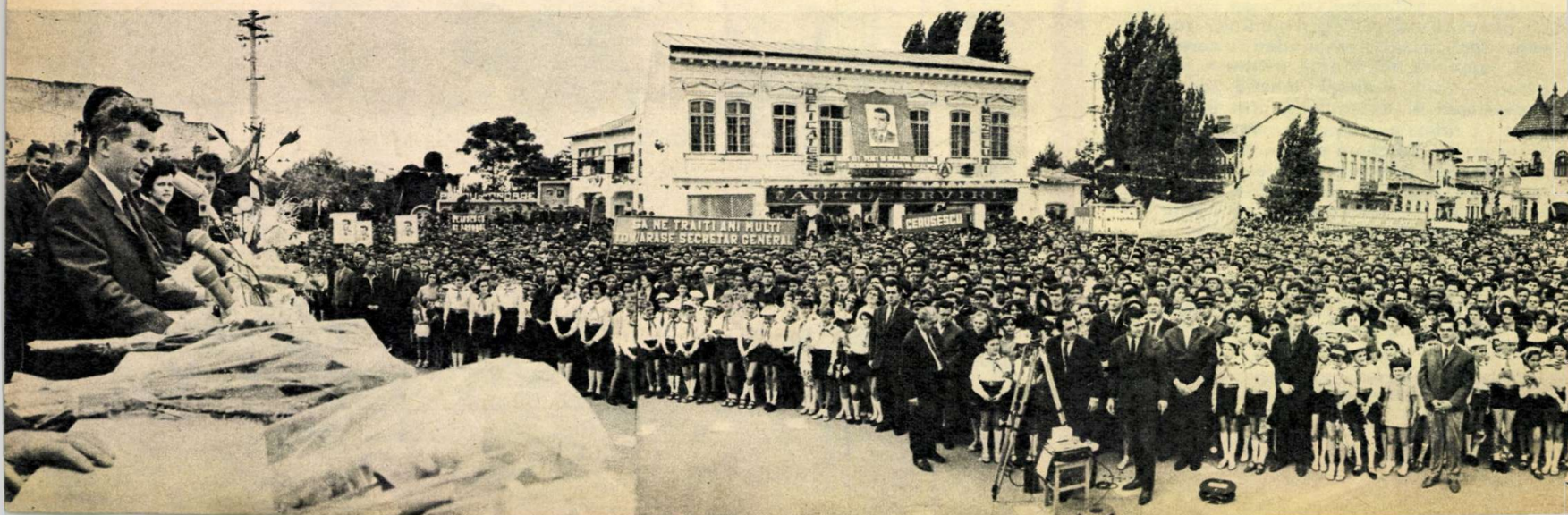
Acestor importante responsabilități politice și de stat, tovarășul Nicolae Ceaușescu le consacră întreaga sa capacitate creatoare, elanul său revoluționar și militant, talentul său de organizator și sfătuitor al maselor, întreaga sa experiență și putere de muncă.

Personalitate cunoscută și stimată pe plan mondial, tovarășul Nicolae Ceaușescu promovează în domeniul politicii externe un puternic spirit înnoitor, pentru asigurarea unor tot mai trainice relații de colaborare, în primul rînd cu țările socialiste, cu toate statele lumii, pe baza respectării suveranității și independenței naționale, ale egalității în drepturi, neamestecului în treburile interne și avantajului reciproc. Numeroasele vizite în mai multe țări ale lumii, participarea sa în toamna anului 1970 la lucrările sesiunii jubiliare a adunării generale a Organizației Națiunilor Unite, contactele cu diferite personalități ale vieții politice, schimburile de opinii au contribuit la creșterea prestigiului României pe arena vieții internaționale.

În noua etapă istorică pe care o parcurge România, etapă a făuririi societății socialiste multilateral dezvoltate în conformitate cu obiectivul fundamental stabilit de Congresul al X-lea al partidului, atenția secretarului general este îndreptată spre împlinirea

telului suprem al noii orînduiri — spre ridicarea nivelului bunăstării și civilizației întregului popor, spre înflorirea multilaterală a personalității umane.

La stabilirea principiilor directoare ale îndrăznețelor planuri economice, tovarășul Nicolae Ceaușescu insistă întotdeauna asupra înfăptuirii unor obiective realiste, rod al gîndirii și muncii colective a cadrelor de conducere, a celor mai buni activiști și specialiști din fiecare domeniu de activitate, a maselor de oameni ai muncii. Cu consecvență, conducătorul partidului și statului nostru acționează în direcția studierii complexe a realităților și posibilităților concrete ale țării, pentru a se ajunge în final la soluțiile cele mai eficiente. Tot ce s-a realizat și se realizează sub semnul socialismului în patria noastră este rodul muncii avîntate, eroice a muncitorilor, țăranilor, intelectualilor, tineri și vîrstnici, care, prin munca lor entuziastă, creatoare — trîducînd în viață programul partidului comunist, indi-

cațiile secretarului general — pun temelii de granit viitorului tot mai fericit al țării.

O latură esențială a activității multilaterale a conducătorului iubit al partidului și statului o reprezintă grija consecventă pentru adâncirea și perfecționarea democrației socialiste bazate pe echitate, pe deplina egalitate în drepturi a celor ce muncesc, pe norme de înaltă valoare etică.

În acest climat social sănătos, beneficiind în înalt grad de toate rezultatele obținute de poporul nostru pe drumul construirii societății socialiste mlădite patriei se bucură de o copilărie lipsită de griji, în care visurile cele mai îndrăznețe își găsesc împlinirea. Înconjurându-i cu grijă și dragoste pe toți copiii patriei noastre, partidul, personal tovarășul Nicolae Ceaușescu se preocupă în permanență de asigurarea celor mai bune condiții pentru desfășurarea procesului instructiv-educativ.

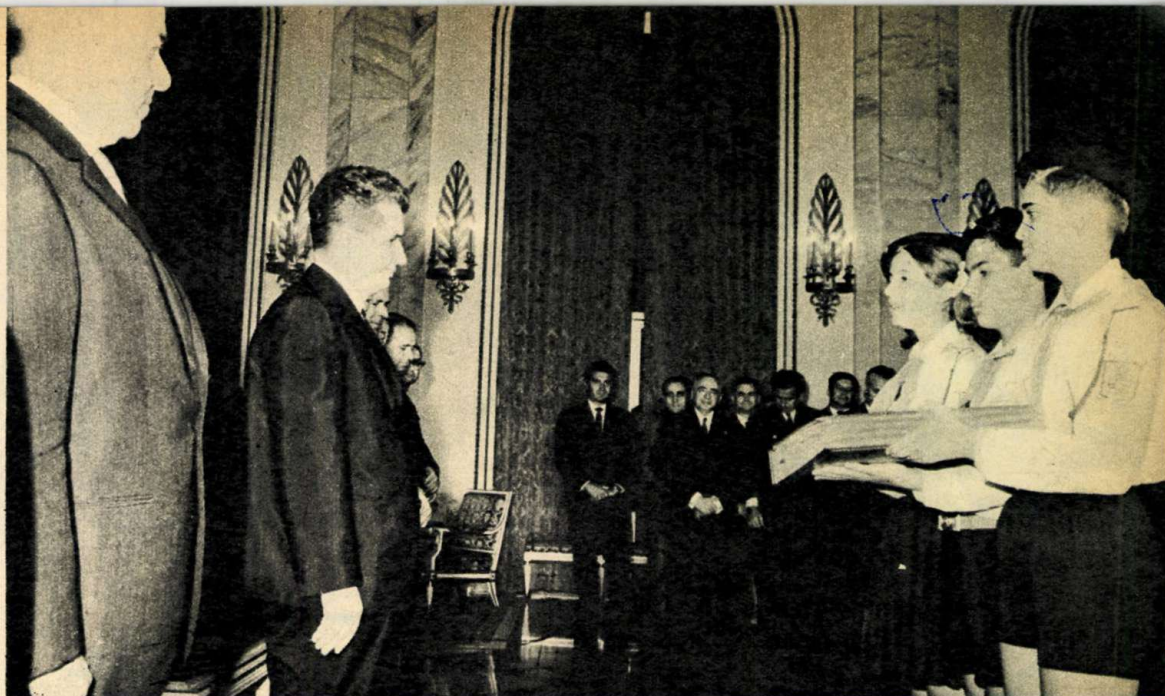
Învățământul de toate gradele este astăzi gratuit, iar pînă la 10 clase este general și obligatoriu. În fiecare an crește numărul școlilor de toate gradele. Se construiesc tot mai multe cămine și grădinite pentru preșcolari. În taberele de la munte sau de la mare, tinerele vîrstare ale țării își petrec vacanța în mod plăcut și util. Au sporit considerabil fondurile destinate alocației pentru copiii de la orașe și sate, s-a îmbunătățit în permanență asistența medicală a copiilor.

O mare atenție acordă tovarășul Nicolae Ceaușescu creșterii și educării copiilor, întregului tineret al țării, în spiritul atașamentului neînmuritat față de partid și popor, față de cauza construcției socialismului în România. Dovezi grăitoare ale acestei griji deosebite sînt numeroasele sale întâlniri cu tineretul și copiii, participarea sa la congresele și conferințele U.T.C., U.A.S.R. sau ale Organizației pionierilor. De neuitat va rămîne pentru toți copiii patriei momentul sărbătoresc cînd, în calitate de președinte al Consiliului de Stat, tovarășul Nicolae Ceaușescu a înmînat organizației revoluționare a copiilor din România înalta distincție Ordinul «Steaua Republicii Socialiste România» clasa I.

Recent, cu ocazia celei de a II-a Conferințe Naționale a Organizației Pionierilor, copiii țării, purtătorii cravatei roșii au trăit din nou marea bucurie și satisfacție de a avea în mijlocul lor pe conducătorii partidului și statului, în frunte cu iubitul și stimatul secretar general al Partidului Comunist Român. Primit cu vii și tinerești aplauze, tovarășul Nicolae Ceaușescu a subliniat în cuvîntarea sa: «Organizația de pionieri este o valoroasă școală de plămădire a celor mai nobile trăsături morale ale personalității: cinstea, demnitatea, respectul față de muncă, mîndria patriotică, spiritul internaționalist, generozitatea și dăruirea pentru interesele poporului, exigența și spiritul revoluționar, comunist. Pentru rezultatele minunate obținute în această bogată și prețioasă activitate, dusă în rîndurile milioanei de copii din țara noastră, adresez cele mai calde felicitări Organizației de pionieri, pionierilor, tuturor celor care îi îndrumă și-i conduc!»

OMUL ÎNALTEI CONȘTIINȚE MORALE, PATRIOTICE ȘI CETĂȚENEȘTI

Pentru tînăra generație, secretarul general al partidului constituie un strălucit exemplu de conștiință revoluționară, de totală dăruire cauzei celei mai no-

Moment emoționant. Cu prilejul celei de a XX-a aniversări a Organizației Pionierilor.

bile, de edificare a noii societăți bazate pe echitate, pe respectul față de muncă.

Talentul organizatoric și clarviziunea politică, dinamismul și perseverența, grija permanentă față de om și nevoile sale, realismul în stabilirea măsurilor caracterizează activitatea de zi cu zi a tovarășului Nicolae Ceaușescu. Consultarea directă, dialogul viu cu cei ce muncesc în uzine, pe șantiere, pe ogoare, în domeniul ideologiei și culturii, în armată, în instituții de învățămînt ș.a. reflectă vibrant legătura trainică, indisolubilă a conducătorului iubit și stimat al partidului și statului, cu oamenii muncii, cu realitățile vii, concrete ale țării.

Nu este județ pe harta țării unde locuitorii, oamenii muncii de toate vîrstele să nu fi avut prilejul de a-l primi cu înădînată piine și săre a ospitalității pe conducătorul partidului și statului, cu care au discutat și s-au sfătuit deschis asupra principalelor probleme privind viața și munca lor închinată edificării socialismului pe străvechile meleaguri românești.

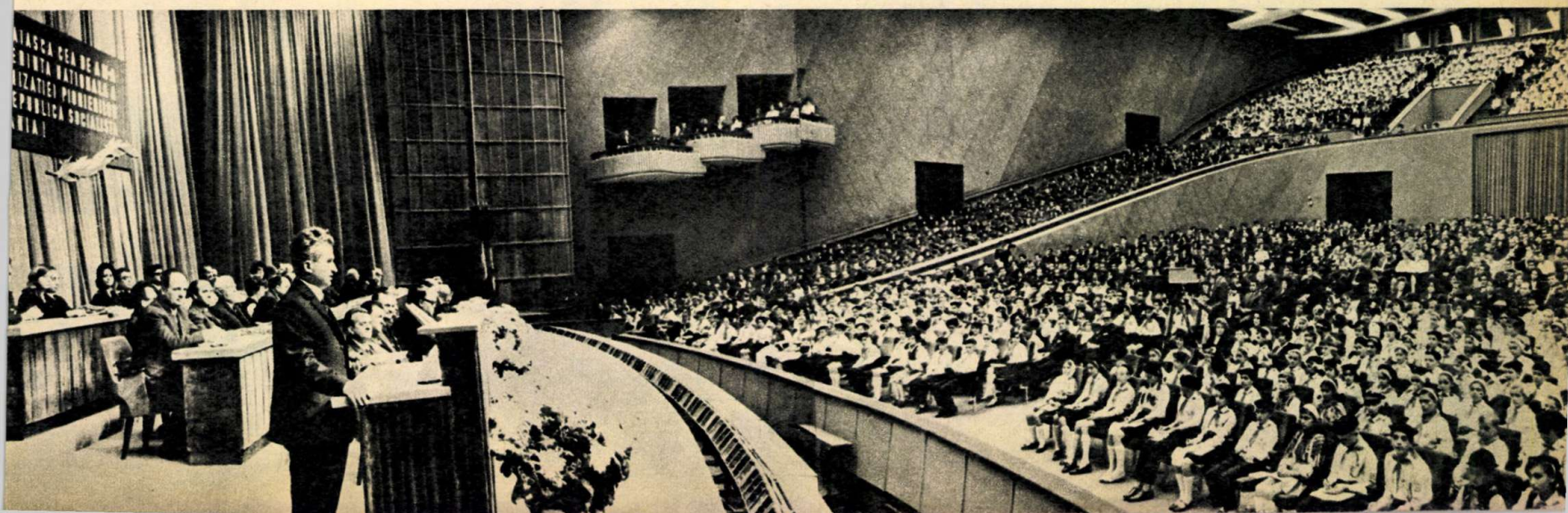
Nimeni nu poate uita acele zile din primăvara anului 1970, cînd furia nestăvilită a apelor a produs mari pagube materiale atît economiei naționale cît și avutului personal a numeroase familii. În aceste împrejurări deosebit de grele, tovarășul Nicolae Ceaușescu, dovedind un înalt umanism, nu a cunoscut o clipă de răgaz, deplasîndu-se imediat în zonele periclitate, unde, cu calm și energie, a întreprins și condus nemijlocit vaste operațiuni de salvare a celor ce au avut de suferit și în primul rînd a copiilor. Prin grija partidului și guvernului, personal a tovarășului Nicolae Ceaușescu, orașele și satele, obiectivele industriale, școlile, așezămintele de cultură afectate de inundații au fost refăcute într-un timp scurt prin munca eroică a întregului popor, în frunte cu comunistii, iar viața și-a realuat cursul firesc. Recent, în cadrul secțiunii pentru pionieri a Conferinței naționale, un pionier-delegat din Satu-Mare spunea cu

emoție: «Vă rog să transmiteți tovarășului Nicolae Ceaușescu mulțumirile și recunoștința noastră pentru sprijinul pe care ni l-a acordat personal în reconstrucția orașului nostru».

Recunoștința, dragostea și prețuirea pe care tineretul, uteciștii, pionierii, toate tinerele vîrstare ale patriei le poartă față de tovarășul Nicolae Ceaușescu își găsesc întru chiparea în rezultatele muncii lor. În fabrici și uzine, pe șantierele naționale ale tineretului și pe ogoare, în creația științifică și artistică, în școli și facultăți tinerii depun eforturi însuflețite pentru a dovedi prin fapte, în muncă și învățătură, în întreaga activitate a organizațiilor revoluționare de tineret și copii că sînt demni urmași ai comunistilor, fii de nădejde ai poporului căruia aparțin.

Crescînd o dată cu țara, tînăra generație se află angajată din plin, alături de părinții și frații mai mari, în munca avîntată de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate pe pămîntul României. Astăzi — elevi pe băncile școlii, învățînd carte și deprinzînd tainele meseriilor; mîine — participanți activi la făurirea bunurilor materiale și spirituale ale țării, iată drumul luminos în perspectiva căruia fiecare copil, fiecare tînăr își va realiza visele sale cuceritoare, dobîndind satisfacția împlinirii și slujind cu devotament patria, partidul comunist. Un drum pasionant, mereu ascendent, pe care tineretul îl străbate cu hotărîre și entuziasm revoluționar, avînd viu în inimă înaltul exemplu, grija statornică și îndrumările părintești ale tovarășului Nicolae Ceaușescu, cel mai iubit prieten și cel mai stimat îndrumător al tinerei generații.

**MIHAI DOGARU,
GHEORGHE TUDOR**
cercetători științifici la Institutul de științe
istorice și social-politice
de pe lîngă C.C. al P.C.R.

Desen: VALERIU NEGOSCU

OLIMPIADA

Povestire de GICA IUTEȘ

Da, în cameră era o atmosferă apăsătoare! O singură scintee... și totul ar fi sârît în aer. Masa cu farfuria cu miez de nucă (de care nu se atinsese nimeni), scaunele și ei trei. Mona se gîndi că scînteia ar putea izbucni chiar din cozile roșcovane ale Adinei! Așa cum stătea cu pumnii strînși la gură, bosumflată foc, cozile ei strîns împletite, țepene, una, negativul, alta, pozitivul și... gata scînteia! Se certaseră destul ea și Adina, dar fără nici un folos. Mihai tăcuse tot timpul, făcea acum pe omul calm, el, care întotdeauna părea că se supune orbește poruncilor Adinei (asta era poate singurul ei defect: prea porunceea în stînga și în dreapta), poate era și cam încrezută, să zicem că avea și de ce, era prima în clasă, luase premiul întâi la olimpiada de matematică, dar și Mihai luase premiu la fizică. El avea însă altă fire, niciodată nu se înfuria. Acum nu prea se simțea în apele lui, își potrivea mereu ochelarii și-i tot trăgea mincele de parcă i-ar fi rămas prea scurte. Și Adina nu scăpa prilejul să-l ia la rost:

— Poate ți le descoși de la umăr!
— Ce? tresări el.

— Mda, continuă Adina cu vocea cea mai dulce. Ce ai cu bieteile minci? Poate că așa putea afla ce părere ai? Ești de acord cu Mona? Dacă ai avut o părere altă de iluminată, de ce mă rog ai tăcut în adunare?

Mihai își trase cu un gest energic mincele și printre dinți îi ieșiră unul cite unul cumplitele cuvinte:

— Pot să pun un pariu pe un purice șchiop că tu ai dreptate! Dar Sandu Florescu nu va veni!

— Zău, Ada, interveni Mona, zău că te-ai purtat îngrozitor cu el! Ce nevoie ai avut să-i amintești că a fost gata-gata să rămînă repetent? La ce bun să dezgropi morții? Ce-a fost, a fost!

— Cum adică? Și Adina luă pur și simplu foc. Adică, iar să-i trecem totul cu vederea? S-o ia de la capăt cu porumbel vineți, scaii și fluierari, cu cai

verzi pe pereți?! Poftim doavda! Și-a dat cuvîntul că lucrează cu noi în fiecare dimineață! Unde-i? Îl așteaptă aici trei oameni! Ca niște caraghioși! Și el?

— Poate că n-a nimerit adresa! Spuse cu jumătate de gură Mihai. Se vedea bine că nu crede ce spune, că încearcă să-l scuze într-un fel pe Sandu. Dar ca să fie sincer adăugă: Trebuie să fie foarte amărît! Cred că e supărat pe noi!

— Amărît! El și amărît! O dată nu l-am văzut serios pe omul ăla. Off, continuă Adina cu dispreț. Și acum, dumnealui, mări sa, domnul Sandu, e supărat pe noi, că a luat doi de doi, că nu-și scrie temele acasă, că le copiază de la tine. O țintui pe Mona cu un deget acuzator; tu, care ești un suflet blind!

— Bine, am spus că nu-i mai dau caietele mele! Că-i mai bine să lucrăm împreună, se dezvinovăți Mona.

— Eu pleci zise Mihai și se ridică brusc de pe scaun. Dar chiar în clipa aceea se auzi soneria. Se uită încremeniți unul la altul.

— Totuși a venit! Spuse Adina triumfătoare și se repezi cea dintîi la ușă.

Nu era Sandu. Era un puști cu totul necunoscut! Unul mic, dintr-ă lîntia, sau a doua, negricios și îndesat, cu un basc alb, nou-nouț tras peste urechi.

— Care-i Mona? i se adresă el lui Mihai, cercetîndu-le cu ochi bănuitor pe cele două fete.

— Eu, rise Mona, poți să ai toată încrederea.

— N-am nici o încredere, mormăi puștiul. Da' am un bilet pentru tine de la vîră-meu bun, Sandu. Și începui să se scotocească tacticos prin buzunar, făcîndu-se ca să le fiarbă parcă mult și bine. Pînă la urmă, scoase un bilet, de altfel nu prea frumos împăturit.

— Dar bunul tău vîr Sandu unde e, mă rog? se interesă Adina, destul de încruntată.

— Aha! tu ești Olimpiada! Aia, care te crezi cine știe cine! se obrăznici puștiul și îndesîndu-și drăcia de basc peste urechi, calculă niște pași strate-

gici de-a-ndăratelea, apoi își vărsă tot năduful. Degeaba te-au ales comandantă de detașament. La noi în clasă nu te-ar fi ales!

— Ce-ai spus? bolborosi Adina trăs-nită.

— Am zis că Sandu nu vine! Are el, alte treburi! Da, am făcut o cușcă dublă pentru iepuri, cu adăpătoare mecanică! Tu știi să faci o adăpătoare de-asta? Ai?!

În timp ce Adina înghitea cu greu asemenea demonstrație de devotament de-a dreptul înduioșătoare pentru un verșor atît de mic și îndesat, Mona citi negru pe alb misteriosul bilet și fără un cuvînt i-l întinse lui Mihai:

«Prea stimată Mona, prea stimată Mihai, comunicați prea înaltei persoane «OLIMPIADA» că va mai auzi de mine! S.»

— Va să zică așa? reluă Adina dialogul, apăsînd pe fiecare cuvînt, ca să-și revină cît de cît din uimire. Puștiul făcu pînă la urmă o mișcare, care ar fi însemnat o retragere mai mult decît demnă pentru un temerar mesager, dar ea îl prinse de mincă și îl ținu strîns.

— la stai, verșorulule strigă cu acel prea cunoscut ton autoritar.

— Poftim! Și vocea puștiului se lungi și se întinse la maximum. Poftim! îi luă el drept martori pe Mona și pe Mihai, care păreau de-a dreptul buimăciți de ciudata întorsătură a lucrurilor. Acuma, țipă puștiul, vrea să sară și la bătaie, dumneael!

— De unde ai mai scos-o și pe asta? și Adinei aproape că-i dădură lacrimile de ciudă. Află că vreau să te rog să-mi arăți și mie cușca aceea, de care spuneai. — Mergeți și voi, nu-i așa? le ceru ea ajutorul și acum ochii îi jucau de-a binelea în lacrimi!

Mihai rise nervos și spuse repede: — Zău, te rugăm să ne arăți și nouă cușca.

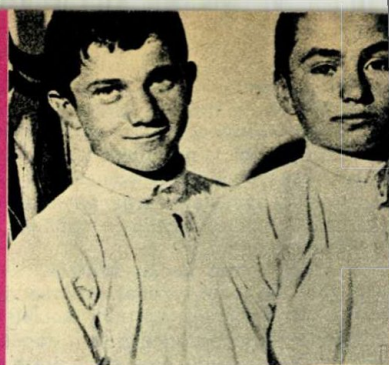
— Vreau să văd și eu iepurii! îl rugă Mona, simțind că altă dorință mai fierbinte nici nu are.

Vărul cel mic al lui Sandu își smiorcăi nasul, chibzuind în chipul cel mai profund, tropăi pe loc cuprins de o neliniște vădită și uitîndu-se cam pe de lături luă hotărîrea supremă:

— Dacă vreți să știți și să știți, Sandu nu-i acasă! E colea, în parcul vostru. E cătrănit rău de tot! După ce că e supărat, nici problema aia cu două accelerații nu-i iese de loc! Da' știți, de loc. De-aseară se tot chinuie și nimic... A vrut să vină cu ele gata făcute, să vadă ce față o să facă Olimpiada!

— Măăă! strigă Olimpiada, pe mine mă cheamă Adina!...

Se repezi spre băiat, dar acesta dispăruse pe ușă.

47, să zicem 50 de kilometri sînt de la Brașov la Șinca-Nouă. Un drum șerpuit printre dealuri. Pe coaste, turme de oi. Vitele se întorc de la păscut

— Unde-i școala, bade?

— Mai sus, chiar în piață.

În școală — o clădire frumoasă, cu linii moderne — îl întîlnim pe tovarășul Ion Debu, directorul Școlii generale din Șinca-Nouă, profesor de fizică.

— Poftiți. Va trebui să-i mai așteptăm puțin pe copii. Fiecare e dus la treburi: culesul porumbului, strînsul paielor, păscutul vitelor... Așa e pe la noi.

Copiii sosesc unul cite unul.

— Poftiți, ne îndeamnă directorul, deschizînd ușa. Aci se află lucrurile pentru care ați venit.

SĂ VISĂM PUȚIN

Soneriile instalate în toate încăperile satelitului artificial al Pămîntului — «SN» îi anunță pe toți cercetătorii să se prezinte în sala de conferințe. Soneriile nu sînt acționate manual, ci de un cronoprogramator. Cercetătorii iau loc în liniște. Este așteptat directorul centrului spațial de studii cosmice instalat pe «SN». Iată-l. Toți se ridică în picioare. O apăsare de buton și perdelele alunecă discret închizînd vederea. Se aprind beculuțe în fața fiecărui cercetător. O altă apăsare de buton și este coborît un ecran pe care sînt proiectate scheme. Expunerea a început. Peste un timp, ecranul de pînză se ridică, lăsînd locul unui alt ecran, translucid, pe care proiecția se face din spate. Totul e minuit parcă pe nevăzute.

În fața, un aparat simplu, numit retroproiector, singurul acționat manual, oferă conferențiarului posibilitatea să exemplifice expunerea prin imagini.

Cronoprogramatorul anunță sfîrșitul conferinței

Desene ale copiilor din Șinca-Nouă.

DETAȘAMENTELE IN ACȚIUNE! La Școala generală din Satul ȘINCA-NOUĂ

NU ESTE RODUL FANTEZIEI AUTORULUI

Am putea să discutăm multă vreme pe acest ton. Dar de ce să nu spunem din capul locului că atmosfera de pe «SN» nu este rodul fanteziei autorului? «SN» înseamnă, desigur, Șinca Nouă, iar clasa experimentală-laborator este construită în întregime de elevi, sub conducerea directorului Ion Debu.

— **Tovarășe director, cum ați izbutit să construiți toate sistemele automate de aici?**

— Totul a început din momentul în care am primit de la Consiliul popular județean diascouri. Noi le-am perfecționat, adăugându-le un sistem original de schimbare automată a imaginilor, printr-o simplă apăsare de buton de la pupitrul de comandă. Dispozitivele noastre, dintre care unul a primit premiul III pe țară la concursul Minitehnicus, ediția 1970, sînt acționate de motoare de parbriz pe care ni le-a dăruit uzina «Steagul roșu» din Brașov. De altfel, toate materialele ajutoare, tablă groasă, țevi, șuruburi, scripeti, conductori, sfoară, pinză au fost aduse de elevi.

Microscopul a suferit și el modificări, după cum vedeți. El poate proiecta o imagine mult mărită a preparatelor, pe ecranul translucid ce ține loc de tablă. A fost ideea copiilor. Căutam o lentilă specială pe care n-o puteam procura cu nici un chip. Ittu, mi se pare, cercetînd din curiozitate microscopul nostru școlar, a început să strige: «Avem lentila! Avem lentila!» Așa s-a născut dispozitivul de față. Prin lentila microscopului a fost trecută o rază de lumină de la o sursă. În felul acesta s-a obținut atât mărirea imaginii cît și proiectarea ei.

În fine, retroproiectorul pe care-l vedeți pe catedra-pupitrul de comandă este, de asemenea, simplu și ingenios. Imaginea, pusă sub această lupă, e proiectată pe ecranul de pinză de o oglindă retrovizoare.

— **Îmi mai permit o întrebare: în aceste condiții, elevii învață mai bine?**

— Absolut! Rețin mai repede, totul se vede «pe viu», sînt evitate explicațiile abstracte și, de ce n-am spune-o, atmosfera este alta. Elevii urmăresc cu atenție schimbarea imaginilor, îi interesează mînuirea aparatelor. De altfel, trebuie să spun că de la această catedră-pupitrul se poate preda orice materie.

ȘI ACUM, SĂ FACEM CUNOSTINȚĂ

Valeriu Flucuș, din clasa a VII-a, a participat la construcția diascopului cu schimbare automată și a primit medalia Minitehnicus de argint în 1970. Ceilalți colegi ai săi cu care a lucrat au absolvit școala generală.

Ion Flucuș, clasa a VII-a, Gheorghe Chima, clasa a VIII-a, Gheorghe Ittu, clasa a VII-a, și din nou Valeriu Flucuș au primit medalia de aur Minitehnicus pe anul 1971 pentru construcția retroproiectorului despre care am vorbit.

Să-i mai adăugăm pe Valeria Ittu, pe Viorica Tunsoi, pe Maria Lancea, în curs de a deprinde tehnica, și vom avea tabloul unei însemnate părți a grupului de mici constructori. Căci, dacă tovarășul director Debu a fost «omul de concepție» ei au fost executorii pricepuți ai lucrărilor care i-au dus la construirea unei adevărate clase a viitorului.

— Totul a început de aici — ne po-

vestesc constructorii — prin «aici» înțelegîndu-se atelierul școală. Aici am pilit, am îndoit metalul, am dat găuri pentru șuruburi, am tăiat cu bomfaierul, într-un cuvînt, am construit bucată cu bucată ceea ce vedeți. Apoi am instalat, am tras zeci și zeci de metri de cablu de la pupitrul de comandă la mica «uzină» din spatele ecranului translucid unde se găsesc toate agregatele, în fine, de la pupitrul de comandă la fiecare masă.

În plus, fetele au confecționat perdelele și ecranul cel mare de pinză. Tot ele au alcătuit un cerc de meteorologie. În fiecare zi, buletinul meteorologic este urmărit cu atenție de oameții din sat, lucru foarte important, întrucît la Șinca Nouă sînt multe livezi

care pot fi apărute de intemperii dacă se știe mersul vremii

În încheiere, ce se poate spune?

Stînd într-una din băncile clasei experimentale de la Școala generală din Șinca Nouă, poți foarte bine visa la satelitul «SN», ceea ce e un omagiu pentru constructori.

A. WEISS

1. De la stînga la dreapta: Gheorghe Chima, Gheorghe Ittu, Valeriu Flucuș, Valeria Ittu, Ion Flucuș, Viorica Tunsoi, Maria Lancea.

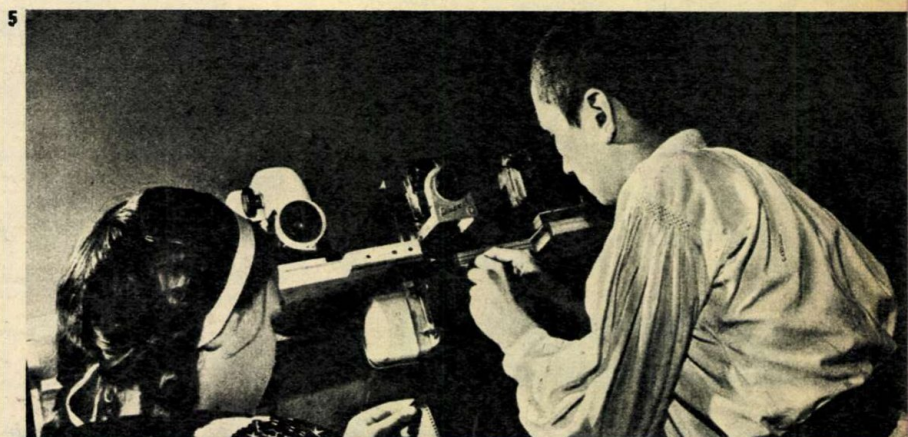
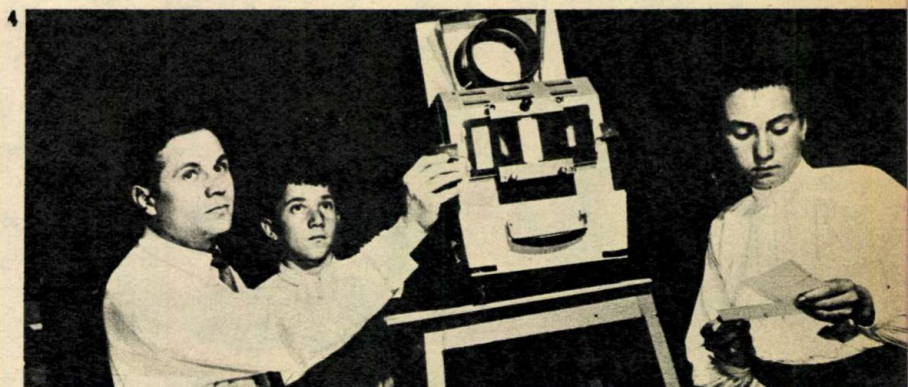
2. Clasa-laborator.

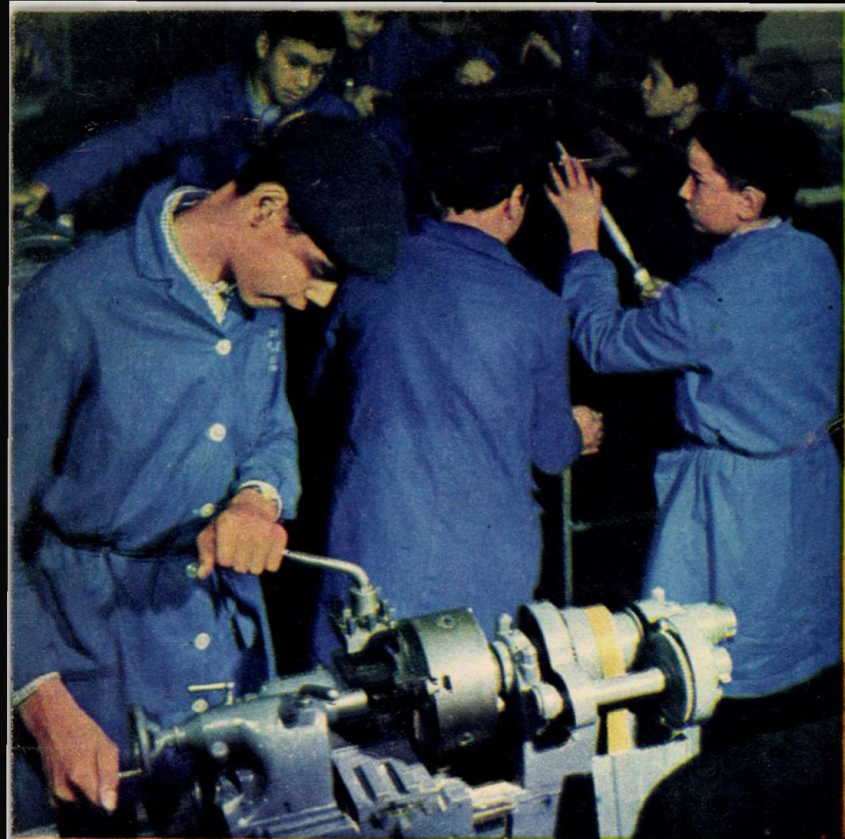
3. Totul începe din atelierul școlii (prima lecție de pilit).

4. Lucrul cu epidiascopul e și instructiv și interesant.

5. În mica uzină din spatele ecranului translucid se reglează aparatele.

6. Zeci de metri de cablu pornesc de la pupitrul de comandă.

tinerilor: «Înainte de utilizarea mașinilor, verificați-le!» «Fiți atenți la locul de muncă!»

Ne interesează ce se lucrează în atelier și aflăm de îndată. Într-un colț, un grup de băieți pregătesc scheletul de fier necesar pentru un dulap care va sta în holul școlii. Un alt grup execută o comandă venită din afară: suporturi pentru măsuțe destinate grădinițelor de copii. În timp ce ei lucrează partea metalică, la atelierul de tâmplărie se pregătește lemnăria. Băieții lucrează cu sirg. Doresc să obțină nota 10 la «controlul de calitate» așa cum și la toate celelalte materii au note bune.

Ne oprim lângă Octavian Zagrebelnic. Ne atrage atenția faptul că lucrează singur. Pe fața lui oacheșă, prelungă, se citește o mare concentrare. Strunjește o piesă pentru prima oară. Alături are modelul și nu vrea să greșescă cu nimic. Maistrul, profesorul Ion Cernea îl laudă:

— Este un băiat indeminatic, foarte harnic în atelier ca și în clasă.

— Ce meserie vrei să-ți alegi, Octaviane?

— Mă atrage mult arheologia. Dar îmi place tot atât de mult să lucrez la strung, freză sau raboteză. Și adeseori mă imaginez muncind în hala unei mari și moderne uzine. Cred că până la urmă va învinge cea de a

RAMPA DE LANSARE:

Atelierele Școala

Nu vom greși deloc dacă vom compara atelierul Școlii generale nr. 179 din București cu secțiile unei mici întreprinderi. Veti accepta și voi comparația de îndată ce ne veti urma într-o vizită acolo.

Foarte multe fete și băieți și-au pus în anul acesta halate albastre și-au început să muncească cu râvnă în atelierul de pe lângă școală. Socotim că pentru toți cititorii noștri, popasul la Școala 179 din Capitală va fi nu numai util ci va constitui și prilej de meditație.

CE MESERIE VREI SĂ-ȚI ALEGI?

De aici, din atelierul acestei școli, ca de pe o rampă de lansare, zeci de fete și băieți pornesc spre cucerirea unei profesii. Atelierul este mare, aerisit, cu ferestrele largi, pe unde pătrunde blând lumina soarelui de sfârșit de toamnă.

La lucru, se află astăzi băieții dintr-a VII-a B. În fața bancului, la strung, la freză, fiecare își are un loc bine stabilit. Ca buni muncitori, încă de la începutul anului, și-au amenajat locul de muncă. Băieții își au fiecare sertarul pentru unelte și cite un suport pentru păstrarea lor. Totul a fost făcut gospodărește, din vreme. Se lucrează curat. Băieții au învățat de asemenea să respecte regulile pentru protecția muncii. De altfel, afișe mari, colorate, prinse în perete, reamintesc

doua pasiune, fiindcă este mai puternică.

Cu un alt băiat, Radu Gramatovici, stăm de vorbă despre planul de producție al atelierului.

— Aveți numai comanda de mese pentru grădiniță?

— Nu, planul nostru este mai bogat. Uzinele care ne-au ajutat la buna amenajare a atelierului (Uzina metalurgică de material rulant — Gri-va Roșie și Centrala industriei utilajelor textile și articolelor de consum) se îngrijesc de noi. De altfel, mulți dintre absolvenții de anul trecut ai clasei a X-a se află acum la lucru în acele uzine. Nu ne lăudăm, dar muncitorii de acolo ne cunosc și ne prețuiesc. Înainte de a avea propriul nostru atelier, am făcut prac-

tica acolo. Așa că ne bucurăm de încrederea lor. Ei ne-au făcut câteva comenzi. Pentru «Gri-va Roșie» vom lucra lunar 800 minere pentru vagoane. Le primim gata turnate și noi le ajustăm, le lustruim și le predăm finisate. Mai avem o comandă de suporturi de la cealaltă instituție. Lor le vom preda lunar 1500 de bucăți. La fel, le vom primi turnate și le vom restitui finisate.

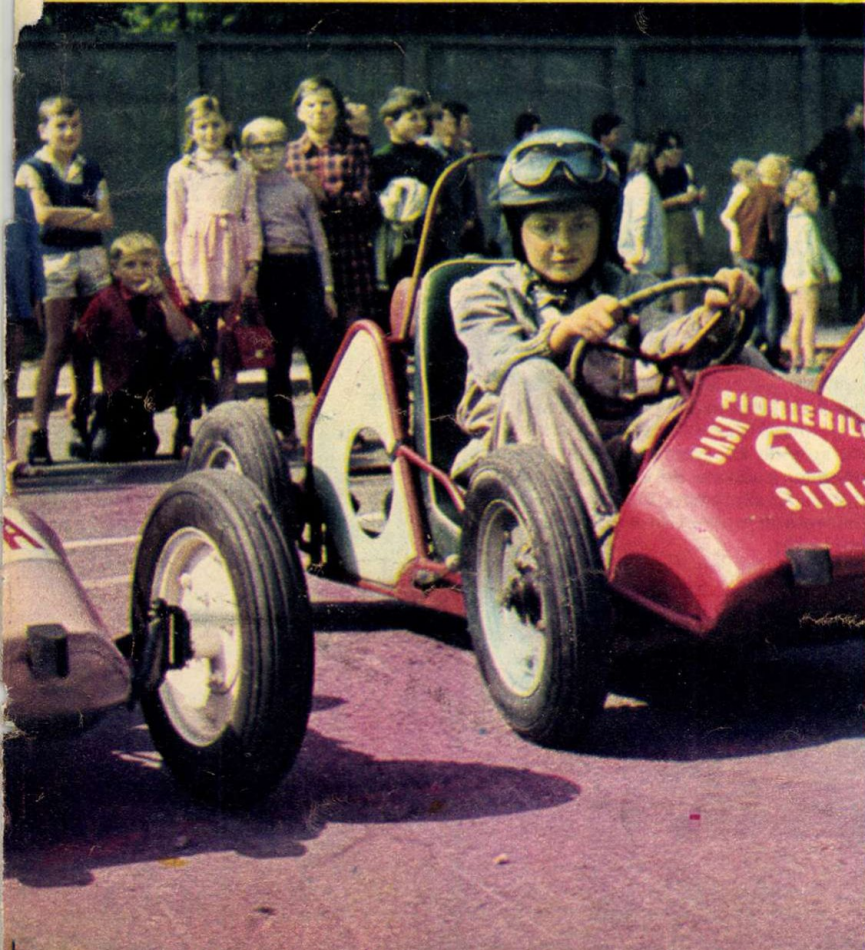
— Muncă serioasă.

— Ne place să avem un plan, că știm ce e de făcut și că muncim pentru uzinele unde mulți dintre noi vor fi muncitori. Și apoi aducem și noi, după puterile noastre, economii uzinei.

Nu ne miră că în școala aceasta tot mobilierul este pus la punct. Aici, orice reparație este făcută de copii, dar nu numai atât, ci și multe lucrări în folosul școlii ca, de pildă, suporturile metalice de pe terenurile de sport, gardul de fier, se datorează muncii elevilor.

O SURPRIZĂ... DULCE!

Și iată-ne în al doilea atelier al școlii, de data aceasta un adevărat laborator. Îmbrăcate în halate albe, strălucitoare, cu basmale legate pe cap, multe fete lucrează la mese lungi. Totul strălucește de curățenie. De pe masă te îmbie tăvi de prăjituri, castroane cu cremă, torturi frumos ornate. O clipă ni se pare că ne

aflăm într-o țară de basm, unde totul este de acadea. Numai că aici fetele nu au timp de basme, lucrează cu râvnă. Peste 30 de minute este recreația și bufetul școlii așteaptă produsele. Într-adevăr, nu peste multă vreme, fetele ies din laborator cu tăvi mari, încărcate de bună-tăți și se îndreaptă spre clasele I și a II-a. Cei mici sînt serviți în clasele lor, în timp ce copiii mai mari se servesc de la bufetul școlii.

— Produceți numai pentru școală?

— Școala este una din «piețele noastre de desfacere», dar producția noastră mai merge spre laboratorul cofetăriei «Înfrățirea» din cartierul nostru. Primim de la ei materialul și noi pregătim creme, tarte, brișe și altele.

Privim cum lucrează Ștefania Marinescu, alături de Maria Ghiță și Mioara Ielniceanu, cu pricepere și îndeminare.

— Vă place să lucrați în laboratorul vostru de menaj? le întreb.

Ștefania mă asigură că deocamdată o interesează, fiindcă o ajută pe mama la gospodărie și tatălui îi plac prăjiturile pe care ea le pregătește. Cea mai mare bucurie pentru ea este cînd vine mama de la fabrica unde lucrează și Ștefania îi pregătește o surpriză... dulce!

Maria Ielniceanu ne spune că laboratorul a ajutat-o să-și găsească meseria. După terminarea școlii ea vrea să se angajeze la «Înfrățirea», unde nu va mai avea nevoie de perioada de ucenicie. Nu vrea să se laude, dar ea se

socotește de pe acum «om cu calificare».

Maria Ghiță ne spune: «Îndrăgim laboratorul nostru de menaj dar aș vrea să lucrez și la lăcătușărie. Îmi plac mașinile, strungul, raboteza. Eu voi fi bună gospodină, dar și o strungărită bună, sper».

Facem un scurt popas la atelierul de croitorie. Fetele nu se opresc din lucru. Astăzi e ziua lor de atelier și vor să-și facă pe deplin datoria. Trebuie să contribuie la realizarea unei comenzi pentru căminul de copii C.F.R. «Steaua»: 30 fețe de masă și 200 de cearșafuri. — Ce se mai lucrează în acest sector? Bluzele și halatele necesare pentru orele de atelier. Trebuie să știți că în acest sector, o parte din fete lucrează produse care se desfac prin magazinele de artizanat, deschise la «Hanul lui Manuc». Seturile de șervețele, fețele de masă avînd frumoase cusături românești sînt foarte prețuite de cumpărători.

*

Sînt aceste ateliere comparabile cu secțiile unei uzine? Da, dar ale unei uzine-școală, bineînțeles. Și aceasta ne dă convingerea că atelierele vizitate pot deveni adevărate rampe de lansare a rachetei ce poartă numele atrăgător de *Profesiune*. Cu meseriile cu care vi le în-sușiti din copilărie veți pași în fascinantul an 2000, capabili să duceți mai departe ștafeta muncitorilor de azi.

B. CARAGIALE

PRETUTUNDENI trăiesc COPII

Răspunzînd invitației noastre, doi ziarîști de la «Pionerskaia Pravda», gazeta pionierilor sovietici, au scris special pentru «Cutezătorii» reportajele de mai jos, inspirate din preocupările actuale ale copiilor din U.R.S.S.

Printre nenumăratele sporturi îndrăgite de pionierii sovietici se numără și fotbalul. Trei milioane de băieți între 11 și 14 ani își dispută anual premiile clubului «Balonul de piele».

Totul începe cu campionatele echipelor de curte de pe o stradă și se sfîrșește cu finala unională care se desfășoară pe Stadionul Central «V.I. Lenin» din Moscova.

Operațiunea «CIUKOTKA»

În cursul unei deplasări pe teren am făcut cunoștință cu inginerul Alexei Nicolaevici, șef de atelier într-o mare uzină. Atitudinea lui față de muncă, energia cu care lucrează sînt uimitoare. Într-o zi mi-a povestit o întîmplare din anii pionieriei. Cu mulți ani în urmă el, împreună cu mulți alți pionieri, au ajutat constructorilor unui canal de irigații din Asia Meridională. Acesta era un șantier de mare importanță pentru țară. Copiii îl socoteau ca fiind al lor. Ei colectau materie primă pentru construirea excavatoarelor, care în acea perioadă erau puține la număr, trimiteau cadouri constructorilor, se bucurau de succesele acestora și veneau să-i viziteze.

— Copilăria a trecut, dar dorința de a te simți util a rămas pentru toată viața, mi-a mărturisit el.

De atunci a trecut mult timp, au venit alte generații de pionieri și fiecare dintre ele și-a lăsat amprenta pe pămîntul sovietic, participînd la «Pionerstroii» — cum numesc copiii sovietici acțiunile lor în folosul țării.

Acum, cînd se apropie cea de a 50-a aniversare a Organizației de pionieri din Uniunea Sovietică, copiii au venit cu o nouă propunere. «Haideti să construim, în cinstea acestei sărbători, un palat al pionierilor în Ciukotka» — au spus pionierii Moscovei.

Lor li s-au alăturat pionierii Leninogradului și Rostovului, cei din Harkov și Volgograd, întreaga pionerie sovietică. Astfel, construcția Palatului din Anadîr — centrul districtului național Ciukotka — a devenit principala acțiune a «Pionierstroii» de astăzi.

De ce oare s-a hotărît construirea unui palat al pionierilor în Ciukotka? Copiii pot răspunde la o astfel de întrebare. În primul rînd, pentru că aici începe pămîntul sovietic. Locuitorii Anadîrului sînt primii care văd soarele răsărînd deasupra țării. Trenurile nu circulă în Anadîr. Avionul este cel care îi transportă pe locuitorii orașului, din Ciukotka pe malul Mării Negre. Tot el este cel care îi duce la școala internat pe copiii crescătorilor de reni și, tot cu avionul, locuitorii Ciukotkăi își fac vizite. Doar dacă distanța nu e mare, 300—400 km, sînt folosite săniile trase de reni. În jurul Anadîrului, pe mii de kilometri, se întinde tundra. În nopțile lungi, polare, deasupra ei strălucește aurora boreală și, 24 de ore din 24, felinarele nu se sting de pe străzile orașului. Apoi vine ziua — ziua polară — care durează cîteva luni și noul sosit, judecînd numai după faptul că pe străzi nu mai e lume, își dă seama că a sosit ora de odihnă.

Desigur, Palatul pionierilor din Anadîr ar fi putut fi construit de către stat, care construiește în fiecare an zeci de stadioane pentru copii, școli, bazine. Dar pionierii țării au propus ca acesta să fie construit de ei, cu propriile lor mijloace. Vara, la țară — în colhozuri și sovhozuri — este prețuită hărnicia copiilor. Ei ajută cu înfulețire la semănatul și strînsul recoltei. Bani astfel cîștigați sînt depuși la bancă, în contul special nr. 70008. Iarna, pionierii ajută funcționarilor de la poștă, transportă cărțile la domiciliu. Primăvara și vara colectează fier vechi, plante medicinale, maculatură. Astfel, pentru

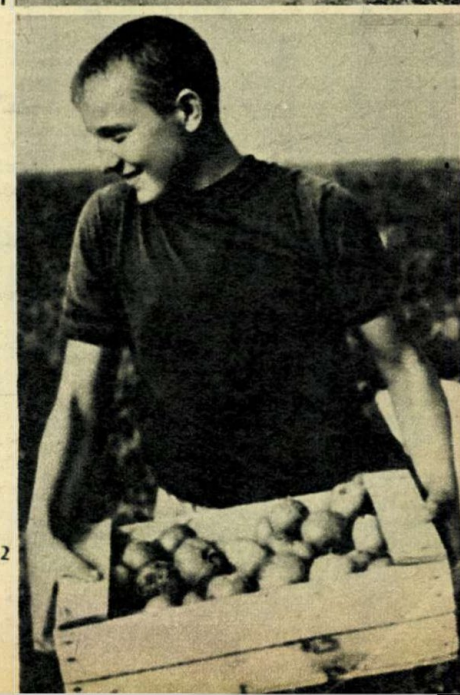
construcția Palatului pionierilor din Ciukotka copiii au depus aproximativ 2 milioane de ruble.

Desigur, procurarea mijloacelor materiale este un lucru important, dar nu singurul principal. Copiii doresc ca Palatul pionierilor din Ciukotka să fie și un original muzeu. Aici vor fi adunate materiale privind viața copiilor de toate naționalitățile de pe teritoriul Uniunii Sovietice. Încă de pe acum, tinerii meșteri din Ucraina confecționează instrumente muzicale populare. Cei din Armenia își trimit lucrările de metaloplastie pe adresa palatului din Anadîr. Sînt așteptate costumele portului național ale naționalităților din Asia Meridională și Caucaz.

Între copiii din Anadîr și pionierii din nenumărate localități ale Uniunii Sovietice s-au legat prietenii puternice. Astăzi-larnă avioanele au transportat la Anadîr darurile celor din Alma-Ata: sute de kilograme de mere roșii, zemoase, cultivate de copiii din Kazahstan. O săptămînă întreagă aroma primăverii și a soarelui a plutit în întregul oraș.

Va trece timpul. Pionierii de astăzi vor deveni adulți. Dar în conștiința lor va rămîne, pentru totdeauna, dorința de a înfăptui o operă măreață. Așa cum a rămas și în conștiința prietenului meu Alexei Nicolaevici — omul care nu-și închipuie viața fără muncă, fără creație.

VADIM PAPOROV

Pe țărmul însorit al Mării Negre, în tabăra internațională de la Artek, își petrec vacanța în fiecare vară, împreună cu copii din diferite țări, și pionieri din România. De multe ori, seara, în jurul focului de tabără, pionierii români au făcut cunoscute prietenilor minunatele cîntece și dansuri populare românești. În albumul de vacanță, fotografiile ce amintesc de frumoasele zile petrecute în orașul pionierilor sînt păstrate cu grijă.

La start, naturalistii

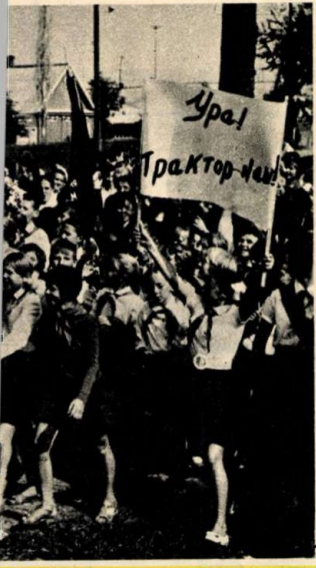
În fiecare an, în zilele călduroase ale verii, pionierii sovietici se află în tabere, în excursii, drumeții. Ei participă, alături de cei mari, și la munca în colhozuri, sovhozuri sau pe loturile experimentale.

Anul trecut, pionierilor care au realizat cea mai bună recoltă, gazeta lor, «Pionerskaia pravda» le-a oferit, ca premiu, un tractor (foto 1) cu care să lucreze, în continuare, pămîntul. El a poposit pe malul Volgăi, într-un sat de lîngă Volgograd. Sub roțile lui scîrțîia un pămînt uscat, căci în stepă temperatura lunilor de vară este foarte ridicată. Pentru a obține rezultate și mai bune, în această vară, pionierii din Novo-Rogacinsk au făcut mai întîi înregistrări de temperatură (o dată, în stepă au fost înregistrate chiar +50°). Apoi au făcut irigații și, cu toate că era atît de cald, pe lotul lor experimental au crescut niște roșii mari, minunate (foto 2). Ele fac parte dintr-un soi nou, foarte rezistent, care poate fi transportat în nord, căci și acolo copiilor le plac roșiile.

Dacă priviți harta Uniunii Sovietice, veți vedea că, în partea de răsărit, se află întinsa stepă Kalmică. Copiii din fotografiile nr. 3 și nr. 4 sînt de acolo. Sînt fii ai crescătorilor de oi, ei cunosc bine munca părinților, știu că oile nu stau doar la pășune. Iarna, ele trebuie ferite de vînt și de viscole, de gerul năprasnic. Nu o dată, acești pionieri au ajutat la salvarea turmelor colhozului. Dansurile și cîntecele din stepa Kalmică sînt foarte frumoase, de aceea copiii le învață cu plăcere. Atunci cînd fetele cîntă, glasul lor frumos răsună pînă departe.

La Concursul «Micii timirizeviști», inițiat de «Pionerskaia pravda», participă un mare număr de pionieri. Lucrînd pe loturile experimentale, împreună cu agnomii colhozurilor, copiii reușesc să obțină recolte bune de cereale. Ce pîine minunată vor coace din grîul lor! (foto 5).

Fotoreportaj
de ADA BEZBARODOVA

Spicul culorilor

Nina Kerțeli (o vedeți în fotografia din dreapta) nu are decît 7 ani și este elevă în clasa I la o școală din Moscova. E o fiță care îi place să se joace, să se ocupe de păpuși dar... cel mai mult îi place să deseneze.
— Îndrăgesc culorile și hîrtia. Cînd îmi reușește un desen, sînt fericită. Îmi place să desenez peisaje și, în general, tot ce văd în jurul meu. Cărtile despre pictori mă pasionează întotdeauna și, îmi place să răsfoiesc albumele cu reproduceri ale talii care este pictor. Cînd voi fi mare, vreau să mă fac pictoriță și să-l ajut.
Cuvintele Ninei sînt convingătoare. Dar și mai convingătoare sînt desenele ei, pe care se vede că le face cu pasiune. Iată cum vede ea «Strada pe timp de ploaie», «Orașul feeric» din povestirea bunicii, «Cavaleristul» (dintr-o carte despre război) și «Campionatul de patinaj artistic».

PETRE LUSCALOV

OSTROVUL LUPILOR

(Partea a doua)

EXTRAORDINARELE PERIPETII ALE SCATIULUI ȘI ALE PRIETENULUI SAU BABUȘCĂ

CAPITOLUL VII

— Eu mă opresc la bărci, tu ai grijă de Ciupitu... îi șopti Scatiului, Babușcă, în vreme ce înota, ușor ca o umbră, alături de el.

— Să îi fac «vidra»? se interesă Babușcă, oprindu-se din înnot și călcind apa.

— Chiar așa, făcu Scatiul, apropiindu-se de el. Haide, la fund, Babușcă... la fund!

Cei doi băieți săriră afară din apă pînă la brîu, și-apoi dispărură fulgerător în adîncuri.

Atras de zgomotul făcut de clipocitul apei, omul cu fața vinătă, ce se afla pe scara de beton, scoase repede o lanternă din buzunar și o aprinse. Razele de lumină ale lanternei arătară de cîteva ori asemeni unui mic reflector, suprafața liniștită a apei, și se opriră pe scorburile fantomatice ale pădurii de sălcii învăluite în aburi.

Nici o mișcare. Totul părea încremenit.

Omul cu fața vinătă stinse lanterna.

În cîmpa aceea capul Scatiului se ivi la suprafața apei, asemeni unui dop uriaș, undeva lîngă barca pneumatică a domnului Friedrich. Scatiul se afla la doi pași de treptele scării de beton. Pe scară, omul cu fața vinătă, ținînd pușca sub braț, alunga cu mîna roiriile furioase de țințari care năvăleau asupra lui cu un zumzăit lacom și sălbatic.

Babușcă nu se zărea nicăieri. Deodată, undeva în stînga scării, departe, spre pădure, răsună un fel de chițait de șoarece și ceva plescăit de cîteva ori puternic în apă.

Ciupitu se răsuci fulgerător într-acolo, și aprinse din nou lanterna. Razele de lumină ale lanternei alunecară scînteind pe frunzele verzi-lucioase ale unui imens covor plutitor de nuferi.

Nici o mișcare. Totul părea încremenit.

Agățat de marginea bărcii pneumatice cu motor, Scatiul lucra repede. Degetele lui desfăceau ușor nodul frînghieii care fixa barca de scară. Deodată, parcă presimțind ceva, omul cu fața vinătă se răsuci și îndreptă lumina lanternei spre barca cu motor.

Scatiul dispăruse. Nici o mișcare. Și din nou, undeva în stînga scării de beton, spre pădure, în mijlocul covorului plutitor de nuferi, răsună ceva ca un sforăit și apoi răsună iar un plescăit puternic. Era Babușcă.

Ciupitu se răsuci fulgerător pe călcie și îndreptă lumina lanternei, spre locul de unde se auzise zgomotul.

În razele scînteietoare de lumină, frunzele de nufăr, se unduiau ușor, urcînd și coborînd pe niște valuri nevăzute. Babușcă se scufundase în adîncuri.

În schimb, Scatiul, care apăruse din nou la suprafață, desfăcu nodul frînghieii care lega barca pneumatică de scara de beton. Cu o mișcare ușoară, întinse mîna și scoțînd cheia de contact de la motorul bărcii, o lăsă să cadă pe fundul apei. Apoi se scufundă și dispărură în adîncuri.

Împinsă în larg de briza nopții, barca pneumatică cu motor, se desprinsese de lîngă scara de beton și o porni în derivă spre pădurea de sălcii.

Dînd cu ochii de barca care se îndepărta, Ciupitu își rezema pușca de vîntoare de una din treptele scării, dezlegă repede o mahună și sări în ea. Pilotînd-o cu ajutorul unei lopeți, porni în urmărirea bărcii pneumatice cu motor, care se îndepărta vîzînd cu ochii.

În cîmpa aceea, Scatiul sări de undeva din adîncurile apei și se așeză pe prima treaptă a scării.

— Babușcă, strigă el cu un glas înăbușit.

Capul lui Babușcă răsări de undeva din întuneric lîngă el, la piciorul scării.

— Sint aici, Scatiule.

Scatiul își aruncă o clipă privirile spre peretele luminat al stației de

ARHIVA DE aur Cutezătorii

Lucrările de prelucrare a fișelor continuă. De data aceasta, ne-am oprit asupra a două întrebări și a răspunsurilor respective care, socotim că ar putea arunca o oarecare lumină asupra unor visuri și idealuri ale celor de vîrstă cutezătorilor.

IATĂ ÎNTREBĂRILE ALESE:

1. Ce ai face pentru binele omenirii dacă ar depinde de tine?
2. Cu cine ai vrea să te asemeni în viață?

ȘI ACUM, RĂSPUNSURILE:

Victor Pașca — Lăpuș, clasa a V-a.

1. Aș face ca pretutindeni să se înalțe fabrici și uzine pentru binele omenirii.

2. Cu Aurel Vlaicu.

Sorin I. Serdean, — București, clasa a VII-a.

1. Aș menține pacea pe Terra pentru totdeauna.

2. Cu Alexei Meresiev, personaj principal al cărții «Povestea unui om adevărat» de Boris Polevoi.

Suzana Voss — Baia Mare, clasa a V-a.

1. Mi-aș da viața dacă ar fi nevoie.

2. Cu nimeni. Aș vrea să fiu un om modest.

Mariana Andrei — Cîmpuri (Vrancea), clasa a VII-a.

1. Aș face ca pretutindeni natura să fie ocrotită.

2. Cu vestitul dr. Ioan Cantacuzino, intrat în istoria medicinei pentru descoperirile sale.

Günter Czide — Sighetul Marmăției, clasa a V-a.

1. Aș face medicamente multe și bune împotriva tuturor bolilor.

2. Cu actorul Roger Moor.

Dorina Nimigeran — Dorohoi, clasa a VII-a.

1. I-aș face pe oameni să înțeleagă cuvîntul «pace». Nimeni să nu se gîndească decît la binele omenirii. Să nu se mai audă niciodată cuvîntul război.

2. Cu Victor, din cartea «Cîreșarii» de Constantin Chiriță.

Vasile Adrian — comuna Sarafinești-Botoșani.

1. Aș face ca toate popoarele să fie libere.

2. Aș vrea să fiu comunist.

Romi Mihăilescu — Cotești (Vrancea), clasa a IV-a.

1. Aș face ca toți copiii din lume să fie fericiți, cum sint eu.

2. Cu cîntărețul Elvis Presley.

Miruna Chețan — București, clasa a V-a.

1. Aș dori să inventez un aparat care să împiedice cutremurele.

2. Cu Nicolae Iorga.

FOLCLOR

Georgeta Botez, Ploiești, str. Nordului, bl. 15, sc. A, et. 4, ap. 19: colecționează ilustrate și face schimb de cusături pe pînză cu motive naționale.

COMPORTARE

Polixenia I. Cărăușu (12 ani), președintă de detașament, comuna Tansa, județul Iași; Dorel Dan Olaru, Iași, str. Vasile Lupu nr. 102, bl. C-5, sc. C, et. 1, ap. 2; Viorica Bîndea, clasa a VIII-a, comuna Izvoarele, județul Teleorman.

MUZICĂ

Cecilia Aurora Potolincă, comuna Lespezi, județul Iași; Sabina Viorica Stamate (14 ani), București, str. Baba Novac nr. 2, bl. U-1, et. 8, ap. 33; Ana Virban (13 ani), Băilești, str. General Drăgălina nr. 100, județul Dolj.

TEHNICĂ

Vasile Murguleț, satul Scafari, comuna Vidra, jude-

CÎTIVA DINTRE CEI MAI PĂSIONAȚI CÎTITORI AI REVISTEI

Elena Rotaru, clasa a VIII-a, Huși, str. Anton Sirbu nr. 67, județul Vaslui; Adrian Ghizdăreanu, clasa a VIII-a, Timișoara, str. Renașterii nr. 25; Adrian Stela, Rm. Vlcea, str. Bronița nr. 42, județul Vlcea.

LITERATURĂ

Ionica Chiriță (12 ani), comuna Sutești, județul Brăila (scrie versuri); Silvia Aurelia Colojoară (14 ani), comuna Teascu, județul Dolj; Constantin Emil Grigore, clasa a VIII-a, comuna N. Bălcescu, județul Ilfov.

NUMISMATICĂ

Valerian Vlăsescu, comuna Daneș, județul Dolj, este un vechi cititor al revistei noastre. Pune la dispoziție colecția lui de numismatică în schimbul unor piese de radio, microfon, cască, difuzor, tranzistoare etc.

SCHIMB DE REVISTE

Mariana Prescure, Iași, str. V. Lupu nr. 85, bl. V-3, sc. A, et. 3, ap. 1: îi lipsește din colecția revistei «Cutezătorii» numerele: 8/1971 și 32, 41/1970; oferă în schimb numerele 14, 28, 30 din 1971 (Mariana este și o mare pasionată de chimie).

pompăre.

— Să adunăm toate lopețile... repede, Babușcă!

— Dacă ne zărește Chioru, trage în noi prin fereastră.

Sărind la rîndul său afară din apă, Babușcă se repezi și începu să strîngă lopețile risipite ici și colo prin bărcile legate de piciorul scării de beton.

Scațiul așeză pușca de vînătoare în mahuna în care veniseră și instală apoi, cu mișcări repezi și precise, vislele.

Tocmai în clipa aceea, Babușcă sosi și el, gîfînd din greu sub cele cîteva visle care aproape că îi striveau umărul.

Ajutat de Scațiu, Babușcă așeză ușor, una cîte una, lopețile în barcă. În clipa următoare, cei doi băieți auziră scrîștîitul ușii de fier de la intrarea în stația de pompăre.

Cu răsufierea tăiată, se azvîrliră, ghemuindu-se în fundul bărcii.

Chioru apără cu pistolul-mitralieră în mînă și punînd piciorul pe prima treaptă a scării de beton, strigă:

— Heil unde ești, Ciupitul?!?

— Aici sînt, sosi dinspre pădure răspunsul omului cu fața vînată.

— Și ce faci acolo?

— S-a dezlegat barca cu motor a domnului Friedrich... răsună undeva în întuneric glasul omului cu fața vînată... o aduc îndata...

— Cum s-a dezlegat? întrebă cu un glas îngrijorat Chioru. Doar eu am legat-o. Și am legat-o bine...

Undeva în întuneric, spre pădure, răsună clipocitul vislei cu care Ciupitu își pilota barca.

— Păi știu eu cum? strigă el. Uite... Am ancorat-o și o aduc...

Chioru se plesni deodată puternic cu palma peste frunte.

— Doamne Dumnezeu! urlă el. Să știți că afurisiții au șters-o! Și dispără în fugă în clădirea stației de pompăre.

— La visle! la visle, Babușcă! strigă Scațiul, ridicîndu-se din fundul bărcii și repezindu-se la lopeți. Dacă se întoarce Chioru sîntem pierduți!

ROMAN FOILETON

Babușcă nu păru să aștepte să fie poftit de două ori. Se repezi și el la visle.

Lopețile coborîră, se urniră puternic și barca țîșni înainte ca o săgeată. Abia acum Ciupitu dădu cu ochii de ei.

— Stați, stați că tragi! strigă el, agîtînd visla deasupra capului. Fug, opriți-i, fug!

Scațiul și Babușcă visleau din răspuțeri. Barca zbura pe apă. În curînd, se topi ca o umbră în întunericul pădurii de sălcii.

Era și timpul. Domnul Friedrich, urmat de Chioru se năpustiră afară din clădirea stației de pompăre.

— Barca cu motor! Adu mai repede barca cu motor, idiotule, striga furios domnul Friedrich, vislește, nemernicule! Ce stai?!

Omul cu fața vînată, vislea din răspuțeri, cînd într-o parte a bărcii cînd în cealaltă. În curînd ajunse la piciorul scării de beton.

Cu pistolul-mitralieră în mînă, Chioru sări primul în barca cu motor, urmat de domnul Friedrich. Acesta din urmă se instală grăbit la volan. Degetele lui pipăiră repede tabloul de bord al bărcii cu motor.

— De prisos, spuse el cu ciudă. Băieții au luat cheia de contact. Nu pot porni barca.

— V-am prevenit, domnule Friedrich... V-am prevenit... făcu pe un ton plîngăreț Chioru... Și-acum ce-o să facem? Miine dimineață miliția va sosi aici...

Domnul Friedrich alungă cu mîna țîntarii care începuseră să îl ia cu asalt.

— Am prevăzut și această situație, domnule, răspunse el liniștit... Băieții nu vor ajunge prea departe... Am pus pe doi din oamenii mei să-i pîn-dească, pentru orice eventualitate, la ieșirea din pădurea Teregovă...

Chioru își șterse fruntea îmbrobodată de sudoare, cu dosul palmei.

— Sînteți extraordinar, domnule Friedrich...

— Sînt doi agenți foarte experimentați, continuă domnul Friedrich, așa că în cîteva ore, vii sau morți, băieții vor fi ai noștri...

În clipa aceea, ușa masivă de fier a stației de pompăre se trînti cu putere și o cheie se răsuci în broască.

— Ne-au încuiat afară, nemernicii! urlă omul cu fața vînată, repezindu-se brusc și lovind cu pumnii în ea... Deschideți sau vă curățăm pe toți. Deschideți, n-auziți?

Dar de dincolo de ușă nu îi răspunse decît vîietul puternic al mașinilor care pompau apa.

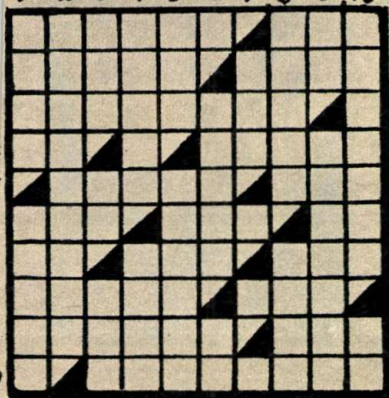
Domnul Friedrich privi cîteva clipe silueta de cărămidă roșie, masivă ca o cetate, a stației de pompăre și adăugă plictisit, întorcînd capul spre Chioru:

— Spune-i să nu mai urle! Deocamdată am pierdut partida... Dar cunosc o cheie care în cîteva zile ne va deschide ușa de fier...

(VA URMA...)

ȘCOLĂREASCĂ

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

ORIZONTAL: 1. Sînt deschise pentru toți fiii patriei noastre (sing.) — Unealta școlarului. 2. De ea au parte toți cei ce vor să învețe — Program școlar. 3. Îmbină teoria cu practica (pl.). 4. La izvoarele Ialomiței! — Despre ea, spunea Eminescu că predecesorii săi au scris-o asemănătoare unui «fagure de miere». 5. Se întocmesc la examenele de admitere. — Șold (reg.). 6. Mai multe voci. A își face apariția. — Argint. 7. Nota diapazonului — Unul pleacă, altul vine (pl.). — Soartă (fig.). 8. Istete — Epocă. 9. A despărți — Mijloc de apărare! 10. Cartea începutului.

VERTICAL: 1. Mărăcină — În fiecare an, tot mai multe sînt date în folosință școlarilor (sing.). 2. În ele sînt consemnate munca elevilor. 3. De biologie, franceză sau de orice disciplină — Cremă. — În depășire! 4. Pe el se poate «circula» cu viteza

gîndului — Popor de la care ne-am parvenit grafica cifrelor 1, 2, 3 etc. 5. Cîrculă pe la noi — Școlărițe! 6. Acumulează în bancă (pl.). — «E într-o ureche!» 7. La înmăștiare. 8. Semn grafic — Oraș așezat pe Mureș. 9. Primul discurs pe scena vieții — Este de aur, atunci cînd meseria este bine învățată (proverb). 10. «Pentru mine înșiși numai două mîerțe de orz și două de ovăz, a dat tata cui se cuvine, de-am fost primit în Fălticeni, căși școala era numai de mîntuială, «boli să iasă», clasic al literaturii noastre — Măsură de suprafață.

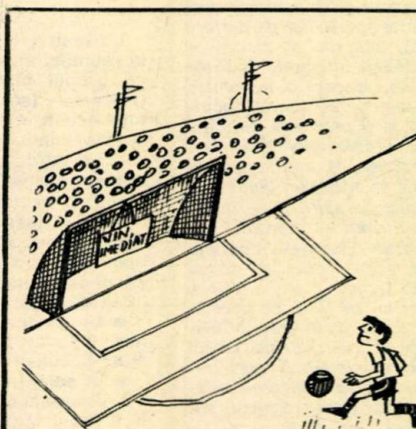
Cuvinte rare: ARN, EPA

Prof. TEODORA MIJA

CUNOROC
(Nipocren: 4, 2, 5, 3)

RASTURNARE
(Nipocren: 3, 4, 9, 5, 4)

DAN VASILE

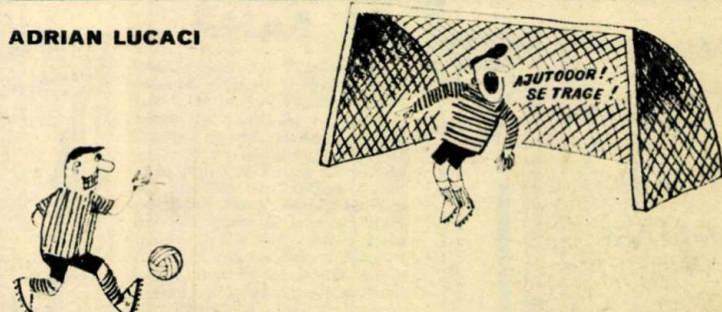
Fără cuvinte

CRĂIȚĂ MÎNDRĂ

...și ce dacă am explorat toată planeta? Ne întoarcem frumuseț, găsim cheia și intrăm!

ADRIAN LUCACI

— De ce preferă băieții un astfel de limbaj?
Există mai multe cauze. Unii băieți cred că astfel își afirmă personalitatea, se arată „bărbați”, mai energici, se reliefează mai bine într-un grup! În fond, în spatele unei vorbiri peștiră, «șmecheresti»

Există părerea că limbajul impestrițat cu expresii de argou este un limbaj metaforic, poetic, colorat și viu, iar cei care-l întrebuițează dovedesc spirit creator în materie de limbă și că acest talent aparține mai ales tinerilor. Se aduce, de asemenea, argumentul că, în unele cărți, există personaje care folosesc acest limbaj pestriț. Eu nu sînt de acord cu nici unul dintre aceste argumente. Așa cum am mai spus, exprimarea argotică ascunde dorința unor adolescenți de a șoca atunci cînd sînt în grup sau pe stradă. Nu există literatură de valoare care să se bazeze numai pe efecte ieftine ale cuvintelor argotice. Cititorul tînăr nu trebuie să uite că scriitorul folosește adeseori un limbaj presărat cu tot felul de expresii pentru a caracteriza personaje, pentru a crea o anumită atmosferă, dar că aceasta reflectă de obicei atitudinea sa critică față de aceste personaje. Așa că nu e cazul să fie imitate. Iarși,

— Desigur, cu plăcere.

REPORTER

CULOAREA URSULUI

Un vînător stînd la pîndă zărește deodată un urs. Speriat, aruncă arma și o ia la fugă în direcția sud. După ce fuge o bucată de vreme spre sud, deviază spre vest, scăpînd astfel de urmărirea ursului. În timp ce fuge spre vest, vînătorul nostru, aducîndu-și aminte de arma lui la care ținea foarte mult, o ia spre nord și, într-adevăr își găsește pușca.

Ce culoare avea ursul?

RĂSPUNS: Este vorba de ursul alb care trăiește la Pol. Numai la Polul nord fugind spre sud, apoi spre este și apoi nord, ne întoarceam în același punct.

Tudor Dorel Boldoi, Mo-
zăeni-Deal, Argeș: «Emile,
scrie-mi urgent cum pot să
ajung, cît mai curînd, crainic
sportiv?» Ca să devii reporter
sportiv... nu există condiții
foarte ferme. Unii provin din
rîndurile sportivilor de perfor-
manță, alții, din al ziarîștilor
specializați în sport. În toate
cazurile, se cere o temeinică
cultură generală (liceu, facul-
tatea) și o profundă cunoaș-
tere a problemelor sportului.
Bineînțeles, la aceste calități
trebuie să adăugăm dicțiunea,
prezența de spirit și — nu în
ultimul rînd! — talentul.

Ștefan Flungea, comuna
Cuza Voda, Iași: «Anul
acesta termin clasa a VIII-
a. Spune-mi ce licee de specia-
litate pot urma în orașul Călă-
rași?» În primul rând, Liceul
economic, str. Gh. Gheorghiu-
Dej nr. 88 (planificare-conta-
bilitate) și Liceul agricol, str.
București nr. 4. Dacă nu te
atrage aceste specialități, mai
scrie-mi, mă voi interesa de
alte licee, cu alte profiluri,
existente în județ.

Emil

**BUNA
PURTARE IN
3 PUNTE**

La teatru, la concert sau la reuniuni mergi, de obicei, cu grupul tău obișnuit de prieteni — fete și băieți. Nu uita acasă, nici de data aceasta, buna cuviință!

● La garderobă, unde de obicei este multă lume, așteaptă-ti cu răbdare rindul.

● Nu-ți face loc cu coatele și, mai ales, nu trece înaintea altora. Este mai bine să vii cu un sfert de oră înaintea începerii spectacolului.

● La garderobă, scoate-ți mai întâi tu paltonul, apoi ajută-ți colegele.

● În sală, intră înainte de începerea spectacolului, caută-ți locul fără să deranjezi pe cineva.

● O dată locul găsit, vei trece cu atenție pe lângă cei care stau pe scaune și, neapărat, cu fața spre ei.

Se lucrează din placaj, după modelul alăturat. Când este gata, se prinde un cîrlig și se vopsește cu tempera. Pentru luciu se dă cu lac. Cuierul se mai poate îmbrăca și cu fișii de hirtie colorată, în loc de vopsea. Și într-un caz și-n celălalt, aspectul cuierului este plăcut, vesel. Bineînțeles, pe el se pot așeza numai fular, cravate, lucruri foarte ușoare.

RAMĂ DE LEMN

PLACAJ.

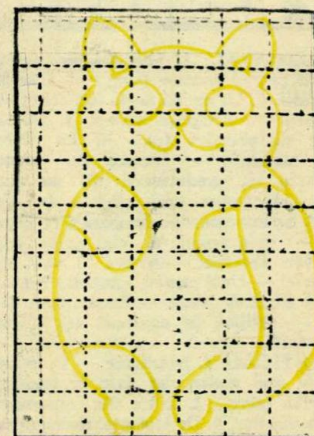
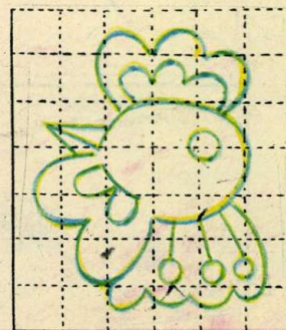
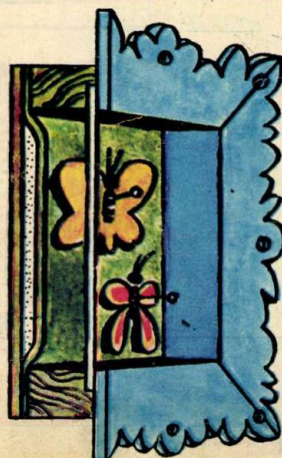
VATĂ

MĂTASE,
CATIFEA

GEAM

RAMĂ

Se lucrează din traforaaj, așa cum se vede în imagine. Spatele ramei, în secțiune, îl puteți urmări în desenul alăturat. Este făcut dintr-o placă de lemn de traforaaj, tapisat cu vată sau cu un strat subțire de burețe și îmbrăcat în pinză, catifea sau mătase. Cu acul de gămile puteți prinde un fluture presat, o fotografie sau orice altă imagine. Ca să izolați de praf, tragem, pe deasupra, un geam. Observați că rama, astfel executată, are o adâncime, care o face să semene cu o cutie.

CHEIA

schiță de OVIDIU ZOTTA

Pierduse cheia în timpul orei de educație fizică. Este de neînțeles cum s-a putut întâmpla să-i sară din buzunarul de la spate. Dar de găsit, n-a mai găsit-o, și Marius era cu atât mai necăjit cu cât lucrul ăsta se întâmplase simțită după-amiază și avea să urmeze o duminică lungă și fără perspective atrăgătoare.

Alesese special, la începutul anului școlar, modelul acela de servietă tip valiză, cu două despărțituri încăpătoare, dintre care una era închisă cu fermoar, și fermoarul, la rîndul lui, era asigurat cu un mic lacăt. Acestui minuscul paznic îi încredințase Marius lucruri de seamă. Acolo avea albumul cu cele mai frumoase timbre ale lui, o adevărată galerie de pictură, pentru că Marius nu colecționa decît timbre cu reproduceri de artă plastică. Tot acolo se găsea mapa cu automobile; desenase, cu tuș colorat, timp de patru luni și mai bine, toate tipurile de mașini întîlnite prin reviste. Nici un desen nu avea mai mult de 12 cm², dar era formidabil de precis. Toate la un loc alcătuiau o istorie a automobilului pe numai cinci planșe. Și mai avea, sub paza lacătului, un caietel extraordinar, unde transcria cuvintele marilor scriitori și

savanți pe care le socotea mai vrednice de ținut minte, și nu numai pe ale lor; dacă i se părea că un profesor sau chiar un coleg spune ceva deosebit de înțelept nota imediat, cuvintele respective, direct lingă ale lui Aristotel sau ale lui Einstein. În fine, între două cartoane, avea fotografii decupate din revistele ilustrate: avioane moderne, jungla africană, Cassius Clay, clădiri celebre, scene de luptă din Vietnamul de sud, cursa de 24 de ore de la Le Mans.

Cînd suna de recreație, toți alergau în curte, să se joace, Marius prefera să rămînă în clasă. El n-avea prieteni. Avea în schimb cheia. Deschidea lăcășelul, și filozofii începeau să peroreze în șoaptă, cavalerii focoși din portretele renașterii italiene își zornăiau armurile și pilotul Jackie Ickx sărea la volanul bolidului său de formula unu. Acasă, după lecții, și duminica, atunci cînd nu era meci la televizor, cheia își făcea datoria. Din stradă se auzeau tropăiturile și risetele copiilor, dar Marius se făcea că nu le aude. El era un băiat foarte timid, neasemuit de timid, asta i-o spusese întotdeauna și părinții, și profesorii, și aveau grijă să i-o repete mereu, deși el o știa foarte bine.

A căutat cu disperare cheia; toată recreația și, după cursuri, încă un sfert de oră, n-a făcut decît să umbre cu privirile în pămînt, cercețind crăpăturile din asfalt, straturile de flori, tușurile de lemn clinesc. Deși nu-l prea simpatizau, băieții i-au sărit în ajutor, căutînd și ei de zor, dar cheia n-a putut fi găsită. Sugestii: «Du-te la un lăcătuș», «Poate mai au la magazin chei de rezervă», «Forțează și tu lacătul, că n-o fi cine știe ce pagubă». La toate acestea, Marius ridica din umeri, nemulțumit.

Devenise clar pentru toți că în servietă asta se găseau lucruri neobișnuite. O priveau cu respect și curiozitate. Nu mai puțin de opt colegi rămăseseră

lingă el, preferînd să întîrzie acasă, în schimb să vadă ce-o fi în servietă aceea. În cele din urmă, hotărîră ca fiecare să întrebă prin vecini dacă nu are cineva o servietă identică, de la care să împrumute cheia, și a doua zi, la ora 9, să se întîlnească și să vadă ce-i de făcut.

Duminică dimineața, programul lui Marius n-a mai fost cel obișnuit. În loc să se cuibărească îngîndurat în colțisorul lui, a coborît cu servietă-

Marius începu să etaleze, pe un ziar așternut cu grijă, conținutul «despărțituri secrete». De fapt, acesta trecuse pe planul doi, erau bucuroși în primul rînd că-l ajutaseră pe Marius. Dar nici ceea ce era în servietă nu lăsa indiferent pe nimeni. «Ce timbre sînt astea, dă-mi să văd și eu», «Marius, mașinile le-ai desenat singur? Păi n-am știut că te pricepi. Să-ți aduc eu niște modele, pe-alea să le vezi!» Unul îi propuse să facă schimb, altul îl rugă să-i spună

problemă sub braț, să-și întîlnească prietenii. «Nemaipomenit! spuse mama, uitîndu-se pe geam. Ia vino — își chemă ea soțul — ce zici de Marius, ce-o fi avînd cu mulțimea aceea de copii? Să-l strigăm, nu cumva să-l bată careva! Tatăl ridică din umeri: De ce să-l strigăm? Lasă-l acolo, să nu-l ferim de întîmplări».

Nu departe de bloc, printre stivele de cherestea și cărămizi aduse pentru construcția unor garaje, o duzină de mlîni agitat tot atîtea cheie. Marius le încercă pe rînd: «Asta nu merge, nici asta, nici... Ba da!»

Reușita fu salutăată cu aplauze. Apoi,

din ce carte a transcris cutare citat, alții promiseră să-i arate colecțiile lor, și în cele din urmă apărură și o minge de fotbal și se porni o «miuță» jucată cu poftă, fără grija timpului, că doar era duminică, și Marius nu numai că nu rămase pe tușă, dar se dovedi un fundaș neașteptat de energic.

Cînd, pe la ora 12, reveni în casă asudat și vorbăreț, mama îl întîmpină cu următoarea noutate: «Tare mai ești uicit și neatent! Păi cheia după care ai oftat atît era tot acolo, în buzunar. Am găsit-o adineauri, cînd ți-am călcat pantalonii!» «Da? spuse Marius. Ia te uită, ce întîmplare!».

LA 5 MINUTE DUPA MECIUL DE LA CHARLOTTE

Ilie Năstase și Ion Țiriac au fost, în luna octombrie, la un pas de titlul de campioni mondiali la tenis, gata să aducă în România celebra «Cupă Davis». Performanța celor două «rachete de aur» ale tenisului românesc este excepțională: ei sînt, pentru a doua oară, vice campioni mondiali. Pentru a doua oară România își înscrie numele printre primele 5 țări din lume...

Am vorbit cu Ilie Năstase la cîteva minute după ultima sa partidă — aceea cu Frohling, pe care l-a învins, pecetluind scorul final, 3-2 pentru echipa S.U.A. — scor cu care numai tenismenii români se pot lăuda că l-au obținut în challenge-round.

— Îmi pare deosebit de rău că n-am putut evolua la posibilitățile mele. Știți din ziare că am o artroză la brațul drept. De aceea serviciile mele au fost slabe. Oricum, Stan Smith, pe care l-am învins altădată, de data aceasta a fost în formă maximă.

— Împreună cu Țiriac ați demonstrat că sînteți, la această oră, cel mai bun cuplu din lume în tenisul amator...

— Păcat că bunul meu prieten Ion Țiriac se retrage din activitatea sportivă. E drept, timp de 13 ani a fost o veritabilă «rachetă de aur» a tenisului nostru și în primele rînduri ale celui mondial. O carieră sportivă de invidiat! Dacă «Țiri» ar fi reușit să-l învingă pe Frohling,

ILIE ȘI ȚIRI VĂZUȚI DE POMPILIU

după intreruperea de la 6-6, din prima zi, poate că azi «Salatiera de argint» era în România. Ne-a lipsit doar puțin, foarte puțin...

— Doriți să le transmiteți ceva pionierilor din România care, ca noi toți de altfel, v-au urmărit evoluția «cu suflul la gură», cum se zice?

— Sper ca în curînd — după participarea la cîteva turnee aici, în S.U.A. — să fac o vizită redacției revistei «Cutezători», să mă întîlnesc cu micii mei prieteni care au citit, desigur, amintirile mele, pu-

blicate de revistă. Cu această ocazie o să le povestesc cum am ajuns pentru a doua oară în challenge-round. În așteptarea acestei revelerii, spor la învățătură și... cît mai mulți pionieri pe terenurile de tenis! Peste cîțiva ani, cînd și eu mă voi retrage, trebuie să avem cît mai multe «rachete de aur» gata să ducă mai departe tradiția frumoasă pe care o are tenisul nostru.

Interviu consemnat de
SEVER NORAN

LA ÎNCHIDEREA EDIȚIEI, O ȘTIRE SENZAȚIONALĂ: ÎNVINGÎNDU-L ÎN FINALĂ PE ROD LAVER, «NR. 1 AL TENISULUI PROFESIONIST», ILIE NĂSTASE A CÎȘTIGAT TURNEUL «OPEN» DE LA WEMBLEY.

Cutezători 44

ADRESA REDACȚIEI: PIAȚA ȘCINTEI NR. 1
OFICIUL POȘTAL 33 — BUCUREȘTI
Căsuța poștală 4132
Telefon 176010 int. 1458

REDACTOR ȘEF
MIHAI NEGULESCU
REDACTOR ȘEF ADJUNCT
OVIDIU ZOTTA
SECRETAR GENERAL DE REDACȚIE
IOAN DONCA
REDACTOR ARTISTIC
VINTILĂ MIHĂ ESCU
TEHNOREDACTOR
ROZALIA BARANY
ADMINISTRAȚIA: EDITURA
ȘCINTEI; TIPARUL: C.P.C.S.

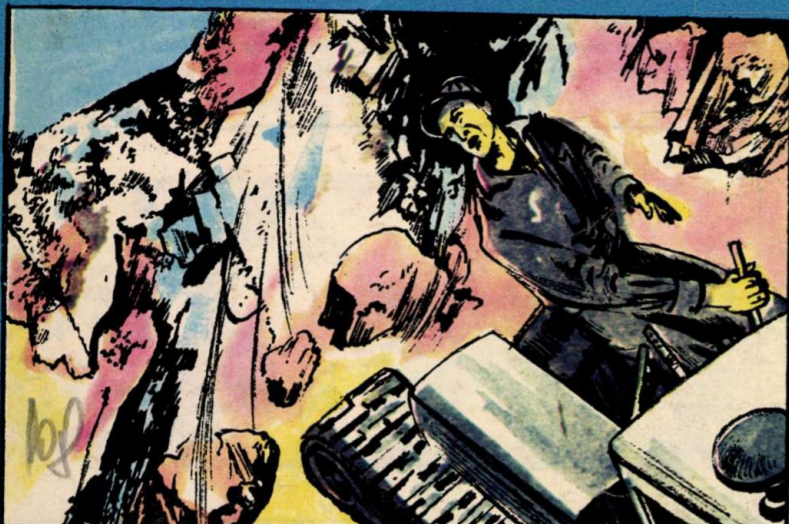

ABONAMENTELE PRIN OFICIILE ȘI
AGENTILE P.T.T.R., PRIN FACTORII
POȘTALI ȘI DIFUZORII DE PRESĂ

DRUM PRINTRE STÎNCI

Rezumatul capitolului precedent: Fruntașul Radu Olaru, înfruntînd pericolul, urcă să vadă ce s-a întîmplat cu încărcătura de exploziv. Îndepărtînd defecțiunea, provoacă cea de-a 16-a explozie din ziua respectivă. În timp ce bucățile de rocă se mai rostogolesc încă, încep să acționeze buldozeriștii. Mașinile uriașe se tirăsc cu precizie pe lângă hăul amețitor, împingînd, de lângă zidul tăiat în munte, stînci uriașe spre marginea prăpastiei.

Scenariu: ADRIAN MIERLUȘCĂ
Desene: TEODOR BOGOI

AJUNS PE MARGINEA PRĂPASTIEI, BULDOZERUL CONDUS DE FRUNTAȘUL TUDOR VRÎNCEANU ÎNCREMENEȘTE BRUSC. STÎNCĂ ADUSĂ SE PRĂBUȘEȘTE ÎN CĂLDAREA GLACIARĂ.

— STOP, VITEAZULE!
NICI UN MILIMETRU
MAI DEPARTE!

ÎN TIMP CE BULDOZERUL SE ÎNDREAPTĂ GREOI ȘI RITMIC SPRE PERETELE DE Munte, O STÎNCĂ SE DESPRINDE DIN MASIV ȘI SE ROSTOGOLEȘTE SPRE MAȘINA. ÎN URMA CIOCNIRII, CARE NU A PUTUT FI EVITATĂ, BULDOZERUL ESTE ÎMPINS SPRE PRĂPASTIE.

— CE-A FOST
ASTA?

— PARASEȘTE BULDOZERUL,
VRÎNCENE, ȘI ADĂPOSTEȘTE-TE
PÎNĂ CÎND SE OPREȘTE AVALANȘA.

DIN CAUZA ZGOMOTULUI, FRUNTAȘUL VRÎNCEANU NU AUDE STRIGĂTUL OFITERULUI: «NU POT SĂ LAS BULDOZERUL SĂ SE VA PRĂVĂLI ÎN PRĂPASTIE».

— SARI, VRÎNCENE! ÎȚI
ORDON SĂ TE SALVEZII!

— GATA. L-AM SALVAT. PARCĂ STRIGĂ
CINEVA! SAU MI S-O FI PĂRUT?

JOI, 11 NOIEMBRIE
1971, ANUL V(216)
16 PAGINI, 1 LEU

108
45

Cutezătorii

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ
EDITATĂ DE
CONSILIUL NAȚIONAL
AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

În acest număr : **STATUTUL
UNITĂȚILOR ȘI DETAȘAMENTELOR
DE PIONIERI
DIN
REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA**

PLENARA COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

ÎN ZILELE DE 3-5 NOIEMBRIE A.C., AU AVUT LOC LUCRĂRILE PLENAREI COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN, CARE PE BAZA EXPUNERII TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU, SECRETAR GENERAL AL PARTIDULUI, A DEZBĂTUT ȘI ADOPTAT PROGRAMUL P.C.R. PENTRU ÎMBUNĂTĂȚIREA ACTIVITĂȚII IDEOLOGICE, RIDICAREA NIVELULUI GENERAL AL CUNOAȘTERII ȘI EDUCAȚIA SOCIALISTĂ A MASELOR, PENTRU AȘEZAREA RELAȚIILOR DIN SOCIETATEA NOASTRĂ PE BAZA PRINCIPIILOR ETICII ȘI ECHITĂȚII SOCIALISTE ȘI COMUNISTE. AMPLA ȘI CUPRINZĂTOAREA EXPUNERE PREZENTATĂ PLENAREI DE TOVARĂȘUL NICOLAE CEAUȘESCU A FOST PRIMITĂ CU DEPLINĂ APROBARE DE PARTICIPANȚII LA LUCRĂRI, DE ÎNTREGUL NOSTRU POPOR. EXPUNEREA REPREZINTĂ UN DOCUMENT DE O EXCEPȚIONALĂ ÎNSEMNĂTATE, O AMPLĂ ANALIZĂ ȘTIINȚIFICĂ A REALITĂȚILOR NOASTRE CONTEMPORANE, CU DEOSEBIRE ÎN DOMENIUL DEZVOLTĂRII SOCIALE ȘI AL RIDICĂRII NIVELULUI DE CULTURĂ AL POPORULUI. IMPORTANȚA CU TOTUL DEOSEBITĂ A ACESTEI EXPUNERI CONSTĂ ATÎT ÎN ANALIZA BAZATĂ PE FAPTE A STADIULUI ÎN CARE NE AFLĂM CÎT ȘI ÎN PERSPECTIVA CLARĂ PE CARE O DESCHIDE ÎN FAȚA COMUNIȘTILOR, A ÎNTREGULUI POPOR, PRIVIND DRUMUL PE CARE-L AVEM DE URMAT. ÎN CENTRUL LUCRĂRILOR PLENAREI AU STAT PROBLEME DE FOND PRIVIND ORGANIZAREA ACTIVITĂȚII IDEOLOGICE ȘI POLITICE DE MASĂ, DEFINIREA DIRECȚIILOR MAJORE ALE PROGRAMULUI DE EDUCAȚIE SOCIALISTĂ, CONTRIBUȚIILE PROFUNDE, CREAȚOARE LA DEFINIREA MODULUI CUM TREBUIE ÎNȚELES CE ÎNSEAMNĂ A FI COMUNIST, MARXIST-LENINIST, REAFIRMAREA CU CLARITATE A PRINCIPIILOR CE CARACTERIZEAZĂ POLITICA EXTERNĂ A PARTIDULUI ȘI STATULUI NOSTRU, PROPUNERILE PRIVIND ORGANIZAREA ÎNTREGII VIETI SOCIALE PE BAZA PRINCIPIILOR ETICII ȘI ECHITĂȚII SOCIALISTE, MĂSURILE PENTRU SPORIREA ROLULUI ȘCOLII CA FACTOR PRINCIPAL DE ÎNSTRUIRE ȘI EDUCARE A TINEREI GENERAȚII, CONSACRAREA SARCINII DE LĂRGIRE A ORIZONTULUI DE CUNOAȘTERE AL MASELOR, ORIENTĂRILE DATE CREATIEI CULTURALE ARTISTICE CHEMATĂ SĂ SLUJEASCĂ FORMAREA OMULUI NOU, ÎMBOGĂȚIREA VIETII SPIRITUALE A POPORULUI, PRECUM ȘI ELABORAREA UNOR PRINCIPII FERME PRIVIND ÎNȚESĂRIȘAREA PARTICIPĂRII ROMÂNIEI LA SCHIMBUL MONDIAL DE VALORI CULTURAL-ARTISTICE.

LUCRĂRILE PLENAREI AU FOST URMĂRITE CU VIU INTERES DE MASELE LARGI DE OAMENI AI MUNCII, DE ÎNTREGUL NOSTRU POPOR. ÎN CONȘTIINȚA FIECĂRUIA S-A CLĂDIT ADÎNC MÎNDRIA PENTRU FAPTUL CĂ PARTIDUL PUNE ÎN FAȚA ÎNTREGII NAȚIUNI UN MARET PROGRAM DE LUCRU, CĂ PLENARA A CERUT SĂ CREASCĂ ROLUL COMUNIȘTILOR ÎN VIAȚA POPORULUI, SĂ SE REALIZEZE ATRAGEREA MAI HOTĂRÎTĂ ȘI MAI LARGĂ A MASELOR POPULARE LA ÎNTREAGA ACTIVITATE DE CONDUCERE A SOCIETĂȚII, DEZVOLTAREA ȘI LĂRGIREA DEMOCRATIEI SOCIALISTE, PORNINDU-SE DE LA FAPTUL CĂ SOCIALISMUL NU POATE FI DECÎT RODUL ACTIVITĂȚII CONȘTIENTE A ÎNTREGULUI POPOR.

PRINCIPIILE ETICII ȘI ECHITĂȚII SOCIALISTE, DE EDUCATIE PRIN MUNCĂ SÎNT DEFINITE ÎN EXPUNEREA TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU CU FORMULĂRI CARE CONTUREAZĂ ÎN CHIP MAGISTRAL CHIPUL MORAL AL COMUNIȘTILOR, AL CETĂTEANULUI PATRIEI NOASTRE SOCIALISTE. DIN RÎNDURILE EXPUNERII SE DESPRINDE UN ADEVĂRAT COD AL COMPORTĂRII PARTINICE ȘI CIVICE, CARE PUNE ÎN LUMINĂ FRUMUȘETEĂ SPIRITUALĂ A CONȘTRUCȚORULUI SOCIALISMULUI ȘI COMUNISMULUI, UN IDEAL DE VIAȚĂ PE CARE ȘI-L ÎNSUȘEȘTE CU MÎNDRIE ÎNTREGUL NOSTRU POPOR.

CEI MAI TINERI PIONIERI

Zece elevi din clasa a III-a a Școlii generale din comuna Vinători, județul Galați, au fost primiți în rândurile Organizației pionierilor. Sub faldurile drapelelor, pe platoul Mausoleului de la Mărășești, cu vocea înecată de emoție, ei au rostit solemn legămînt: «Voi învăța și voi munci pentru a deveni fiu de nădejde al patriei mele — Republica Socialistă România; voi fi credincios poporului și Partidului Comunist Român; voi respecta neabătut îndatoririle pionierilor». După primirea cravatei, pionierii au vizitat Mausoleul și au depus flori la mormîntul Eroulului necunoscut și în fața tabloului Măriucăi — tata — care și-a jertfit viața în lupta pentru independența țării.

Pionierii Școlii generale nr. 8 Cluj, au fost, nu de mulți ani, martorii unui eveniment deosebit: primirea în Organizația pionierilor a școlarilor de șapte ani. Intrînd în sală în care a avut loc importantul eveniment, remarcăm di prima clipă silința pe care și-o dăduseră pionierii clasei a IV-a pentru a crea micilor lor colegi, o atmosferă cît mai sărbătorească. Pretutindeni flori care, prin simbolizarea tinereții și a prosperității celor ce aveau să devină pionieri. «Nu, n-am să uit această dimineață / cînd, stînd cu viitorul față în față / Mi-am pus la gît sulul mîndriei țării cer / Cravată roșie de pionier » — aceste sînt cuvintele înscrise cu roșu, în inimile tuturor pionierilor. La adunare au participat părinții și utocești.

ACTUALITĂȚI
CUTEZĂTORII

TOAMNĂ BOGATĂ

Încă din primele luni ale noului an școlar, pionierii Școlii generale din Bretea Română, județul Hunedoara, au întreprins o serie de acțiuni care vorbesc despre hărnicia și dragostea lor de muncă. Astfel, prestand un mare număr de ore de muncă patriotică pe terenurile cooperativelor agricole de producție și în întreprinderile agricole de stat din comună, ei au depășit peste 50 tone de porumb; au cules aproape 15 hectare de porumb și 5 hectare de cartofi. De altfel, tot în această toamnă, ei au mai cules

500 kg de măceșe și peste 500 kg castane. Intensa activitate de înfrumusețare a curții școlii, precum și demolarea unei magazii vechi, întregesc activitatea de muncă patriotică organizată în școală.

O știre de ultimă oră, soșită la redacție: pionierii Școlii generale Condrești, comuna Bărcănești, județul Ilfov au recoltat în cadrul C.A.P.-ului, 10.000 kg legume și aproape 100.000 kg porumb.

MÎINI MĂESTRE

Iubitorii artelor frumoase din Școala generală nr. 197 din București au prilejul să se inițieze în tehnica picturii pe sticlă, a pirotgravurii, a gravurii pe metal și sculpturii în cadrul cercului de

artă plastică al școlii, condus de către profesorul de desen Constantin Ciocirle.

Lucrările executate se remarcă prin fantezie și optimism, prin varietatea tematică abordată de către micii artiști, care reușesc să ne comunice, direct și cu sen-

sibilitate, gânduri, sentimente.

Lucrările modelate cu mîgălă în metal sau în lut reprezentînd personalități marcante din istorie sau personaje din literatură, sînt cuprinse într-o amplă expoziție permanentă, ce împodobește școala.

ACTIVUL PIONIERESC LA LUCRU

La Școala generală nr. 88 din Capitală a avut loc recent o consfătuire de lucru în care tovarășul Virgiliu Radulian, președintele Consiliului Național al Organizației Pionierilor, s-a întîlnit cu comandanți de unități din sectorul IV pentru a discuta pe marginea citorva prevederi importante conținute de Statutul unităților și detașamentelor de pionieri. Participanții au vorbit, în primul rînd, despre importanța și necesitatea constituirii grupelor, fapt care va da posibilitatea tuturor pionierilor să ia parte la activitățile inițiate în cadrul detașamentului.

Daniela Muraliu (Școala generală nr. 95) propune să se organizeze întreceri între grupe și cere ca detașamentul să fie și mai combativ față de cei care nu-și respectă îndatoririle pionieresti.

Rodica Jugănarul de la Școala generală nr. 196, consideră că foarte eficientă pentru combaterea unor atitudini nepionieresti va fi apariția gazetelor de perete satirice.

Anca Boboc (Școala generală nr. 69) propune să se poarte obligatoriu cravata de pionier în fiecare zi, intrucît ea impune obligația de a fi un exemplu de conduită.

Foarte importantă, problema educației politico-ideologice a fost subliniată de către mulți participanți care au vorbit despre necesitatea organizării de informări politice, întîlniri cu comuniști, vizitarea unor muzee, acțiuni prin care pionierii să cunoască marile realizări ale poporului nostru.

În încheiere, tovarășul Virgiliu Radulian a apreciat această fructuoasă consfătuire de lucru în care s-au exprimat interesante opinii, judicioase propuneri. Adăugînd la acest prețios schimb de idei necesitatea întăririi educației politice, vorbitorul a accentuat faptul că toți pionierii trebuie să știe ce înseamnă și cum trebuie să fie un tînăr revoluționar, să traducă în viață îndemnul exprimat de tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU în cuvîntarea rostită la deschiderea celei de a II-a Conferințe Naționale a Organizației Pionierilor.

Consfătuiri de lucru vor avea loc cu colectivele de conducere ale unităților de pionieri din întreaga țară.

DIN EXPOZIȚIA DE DESENE «COPIII ROMÂNIEI IUBESC PACEA» AL CĂREI VERNISAJ A AVUT LOC, NU DE MULT, LA PALATUL PIONIERILOR DIN CAPITALĂ. UN JURIU ALCĂTUIT DIN PIONIERI A SELECȚIONAT LUCRAREA «ELIBERAREA» ȘI A TRIMIS-O LA ORGANIZAȚIA NAȚIUNILOR UNITE, PE ADRESA SECRETARULUI GENERAL U THANT, CU PRILEJUL ANIVERSĂRII A 26 DE ANI DE LA CREAREA ACESTUI ÎNALT FOR INTERNAȚIONAL. EA APARTINE PIONIERULUI VLADIMIR HALĂLAU DIN BUCUREȘTI.

ÎNFIINȚAREA COMITETULUI NAȚIONAL ROMÂN PENTRU UNICEF

Înscriindu-se în coordonatele politicii externe a țării noastre, de cooperare cu instituțiile specializate internaționale ale O.N.U., noul organism are drept scop dezvoltarea colaborării României cu Fondul Națiunilor Unite pentru Copii — UNICEF și comitetele naționale în domeniul activității copiilor.

În același timp, el va informa opinia publică din țara noastră asupra obiectivelor și activității desfășurate de UNICEF în folosul copiilor și tinerilor.

Funcționarea comitetului pe lângă Consiliul Național al Organizației Pionierilor va permite tot odată și o mai bună popularizare a programelor românești privind educația copiilor.

La Consiliul Național al Organizației Pionierilor a avut loc marți, 2 noiembrie, ședința de constituire a Comitetului Național Român pentru UNICEF (Fondul Națiunilor Unite pentru Copii).

Comitetul Național Român pentru UNICEF este alcătuit din 15 membri. Ca președinte a fost ales Virgiliu Radulian, președintele Consiliului Național al Organizației Pionierilor, adjunct al ministrului învățământului, prim vicepreședinte — Ioan Farkaș, redactor-șef al revistei pentru pionieri «Nap-sugar» iar vicepreședinte — Elisabeta Ilie, adjunct al președintelui Consiliului pentru problemele sociale și ridicarea nivelului de trai, din cadrul Uniunii Generale a Sindicatelor.

Noul organism, creat pe lângă Consiliul Național al Organizației Pionierilor, își propune să aducă o contribuție activă la extinderea colaborării internaționale în domeniul creșterii și educării copiilor.

A avut loc, la Paris, faza internațională a tragerii la sorți a concursului **PRETUTINDENI TRĂIESC COPII — UNICEF '71**, la care au participat, alături de copii din numeroase țări ale Europei și peste 2 000 copii din România.

O EXCURSIE LA AVIGNON, FRANȚA

A FOST CÎȘTIGATĂ DE ELEVA **EUGENIA NOJE**, ÎN VÂRSTĂ DE 13 ANI, DIN SATUL SOLDUBA, COMUNA HOMOROADE, JUDEȚUL SATU-MARE.

Alte frumoase premii în obiecte au fost obținute de:

- **CEZAR BUZILĂ** (12 ani), comuna Lechința, nr. 393, județul Bistrița-Năsăud.
- **ANA KLEMENT** (13 ani), comuna Nădlac, nr. 717, județul Arad.
- **MARIANA TRĂSNEU** (13 ani), satul Ragla, comuna Cetate, județul Bistrița Năsăud.
- **MARIAN T. SOFRONE** (13 ani), str. Transilvaniei, nr. 261, Buzău.

Tuturor, călduroase felicitări din partea revistei «Cutezători»!

**CÎȘTIGĂTORII
NOȘTRI
LA CONCURSUL
«PRETUTINDENI
TRĂIESC
COPII»,
UNICEF '71
— FAZA
INTERNĂȚIONALĂ —**

Afișul expoziției internaționale «Copiii lumii» de la Avignon.

Avignon

les enfants du monde

PALAIS DES PAPES
Juillet - Août - Septembre 1971 — Au bénéfice de l'UNICEF
EXPOSITION MONDIALE - MUSÉE PERMANENT D'ART ENFANTIN

Organizația pionierilor este organizația revoluționară de masă a copiilor, uniunea tuturor detașamentelor și unităților de pionieri din Republica Socialistă România. Ea cuprinde școlari între 7 și 14 ani și contribuie, alături de școală și familie, la educarea și formarea tinerei generații.

Organizația pionierilor își desfășoară întreaga sa activitate sub conducerea nemijlocită a Partidului Comunist Român.

Activitatea pe care o desfășoară Organizația pionierilor are menirea de a stimula preocuparea tuturor elevilor pentru învățatură, pentru întărirea disciplinei școlare și formarea deprinderilor de muncă; ea îi ajută pe școlari să-și lărgescă orizontul cultural, le dezvoltă inițiativa, interesul pentru știință, tehnică, artă și literatură, le cultivă trăsături morale înaintate.

Organizația pionierilor educă școlarii în spiritul patriotismului socialist, al dragostei și devotamentului nemărginit față de poporul nostru, față de Republica Socialistă România, față de Partidul Comunist Român; îi ajută pe copii să cunoască tradițiile și trecutul glorios de luptă ale poporului și ale clasei muncitoare pentru eliberarea națională și socială, să îndrăgească frumusețile și bogățiile țării, le cultivă mândria patriotică pentru realizările obținute în construcția socialismului; contribuie la întărirea prieteniei și frăției dintre copiii români și cei din rîndul naționalităților conlocuitoare, înfăptuind astfel sarcinile ce-i revin în educarea politico-ideologică a pionierilor.

Organizația pionierilor educă pe școlarii în spiritul internaționalismului socialist, al prieteniei cu copiii din țările socialiste, din întreaga lume, sub semnul păcii și înțelegerii între popoare; ea le dezvoltă sentimentul solidarității cu lupta popoarelor pentru libertate și independență națională, pentru progres social.

Prin activitatea sa, Organizația pionierilor cultivă la copii cinstea, modestia, curajul și disciplina, prietenia și tovarășia; le dezvoltă dragostea față de munca fizică și respectul pentru cei ce muncesc, răspunderea pentru păstrarea cu grijă a bunurilor obștești.

Organizația pionierilor se îngrijește de organizarea plăcută și folositoare a timpului liber al școlarilor, stimulând curiozitatea și setea de cunoaștere, înclinății lor spre cîntec, joc și drumeție; ea organizează activitatea tehnico-științifică, cultural-artistică, de pregătire pentru apărarea patriei, sportivă și turistică, pentru toți elevii din clasele I-VIII.

Membrii Organizației pionierilor sînt pregătiți în vederea intrării în rîndurile Uniunii Tineretului Comunist.

Pionierii sînt organizați în detașamente și unități, ai căror comandanți-instructori sînt cadre didactice.

Îndrumarea nemijlocită a întregii activități a unităților și detașamentelor se asigură prin consilii ale Organizației pionierilor (Consiliul Național, consilii județene, municipale, orașenești și din școli). Consiliile Organizației pionierilor au un regulament propriu.

1. MEMBRII ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

1. În Organizația pionierilor sînt primiți școlari din clasele II-VIII*), în

*) Se are în vedere faptul că școlarii care au început clasa I la 6 ani vor fi în clasa a VIII-a sub 14 ani, adică pionieri.

STATUTUL UNITĂȚILOR ȘI DETAȘAMENTELOR DE PIONIERI DIN REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA

vîrstă de 7-14 ani, care sînt sirguincioși la învățatură, respectă disciplina școlară, au o comportare corectă în școală, familie, societate, și își exprimă dorința de a deveni pionieri.

2. Membrii Organizației pionierilor își desfășoară activitatea diferențiat, în funcție de particularitățile de vîrstă și preocupările lor specifice. Pionierii din clasele II-IV participă la manifestări culturale-artistice, jocuri distractive, sportive, drumeții etc., cei din clasele V-VIII la activități educative mai complexe, menite să contribuie la formarea lor pentru muncă și viață, pentru a deveni membri ai Uniunii Tineretului Comunist.

3. Dreptul de a primi în Organizația pionierilor îl au detașamentele de pionieri și unitățile în care nu sînt constituite detașamente. În detașamente constituite cu caracter temporar nu se primesc noi pionieri.

Școlarul care dorește să devină pionier se adresează verbal conducerii detașamentului. Atunci cînd în clasa sa nu există detașament, el se adresează comandantului-instructor al unității de pionieri, care stabilește detașamentul în care se va face primirea.

4. Școlarul care își exprimă dorința să intre în Organizația pionierilor este ajutat de conducerea detașamentului să cunoască scopul organizației, conținutul legămîntului, drepturile și îndatoririle pionierului.

5. Primirea în Organizația pionierilor se face în mod sărbătoresc în adunarea detașamentului sau a unității, sub faldurile drapelului patriei și ale drapelului Organizației pionierilor. Ea poate avea loc și la monumentele eroilor patriei, ai clasei noastre muncitoare. Comandantul-instructor al detașamentului sau al unității prezintă numele școlarilor care și-au exprimat dorința de a deveni pionieri, dînd posibilitatea pionierilor să-și spună părerea asupra acestora și apoi supune aprobării, în mod individual, primirea lor în organizație. După adoptarea hotărîrii, noii pionieri rostesc legămîntul, apoi comandantul-instructor le înmînează cravata și insigna.

La adunările de primire pot participa și părinții elevilor.

6. Legămîntul pionierului:

«Voi învăța și voi munci pentru a deveni fiu de nădejde al patriei mele — Republica Socialistă România; voi fi credincios poporului și Partidului Comunist Român; voi respecta neabătut îndatoririle pionierești».

7. Îndatoririle pionierului:

— Pionierul își iubește patria și este gata oricînd să-și aducă întreaga contribuție la apărarea ei; cinstește trecutul său glorios, tradițiile de luptă ale poporului nostru, ale clasei muncitoare, pentru libertate socială și independență națională, este devotat Partidului Comunist Român și luptă pentru cauza acestuia, pentru înflorirea României socialiste;

— învață cu sirguință;

— iubește și respectă munca, participă activ la acțiunile de muncă patriotică, manifestînd mereu inițiativă și răspundere față de îndeplinirea sarcinilor obștești, apără și păstrează cu grijă avutul obștesc, cinstește pe cei care făuresc bunurile materiale și spirituale ale țării;

— este disciplinat, îngrijit și ordonat, atît în școală, cît și în afara ei;

— este cinstit, modest și drept, spune adevărul și luptă pentru triumful acestuia;

— este curajos și demn, are încredere în forțele sale și ale tovarășilor săi, este un bun coleg și prieten; luptă hotărît împotriva lipsurilor, pentru onoarea și prestigiul colectivului din care face parte;

— își iubește și își ajută părinții;

— stimează și ascultă pe învățători și profesori, respectă pe cei mai în vîrstă decît el și are grijă de cei mici;

— dovedește prin fapte atașamentul față de organizație, manifestînd inițiativă și răspundere în îndeplinirea îndatoririlor și a sarcinilor pionierești, participă activ la viața detașamentului;

— cinstește și îngrijește monumentele istorice;

— iubește și ocrotește natura, caută să cunoască frumusețile și tainele ei.

8. Deviza pionierului:

«Pentru gloria poporului și înflorirea României socialiste, pentru cauza partidului — înainte!»

Răspunsul la deviză:

«Tot înainte!»

Deviza pionierului se rostește în adunările pionierești. Cînd răspunde la deviză, pionierul schițează salutul pionieresc. Salutul pionieresc se folosește, de asemenea, cînd se cîntă «Imnul de stat al Republicii Socialiste România», «Internaționala», precum și cu ocazia ceremonialului pionieresc.

9. Pionierul are dreptul să participe la întreaga activitate a grupei, detașamentului și unității, să aleagă și să fie ales în conducerea acestora, să facă propuneri pentru îmbunătățirea muncii pionierești, să ia parte la activitățile organizate de casele și Palatul pionierilor.

10. Pionierul care obține rezultate bune la învățatură, în activitatea pionierească sau a săvîrșit fapte demne de laudă, este recompensat prin:

a) evidențierea în fața detașamentului;

b) evidențierea în fața unității;

c) fotografierea sub drapelul unității și păstrarea fotografiei în cartea de onoare a unității sau expunerea ei la panoul de onoare al școlii;

d) acordarea de distincții pionierești.

— Distincțiile pionierești constau în trese și insigne care se atribuie de către consiliul Organizației pionierilor din școală, ținînd seama de particularitățile de vîrstă ale pionierilor.

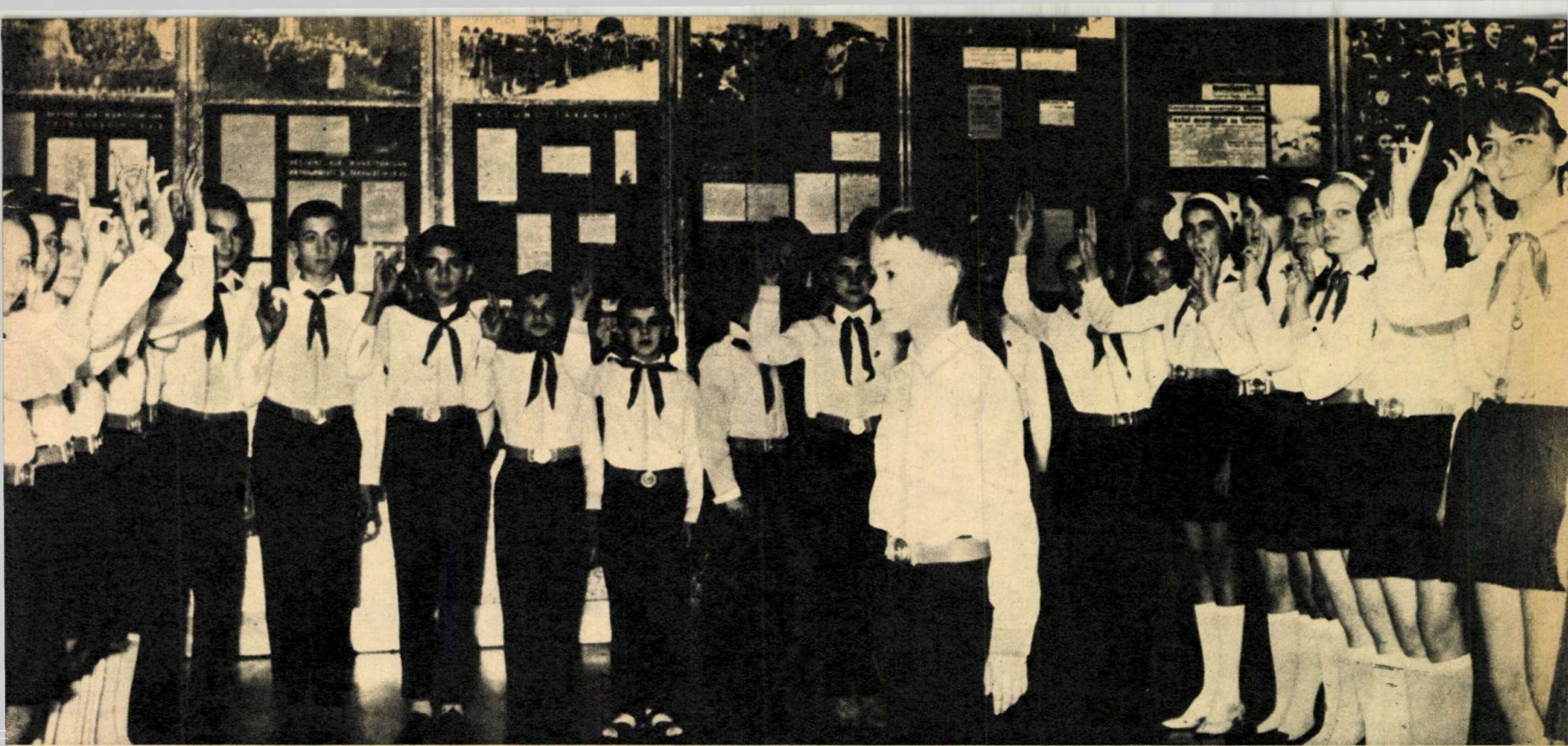
— Tresele se acordă pionierilor care sînt fruntași la învățatură și desfășoară o activitate multilaterală.

— Insignele se acordă pionierilor care obțin rezultate deosebite în activitatea tehnico-științifică, cultural-artistică, sport-turistică etc.;

e) atribuirea titlurilor (diplomă și insignă) «Pionier de frunte», «Cutezătorul» și «Pionier fruntaș în munca patriotică»;

f) la ieșirea din organizație, pionierii care s-au evidențiat ani de-a rîndul în activitatea pionierească, obținînd diferite titluri și distincții, vor primi medalia «Meritul pionieresc», conferită de Consiliul Național al Organizației Pionierilor.

Același pionier poate primi mai multe distincții, potrivit aptitudinilor și rezultatelor obținute.

11. Pentru merite cu totul deosebite, consiliile județene, la propunerile consiliilor municipale, orașenești și din școli, acordă titlurile: «Pionier de frunte» și «Cutezătorul» (diplomă și insignă).

12. Pentru activitatea deosebită desfășurată de unități și detașamente de pionieri, se acordă «Diploma de unitate (sau detașament) fruntașă», de către Consiliul Național al Organizației Pionierilor, la propunerea consiliilor județene.

13. Pionierul care săvârșește abateri este mustrat de către detașament, iar în caz de abateri mai mari este mustrat în fața unității, în vederea îndreptării lui.

II. UNITATEA ȘI DETAȘAMENTUL

14. Unitatea de pionieri se constituie în orice școală, indiferent de numărul pionierilor. Ea cuprinde toți pionierii din școala respectivă. Acolo unde numărul acestora depășește cifra de 30, unitatea își organizează activitatea pe detașamente. În mod temporar, se pot constitui unități de pionieri în taberele școlare și în preventoriile pentru copii.

a) Unitatea alege anual comandamentul său, format din reprezentanți ai tuturor detașamentelor. Comandantul inițiază, organizează și desfășoară cu sprijinul comandantului-instructor întreaga activitate pionierească. Dintre membrii comandamentului se alege pionierul-comandant al unității și alți 1-2 pionieri loțiitori ai acestuia. Pionierul-comandant al unității este în același timp și ajutorul comandantului-instructor al unității.

b) Activitatea comandamentului unității și a comandamentelor detașamentelor este permanent îndrumată, orientată și sprijinită de către comandantul-instructor de pionieri, cadre didactice.

c) Unitatea își desfășoară activitatea pe baza programului alcătuit de către comandament, cu sprijinul și sub îndrumarea comandantului-instructor, ținând seama de părerile și propunerile pionierilor.

Întreaga activitate a comandamentului urmărește aplicarea și dezvoltarea continuă a democrației în cadrul orga-

nizației, a aplicării principiului autoconducerii, antrenând pe toți pionierii în inițierea, organizarea și desfășurarea propriei lor activități.

Programul unității va cuprinde acțiuni diverse, în funcție de condițiile locale, particularitățile de vîrstă și sex, cu caracter de masă și recreativ, din domeniile tehnico-științific, cultural-artistic, pregătirii pentru apărarea patriei, sportiv-turistic, muncii patriotice etc., sărbătorirea împreună cu școala a evenimentelor însemnate din viața poporului, a Zilei pionierilor ș.a.

În școlile pentru copii cu deficiențe senzoriale, activitatea pionierească se va adapta la specificul condițiilor respective.

d) Adunările unității de pionieri au, de regulă, un caracter solemn și se organizează cu ocazia Zilei pionierilor și cu alte prilejuri deosebite. Ele se deschid cu ridicarea pavilionului și intonarea Imnului de stat.

e) Fiecare unitate are două drapele: drapelul patriei și drapelul unității de pionieri, care sînt purtate la adunările unității, la parăzi, demonstrații și serbări pionierești.

Cu ocazia sărbătoririi marilor evenimente din istoria poporului nostru, a Partidului Comunist Român, la adunările de unitate se aduce și drapelul partidului.

Unitatea de pionieri are «Cartea de onoare a unității», în care sînt consemnate evenimente, fapte, acțiuni pionierești importante, precum și numele pionierilor care se remarcă în mod deosebit.

15. Pionierii aceleiași clase (din unități cu peste 30 membri ai organizației) constituie detașamentul de pionieri. Detașamentul este alcătuit din grupe de câte 8-10 pionieri, avînd în frunte un pionier-comandant de grupă. În școlile unde există numai unități, acestea se împart, de asemenea, în grupe.

a) Detașamentul își alege pionierul-comandant care îndeplinește și funcția de ajutor al comandantului-instructor de detașament.

Pionierul-comandant de detașament și pionierii-comandanți de grupă alcătuiesc comandamentul detașamentului. Pionierii-comandanți de grupe și

detașament sînt aleși anual din rîndul celor mai buni la învățătură și mai pricepuți organizatori, iubitori și stimați de colegi.

b) Comandamentul, cu sprijinul și sub îndrumarea comandantului-instructor, organizează întreaga activitate a detașamentului, pe baza unui program alcătuit potrivit dorințelor și propunerilor pionierilor.

Programul de activitate al detașamentului asigură tuturor activităților un caracter variat, educativ și recreativ.

Antrenînd toți pionierii la inițierea, organizarea și desfășurarea acțiunilor din detașament potrivit aptitudinilor și intereselor lor, comandamentul detașamentului stimulează larg dezvoltarea inițiativei și participării acestora la viața de organizație, la activitățile tehnico-științifice, cultural-artistice, de pregătire pentru apărarea patriei, sportiv-turistice, de muncă patriotică etc.

La activitățile organizate de către detașament pot participa toți școlarii din clasa respectivă.

c) Detașamentul organizează, de regulă, o adunare pe lună. În cadrul acestor adunări se adoptă programele de activitate, se fac primiri de noi pionieri, se organizează diverse acțiuni pionierești, se inițiază dezbateri privind particularităților de vîrstă ale pionierilor, pe anumite probleme.

În adunările de detașament și în cadrul diferitelor acțiuni, pionierii vor intona cîntece patriotice, revoluționare, de tineret și pionierești.

d) Fiecare detașament de pionieri are două drapele: drapelul patriei și drapelul detașamentului.

Fiecare drapel este purtat de către un stegar la adunările de detașament, demonstrații și parăzi pionierești.

e) Detașamentul de pionieri este înzestrat cu goarnă și tobă.

16. Unităților și detașamentelor de pionieri care se evidențiază prin rezultate deosebite obținute în activitatea pionierească li se pot conferi, cu prilejul Zilei pionierilor, de către consiliile județene ale Organizației pionierilor, nume și embleme proprii.

17. Anual, la nivelul municipiilor și

orașelor, se constituie comandamente ale pionierilor, formate din reprezentanți ai activelor pionierești ale tuturor unităților. Acestea inițiază și organizează schimburi de experiență, se consultă asupra problemelor vieții pionierești din municipiul sau orașul respectiv, mobilizează pionierii și școlarii la acțiunile de amploare organizate pe plan local, îndeosebi de muncă patriotică ș.a.

La nivelul județelor se organizează anual întîlniri ale reprezentanților comandamentelor orașenești și municipale și ale celorlalte unități, în cadrul cărora se dezbate probleme ale muncii pionierești.

Pe plan național, se organizează anual, în tabere speciale, schimburi de experiență și instruire cu reprezentanți ai activului pionieresc din toate județele.

Președinții consiliilor — național, județene, municipale și orașenești — pot avea loțiitori pionieri, desemnați anual din activul pionieresc respectiv.

III. UNIFORMA ȘI ÎNSEMNELE PIONIEREȘTI

18. Pionierii poartă uniformă, cravată roșie, insignă și însemne pionierești. Cravata de pionier are tricolorul pe marginea laturilor egale.

a) Uniforma pionierilor pe timp călduros:

— pentru băieți: pantaloni bleumarin, bluză albă, bască albă (pentru cei din clasele V-VIII, bască bleumarin) și ciorapi albi trei sferturi;

— pentru fete: fustă bleumarin, bluză albă, bască albă (pentru cele din clasele V-VIII, bască bleumarin) și ciorapi albi trei sferturi.

b) Uniforma pionierilor pe timp răcoros:

— pentru băieți: uniforma școlară;

— pentru fete: o jachetă adaptată uniformei școlare.

La uniforma pentru sezonul răcoros, se aplică cravata roșie și celelalte însemne pionierești.

19. Organizația pionierilor are marșul său propriu.

20. Unitățile și detașamentele de pionieri sărbătorească în fiecare an, în prima duminică la o săptămînă după încheierea cursurilor, «Ziua pionierilor»,

Cutezăm!

Orice început e greu.
Așa e peste tot.
Întîi a fost o cărămidă
Apoi încă una
Și încă una
Și-n fața ta vezi ridicîndu-se casa.
Și cartea?
Întîi o pagină albă,
un creion
și gîndurile unui om înțelept.
Apoi tipografia, librăria și-n mîna ta
Iată:
darul tuturor timpurilor —
CARTEA!

Așa și noi.
Un mînnunchi de copii talentați,
Căutăm, visăm, dorim, năzuim.
Cutezăm!

SIMONA-MARIA ȘERBAN,
cl. a IV-a, Școala generală nr. 29, Constanța

Partidului

Cinci ori doi fac zece.
Noi avem zece ani.
Sîntem a cincea parte
din viața ta.
Cu toate că ești mai bătrîn
cu patruzeci de ani decît noi,
și mindru,
și înțelept,
ești tînăr, totdeauna tînăr.
Noi sîntem a cincea parte
din viața ta.
Să am cinci vieți,
pe toate
și le-aș închina.

DANIELA VÎNT,
cl. a IV-a, Liceul C.A. Rosetti, București

Țara mea

Unde se ajunge
Marea cu cerul și pămîntul,
Unde-acum nu bate vîntul,
Unde cerul e senin,
Ca o floare de cicoare,
Este un pămînt scîldat de grîne,
De păduri și livezi,
De flori și de cravate roșii.

Acolo unde-i plaiul pe care eu trăiesc,
Acolo se întinde
Țara mea.

IOANA ULICI,
cl. a VI-a, Școala generală nr. 4, Baia Mare

1. «CULES DE FRUCTE»
de Pană Elena, cl. a VI-a, București.
2. «FOC DE TABĂRĂ» de LUCIA PASCU,
cl. a VII-a B, Școala generală nr. 5,
Făgăraș.
3. «PORTRET» de MARIA T. POPA,
cl. a VII-a, Școala generală, Cîrjoaia.

Întimplare adevărată

Sunetul sirenei, care spunea că schimbul trei luase sfârșit, se auzi dintr-o dată deasupra orașului învăluit cu o pinză groasă de nori plumburii. Picuri mărunți începură să cadă deasupra caselor încă adormite, deasupra mulțimii de muncitori care se revărsau pe poarta fabricii.

Ilie Bozgan zăbovi puțin în fața oglinzii din cabina sa, își trecu mâna prin păr și, luându-și lucrurile, se îndreptă spre ieșire. Avusese un schimb greu. Întrecerea dintre echipa sa și cea condusă de Marin Costina se terminase nedecis. Ambele își îndeplîniseră norma în același timp. Datorită acestui lucru, pe fața lui Bozgan, ca și pe a tovarășilor săi, se putea citi o oboseală accentuată, care, totuși, parcă îl înveselea.

Tocmai cînd începu să traverseze curtea, undeva în spate se auzi un pocnet sec, fără ecou. Bozgan se întoarse și zări sus, în acea lumină nedeslușită a dimineții o flacără subțire care se înălța tot mai mult dintr-o conductă de gaz, ce se găsea tocmai în partea opusă lui, lângă scările groase de oțel înalte de o sută cincizeci de metri. Era clar ce se petrecuse. Din cauza presiunii mari, conducta de gaz, care alimenta motoarele din marile hale ale fabricii, explodase.

Apăru portarul, apărură și muncitori care lucrau prin apropiere, priveau toți cu groază. Flacăra se mărea, se îngroșa, se apropia de capsula numărul 3, o bilă uriașă de metal în care erau depozitate cantități mari de combustibil.

Portarul alergă să anunțe centrul de pompieri din oras.

Bozgan își dădu seama că nu era timp de pierdut.

Pînă veneau pompierii, uriașa bilă de metal putea fi cuprinsă de flăcări. Luă o mască de gaze din mîna unui muncitor și se avîntă spre scările de oțel. Acestea se înfierbîntaseră.

— Bozgan, nu! E imposibil! — se auziră atunci mai multe glasuri. Dar, degeaba. Acesta, cu o agilitate de pisică, se cățăra mai sus, tot mai sus, neînjind

seama de faptul că scara de metal dogorea ca o plită încinsă. Mai avea aproximativ douăzeci și cinci de metri pînă la platforma de susținere. Cu un plus de efort, ajunse în vîrf. Se uită în jos și îl cuprinsese amețeala. Nu urcase niciodată pînă aici. Nu era sectorul lui. Se feri să se mai uite spre pămînt. Privirile sale erau ațintite numai înainte. Prințindu-se cu amîndouă mîinile de platformă, se ridică în mușchi, puse genunchii pe o bară și în cîteva clipe ajunse lângă conductă. Aici era o căldură înăbușitoare. Și masca de gaze aproape îl sufoca.

Merse ținîndu-se strîns de una din barele de oțel, pînă ce ajunse la conducta principală. Se ferea să privească în jos. Numai ceea ce făcea îl interesa. Fumul din jur îl acoperise aproape în întregime, așa că, de jos, apărea numai ca o pată întunecată ce se iveau din cînd în cînd. Ocolind cu atenție flăcările, reuși să închidă robinetul conductei principale, cînd focul era la numai un metru de capsulă. Totuși, nu prea departe flăcările se înălțau fierbinți. Ardeau gazele rămase în porțiunea neutră. În stradă se auziră sirenele pompierilor. În cîteva clipe, în curtea fabricii se întinseră furtunuri, se înălțară scări.

Lui Bozgan flăcările îi tăiaseră drumul. Nu se mai putea întoarce pe unde venise. În stînga se zărea acoperișul halelor de depozitare a motoarelor. Își dădu seama că trebuie să încerce să coboare pe acolo. Altă soluție nu întrezărea.

Sări de pe bara de oțel în jos, prințindu-se cu mîinile sale vînjoase de un cablu ajutător. De aici, își dădu drumul pînă pe acoperiș. Toate privirile erau atintite spre el. Încet, cu băgare de seamă să nu alunece, coborî pînă la streșină. Cîteva muncitori alergară la pompieri și se întoarseră cu o prelată pe care i-o întinseră.

Fără să șovăie, Bozgan se aruncă în jos, spre prelată. După cîteva clipe se afla în mijlocul muncitorilor, îmbrățișat, purtat pe sus, asaltat cu întrebări. Marin Costina se apropie și îi strînse mîna.

— Nu credeam că o să reușești, Bozgan. Bozgan își șterse chipul înnegrit de fum și spuse.

— Nici eu n-am crezut...

VALERIU DRĂGUȘANU,
Școala generală nr. 1, Rădăuți

Oameni și locuri dragi

Am văzut lumina zilei în satul acesta. Mama și frații mi-au condus pașii în lunca Jiului, pe dealurile împădurite, pe ogorul proaspăt semănat, în livada îmbietoare. Am deslușit din primele zile ale înțelegerii că pămîntul acesta roditor mă hrănește, că pentru părinții mei el înseamnă totul, înseamnă viața însăși. Am pătruns taina mîrmurului de ape, mi-am plecat urechea și am auzit fiecare fir de iarbă crescînd, am văzut în fiecare amurg plesnind rodul plin al muncii zilei de mîine. Am purtat vitele la pășunat și am cules flori. Am alergat prin zăvoiul înverzît și-am privit cerul. Al-

bastru ca ochii mamei, senin ca sufletul celor care se bucură de trîlurile priveghe-torii. Mă trezește dimineata, înaintea cocoșilor, duduitul tractorului minat de tata. Seara îmi închide ochii, obosiți de cîte vîd, glasul blînd al mamei, citind, nu despre zmei, ci despre zootehnie, nu despre cău-tări zadarnice de comori, ci despre zile-muncă.

Îmi povestesc ai mei despre trecut. Negru și amar, așa le-a fost traiul. Dureroase amîn-tiri. Sub glie ne zac eroii. Cei uciși în anul 1907 îmi răscolesc sufletul. Pentru ei a răsărit în curtea Căminului cultural un monument. Aici, copiii răsădesc în fiecare primăvară, flori roșii!

Locuri dragi! Brazdele mănoase fără haț, casele mari, frumoase, luminate electric. Nucul din coastă. Cooperativa unde s-a unit munca tuturor, grajdurile spațioase și curate, mașinile uriașe. Jiul curgînd

liniștit la vale, viile bogate de pe deal. Lă-cașul de cultură — școala, școala mea dragă, cu ferestre largi.

Oameni dragi! Mama și tata, frații și su-rorile. Străbunii care au căzut. Vecinii har-nici, flăcăii și fetele hăulind pe deal. Bătrînii satului, bătuți de nea, tovarășii mei de joacă — ștregari, dar inimoși. Prima mea învățătoare. Și toți profesorii mei. Oameni de ieri, oameni de azi. Pentru toți, aceeași căldură. Locuri sfințite cu singe, locuri în-cărcate de belșug. Pentru fiecare, dragoste și recunoștință! Voi merge la școli. Dar mă voi întoarce. Puternică, ascuțită la minte. Și satul se va bucura. Îi voi prinde în salba sa de aur noi și noi flori. Tehnician ori medic, profesor ori agronom, aici voi munci, în locurile dragi, alături de oamenii dragi...

ADELA FĂGET,
cl. a VII-a,
Școala generală, Brădești

«RAZE DE SOARE» Foto: MEGEȘAN MARIUS, Cercul foto, Casa pionierilor, Tg. Mureș

„ÎNVĂȚĂTURILE LUI NEAGOE BASARAB

EVOCARE DE
ALEXANDRU MITRU

La 15 septembrie 1521, marele și luminatul voievod Neagoe Basarab închisese ochii, după o domnie de pace și înflorire pe tărîmul economiei, al literelor și artelor. Urmă o scurtă perioadă de frământări — în cursul căreia, Teodosie, feciorul său, nevîrstnic fusese sortit pieirii — pînă cînd, în ianuarie 1522, larg sprijinit de popor, înfră în București tînărul și viteazul domn Radu de la Afumați. (Acestuia, Neagoe Basarab îi menise drept soată pe cea mai iubită copilă a lui, Ruxandra, după cum lui Ștefăniță al Moldovei îi hărăzise pe cealaltă fiică, Stana). Și, aici, în casele domnești, are loc cel dintîi sfat al lui Radu-domn cu boierii. La acest sfat, se poate crede că s-ar fi petrecut cele vestite mai jos.

Un tînăr oștean sol, cu haina zdrențuită și sabia înroșită de sînge, năvălește, pe negindite, în încăperea în care sfatul domnesc durează de aproape un ceas și în genunchie înaintea lui Radu. Cu glasul gîuit de osteneala luptei și de goană, grăiește:

— Măria ta, Mehmed-beg de la Dunăre, care-a mai bîntuit și-n cele trei luni de mai-nainte, vine cu oaste să ne preschimbe țara în pașalic osman...

Afară multimea începuse să se adune strigînd:

Să ne ocrotim neamul! Să ne păstrăm libertatea!

Tînărul dar neînfăcîțat nou domn se lasă în jilt și, pentru o clipă, își închide ochii. În minte, revede, în fălma aceea de timp toate cîte s-au petrecut și s-au vorbit din ceasul de începutul sfatului și pînă la năvala în încăperea a solu-lui acela cu sabia tocită pe muchie și crușită în sînge.

— Vrem să ne întemeiem, pe cît se cuvine și pe cît avem dreptul, fără să supărăm pe nimeni... rîstise tînărul Radu de la Afumați, deschizîndu-și sfatul.

— Cuvînt de aur am ascultat, din partea măriei-tale: s-a plecat Benga, cel mai de aproape și cel mai credincios sfetnic al noului voievod.

— Și spre felul acesta dorim să luăm noi pildă, din tot ce-a făcut și din felul cum a lucrat slăvitul nostru înaintaș Neagoe Basarab. Și-am vrea să ne-ntrebăm: cum de i-a fost lui cu puțință să-și cîrmuiască țara, vreme de nouă ani, fără vreo stricăciune sau vreun război? Ba, și mai mult, să și-o învrednicească de a ajunge prețuită pînă departe, și nu numai de prieteni, ci chiar și de vrăjmași?

Întrebării acesteia îi răspunsese Stanciu, un bărbat nu prea tînăr, și cu pletele sure, deosebit de voinic.

— Ca unul ce i-am fost alături, în toți anii domniei, aș îndrăzni să-rîr că, în temeiul ocîrmuirii sale, a stat, încă de la început, o cumpănă. O cumpănă pe care a știut s-o așeze între îndatoririle la care-l silea Poarta și legăturile întemeiate cu multă chibzuială și pricepere, nu numai cu voievodul Ardealului și regele maghiar, ci încă și cu cîrmuitorii Moldovei, Poloniei, Veneției și cu Scaunul din Rim. Așa, prin trudă diplomatică și prin chemare neostenită la bună înțelegere, dar neplecîndu-și fruntea, a dobîndit el pacea...

— La acestea trebule neapărat să adăugăm — își clătina barba ce-i atîngea mijlocul, Simion, bătrînul sfetnic — și faptul că marelui domn s-a sirguit într-una să-i dea țării o bunăstare și-o strălucire

cu n-o mai ayusea. Să nu uităm măiestrele-i zidiri, cum sînt acelea de la Curtea de Argeș, de la Trgoviste, din ostrovul Snagov și din altele pămî. Aceasta pe de-o parte și, pe de altă, ca un bărbat, cu dragostea de adevăr și de frumos, de mesteșugurile cele mai alese așa precum era, s-a nevoit să-i ocrotească pe cei ca Gavril Protul, acela care a alcătuit, în sprîjinul gîndurilor și faptelor voievodului, o mare scriere. Sau tipograful Macarie. Stihuitoarul din Elada, Trivalis — care nu s-a sfîșit să-l numească în stihurile sale «Divinul» și să-l prepuie vrednic de a sălășlui în palatul Olimpului, Medicul raguzan Heronim. Și toți cîți îi cunoașteți și care, tocmai pentru asta, l-au ajutat fără precupețire și cu mare folos.

— Dar, ce mai altă vorbă, îl imbiase credinciosul său Benga, poate c-ar trebui, măria ta, să desfacem chiar cartea cu «Învățături» — cea mai neîntrecută scriere în cîte se cunosc în Țara Românească — și să aflăm dintr-însa tot ce dorim să știm.

— Că doară «Învățaturile» lui Neagoe Basarab către fiul său Teodosie au fost menite neamului său întreg, își clătina iarăși barba lui albă, vechiul sfetnic Simion.

— Să deschidem dar cartea și ea să ne răspundă la-ntrebările noastre, hotărîse voievodul. Citește, grămăticule, rîndurile de căpătîi ale lui Basarab către urmașul său!

— «Fii gard grădinii mele și s-o păzești cum am păzit-o și eu!»

— Și despre cea mai de temelie faptă pe care este dator domnitorul s-o împlinescă în țară, ce poate să ne-nvețe?

— «De aceea și tu... rînduiește-ți

• Această eligie se află bătută pe un taler, datînd din anii 1513-1514.

• Haină din brocart (sec. XVI).

Despina doamna și fiica sa, Ruxandra

Pahare datind din secolele XV—XVI.

urma ca să nu fie unii grași iar alții să moară de foame, ci să mă-sori tuturor la fel, fiecărui după lucrul său, și fiecărui după cum îi este slujba, așa să-i fie și dulcea-
ta... și, mai departe, spune însă pe cei săraci, care se trudesc în slujba voastră, pe aceștia nu-i puneți mai prejos de fiii de boieri... Și dacă va păzi dregătoria cu cinste, se cuvine să fie la mai mare cinste cel să-rac și să aibă cinste mai mare decât cei dintre boieri dar nedestoinici»...

Tinărul voievod Radu cugeta din adinc la tot ce grămaticul continua să citească:

— «Mintea este comoară neclintită și netrecătoare; ...mintea este care îi leagă în pace pe frați: mintea cea ageră în fața împăraților și marilor dregători mai cu cinste este decât avere multă. Căci un bărbat priceput ține în loc popor mult; cel fără de minte însă îl pierde...»

— Și despre judecată?
— «Judecă pe fiecare cu dreptate, după faptele lui...» că «inima omului este asemenea sticlei, când suferă vreo rănire, nu mai găsește leac».

Grămaticul citește. Și uneori se încumetă — deoarece, după datina veche a domnilor munteni, e tot un cârturar — acolo unde învățătura este prea lungă, și nu s-ajunge vremea ca să citească tot, să prescurteze el însuși cite ceva, sau chiar să tîlcuiască.

Citește cum trebuie să fie aleși boierii și slujitorii la curte, arată regulile de bună purtare la masă, felul cum să fie primiți solii străini, tactica militară pe cîmpul de luptă și, face iarăși cunoscute poveștile pentru păstrarea tihnei și-a liniștii în țară.

— Boieri dumneavoastră, grație

apoi Radu, noi, cei mai apropiați și mai îndrituiți urmași ai voievo-dului Basarab o să ne dăm silința să-i păstrăm sfaturile și, mai ales, dorim să ne străduim mult, aseme-nia lui, spre pace și bună înțelegere, precum a fost întreaga năzuință a neamului acesta, de la-nceputul lumii...

Pe cînd scotea din gură și inimă cuvintele acestea, intrase, așa cum s-a văzut mai înainte, solul însin-gerat ce-i căzuse în genunchi.

Mulțimea, afară, sub crivăț, nu conținește să strige:

— Vrajmașul nu trebuie să ne incalce!

— «Iar dacă veți vedea că prin blîndețea voastră nu veți putea potoli voia domnului acela care vă va fi vrăjmaș, voi nu le dați cinstea voastră, ci... să ieșiți vitejește împotriva lor...» citește grămaticul fără a mai fi îndemnat de nimeni.

— Citește!... Citește mai departe!... murmură Radu, făcîndu-i cu mîna, un semn oșteanului, abia sosit, să se ridice.

— Să nu lăsăm ca țara să fie pîn-gărită, răsună glasurile din ce în ce mai înfite ale mulțimii.

— «...căci mai bună este moartea cu cinste decât să aveți numele cu rusine!» încheie grămaticul.

Ochii senini ai lui Radu au început să ardă. Se întoarce spre sol:

— Și încotro se revarsă, în acest ceas, puhoiul lui Mehmed?

— S-apropie de Glubavi!

Afară, vîntul iernii se izbește fu-rios, ca valurile dezlănțuite ale mării, în pereții de piatră, neclintii, ai caselor domnești ridicate, cu mai mult de un secol în urmă, de Mircea cel Bătrîn.

MICRO-DOCUMENTAR

• În luna septembrie s-au împlinit 450 de ani de la moartea lui Neagoe Basarab, domn al Țării Românești.

A domnit între anii 1512-1521.

• Neagoe Basarab a fost una din personalitățile strălucite pe care Europa le-a dat veacului al XVI-lea.

• Pe plan intern a fost un priceput organiza-tor, luînd o serie de măsuri de gospodărire a țării, iar pe plan extern a desfășurat o largă activitate diplomatică. Trimișii săi puteau fi întîlniți, în acea vreme, la Roma și Veneția, în Ungaria și Polonia. Întreaga sa politică a fost îndreptată spre apărarea demnității și intere-selor țării, împotriva jugului otoman.

• Numele său se leagă de unul dintre cele mai însemnate monumente de cultură ale veacului, lucrarea «Învățăturile lui Neagoe Basarab către fiul său Theodosie». Paternita-tea lui Neagoe Basarab asupra acestei opere a fost mult controversată. Au fost istoriografi, care au argumentat că n-ar fi fost posibil ca în Țara Românească, la începutul veacului al XVI-lea, să se manifeste un fenomen cultural de asemenea însemnat. Lor li s-au opus specialiștii de mare autoritate, care au demon-strat paralelismul perfect între sfaturile pe care Neagoe le-a dat fiului său și politica practică de el. Cercetările au mai arătat că «Învățăturile» au fost scrise în limba slavonă, limbă de cul-tură oficială pe care domnitorul Munteniei o cunoștea foarte bine. Prima versiune româ-nească, după toate investigațiile, datează din veacul al XVII-lea. Traducerea este fidelă cu textul slavon avînd modificări de foarte mică însemnătate.

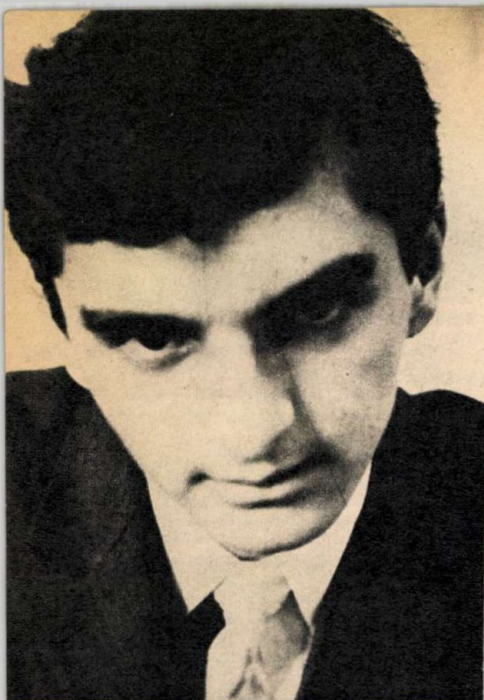

• Neagoe Basarab cu familia sa, așa cum apar într-o broderie

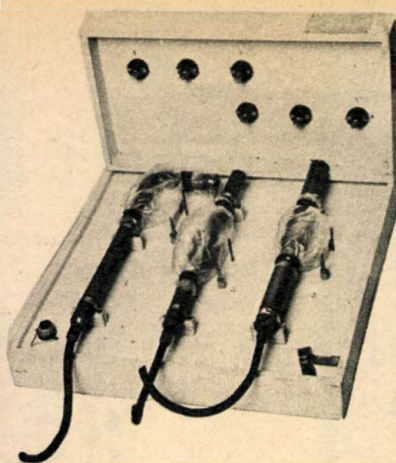
• «Învățăturile» ne apar ca o mare operă cu caracter enciclopedic, o carte de educație, un tratat politic.

• Toate documentele dovedesc că Neagoe Basarab a fost un domn de mare cultură, cu o înclinație deosebită pentru frumos. Astfel, el își trimite solii în vestitele cetăți de la Adria-tica pentru a căuta obiecte de artă, ține legătura cu argintarii din Sibiu și Brașov, cărora le cere executarea unor lucrări după indicațiile sale.

• «Învățăturile lui Neagoe Basarab către fiul său Theodosie» au apărut în anul 1978, la Editura «Minerva», într-o nouă ediție sub îngri-jirea cercetătorilor Florica Moisil și Dan Zamfi-rescu.

Concursul Minitehnicus, aflat astăzi la cea de a V-a ediție a sa, a scos la iveală multe talente tehnice. De câteva dintre ele ne vom ocupa în cele ce urmează. Firește, nu despre toți putem vorbi ca despre niște inventatori în adevăratul înțeles al cuvântului deși, unii

Dispozitivul de semnalizare a scurgerilor de gaze din conducte

Autor: RADU PAPAȘIAN

gîndirea tehnică, ingeniozitatea, dorința de a construi lucruri utile ne dau dreptul să ne gîndim la ei ca la viitori inventatori de prestigiu.

Chiar la prima ediție a concursului, a stîrnit curiozitatea juriului lucrarea elevului **Cloyber Siegfried** din Cugir,

o lumină suficientă pentru scris, pe întineric. Întregul ansamblu era închis într-o carcasă comodă, concepută de autoare. Sora ei, **Magda**, a prezentat un **creion pentru pirogravură pe metale**, extrem de simplu și ingenios.

Tot prin lucrări simple și ingenioase s-a făcut remarcat și elevul **Călin Rădulescu** din localitatea **Roșiori de Vede**, județul Teleorman. Prima lucrare a fost prezentată la ediția 1968 a concursului și se intitula, sugestiv, **«Valiza minune»**. Practic, această valiză nu putea fi... furată! Pe spate avea instalate mai multe baghete prevăzute cu contacte, fiecare contact acționînd independent. Era suficient ca valiza să fie ridicată de la locul ei, fără voia proprietarului, pentru ca să se declanșeze o sonerie puternică ce punea în alarmă pe păgubaș. O altă lucrare prezentată de același elev în anul 1969 a fost **«verificatorul de rezultate»**, un dispozitiv util în instruirea programată. Este vorba despre un dispozitiv prin care elevii din clasele mici, după teză sau extemporal, aveau posibilitatea să verifice dacă rezultatul obținut de ei este sau nu corect.

Ambele lucrări au fost înregistrate la Oficiul de invenții și mărci, pentru omologare. De asemenea, ele au fost trimise la **«Tîrgul de invenții ale elevilor»**, care se va desfășura la Tokio în primăvara anului 1972.

O mică invenție, de asemenea înregistrată la Oficiul de invenții și mărci și care a fost trimisă la Tokio este aceea a elevului **Dorel Găină** din Oradea. Invenția este intitulată **«Bocanci cu lanternă»** și prezintă un mare avantaj pentru turistul prins de întineric pe drum și care are minile ocupate de bagaje. La o pereche de bocanci obișnuți, într-o teacă de piele, se află montat un mic far. Bateriile sînt îngropate în tocul bocancului, sau prinse lateral, contactul: atîlindu-se în buzunar. O anumită înclinație a farului face ca, în timpul mersului, de pe unul dintre bocanci, lumina să se proiecteze într-o direcție corectă, pe drum.

Un loc aparte în această succintă galerie de mici inventori generați de concursul Minitehnicus, îl deține elevul **Radu Papazian** din București. Prezent la cea de a doua și a treia ediție a concursului Minitehnicus, Radu Papazian a înfățișat două construcții pe cît de originale, pe atît de simple. Prima, **«nivelă de controlat turnarea corectă a asfaltului pe arterele**

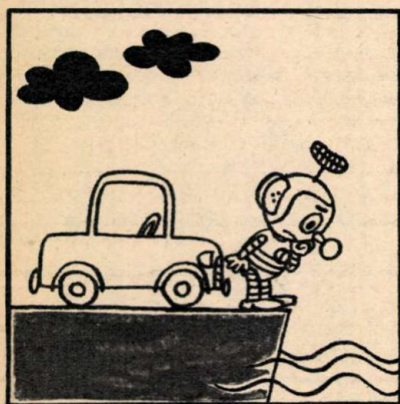
de circulație» era compusă dintr-o pîrghie mobilă în formă de T; coada T-ului era înzestrată cu o rotiță, iar un capăt avea rolul de indicator pe o mică scală prevăzută cu contacte. În clipa în care rotița intra într-o depresiune sau, dimpotrivă, «călca» pe o proeminență, brațul indicator făcea contact, aprinzînd un bec și punînd în funcție o sonerie. Pe scală se putea citi cu ușurință gradul de denivelare al terenului. Întreg ansamblul era montat într-o cutie simplă, de placaj, pe 4 rotițe. Este interesant faptul că ideea a atras atenția autorităților gospodăriei municipiului București care au cerut planurile aparatului pentru o eventuală construcție la scară mare a acestuia.

A doua invenție, prezentată de Radu Papazian, se intitula **«dispozitiv de semnalizare a scurgerilor de gaze din conducte»** în scopul ușurării dificultăților de detectare a locului unde se produc scurgeri de gaze. Radu Papazian a imaginat o serie de balonașe de plastic montate mai ales pe mufe (locul cel mai frecvent de producere a defecțiunilor). În caz de scurgere a gazului, balonașul se umflă și pune în mișcare un contact legat cu un sistem de alarmă optică sau acustică. Un panou cu becuțe sau sonerii, aflat la distanță, alarmează și indică exact locul unde s-a produs defecțiunea.

Bineînțeles că dispozitivul trebuie perfecționat. (De pildă, contactele ar trebui cufundate într-o baie de ulei). El a fost depus la Oficiul de invenții și mărci, de unde autorul a și primit îndrumările necesare.

Pentru această lucrare a sa, Radu Papazian a obținut marele premiu individual Minitehnicus, pe anul 1970 și medalia de aur, iar dispozitivul a fost trimis la «Tîrgul internațional de invenții ale elevilor» de la Tokio.

Articolul nostru n-a epuizat nici pe departe galeria micilor inventatori stimulați și puși în evidență prin concursul Minitehnicus. S-ar mai putea vorbi despre colectivul de copii de la **Casa pionierilor din Baia Mare** care, sub conducerea profesorului Aurel Doros,

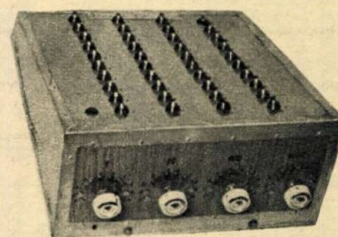
dintre ei și-au depus lucrările spre omologare Oficiului de invenții și mărci, iar alții au fost solicitați de diferite fabrici și instituții pentru a le fi generalizate unele lucrări. **Setea lor de căutare**,

CLOYBER SIEGFRIED, cîștigătorul premiului I la ediția (1968).

județul Alba: un pantograf electric. Acționat de un motor electric, pantograful reproducea, printr-un sistem de sincronizare, în ceară, modelul inițial. Impresionant la acest dispozitiv era faptul că, totul fusese lucrat de Cloyber, de la motor, transformatoare, sisteme de sincronizare (foarte ingenioase și de concepție proprie) pînă la roțițele de angrenaj din plastic tare al căror dinți erau lucrați cu pila. Lucrarea a obținut premiul I pe țară.

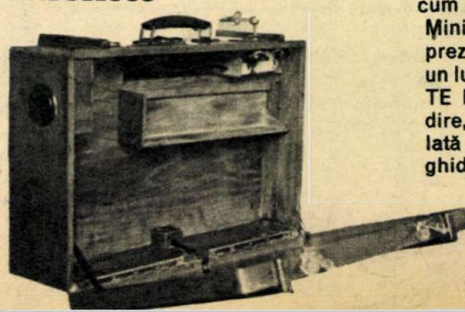
La cea de a II-a ediție — 1969, s-au făcut remarcate surorile **Paula și Magda Florescu** din Sibiu. **Florescu Paula** a prezentat un **creion cu lanternă**, de concepție proprie. În momentul în care scriai, un bec minuscul, așezat deasupra capacului unui pix, dădea

Dispozitivul de verificat calcule

Și... valiza «minune» cu sistem de alarmă.

Autor: **CĂLIN RĂDULESCU**

CĂLIN RĂDULESCU

sînt creatorii unei bucătărie automate, sau despre colectivul de copii de la **Casa pionierilor din Galați** care, sub conducerea inginerului Matei Kiraly au creat reușite modele de vehicule pe pernă de aer, capabile de a se ridica de la sol, avînd pilotul la bord.

În fața fiecărui concurent se află acum cea de a V-a ediție a concursului Minitehnicus. Și ca o încheiere a celor prezentate mai sus, nu trebuie uitat un lucru: **FIECARE DINTRE VOI POATE DEVENI UN INVENTATOR!** Gîndire, ingeniozitate și mai ales **UTIL!** Iată parametrii după care vă puteți ghida cu succes.

AGENDA MINITEHNICUS, EDIȚIA A V-A, 1972

VĂ VORBEȘTE
prof. univ. EDMOND NICOLAU,
președinte de onoare
al clubului
«Minitehnicus-Cutezătorii»

Concursul **MINITEHNICUS** a ajuns din nou în faza pe țară. Peste 10 000 de minitehnicieni au participat în ediția 1971 la concursul tinerilor noștri constructori. Este o cifră record.

Îmi vin în minte obiecte din prima expoziție, organizată chiar în cadrul redacției «Cutezătorii». Câtă distanță de la acel început și pînă la expoziția ce a avut loc în anul 1970, în aripa nouă a Institutului de arhitectură «Ion Mincu» din Capitală! Este distanța care separă un modest navomodel de un vehicul pe pernă de aer, capabil de a se înălța de la sol pentru a călători cu pilotul la bord.

Dar să nu ne lăsăm cuprinși de prea multe amintiri și mai bine să căutăm sensurile noi care iluminează prezentul concurs «Minitehnicus».

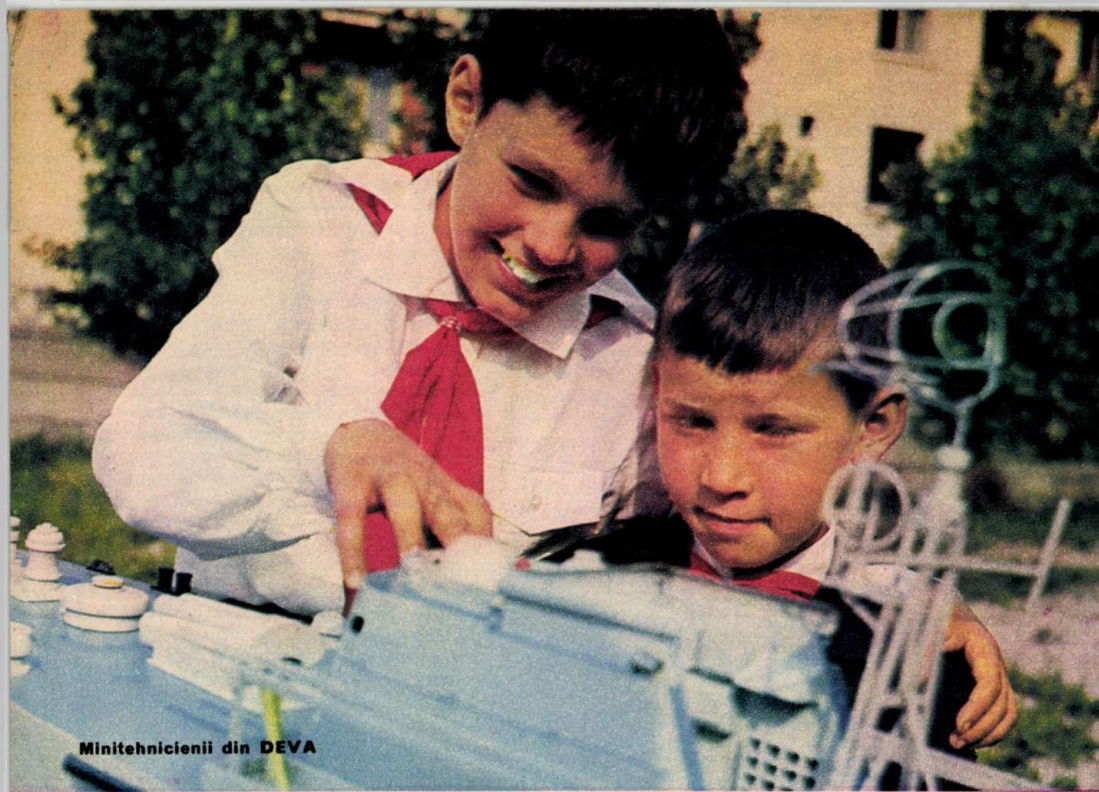
În acest an, în toate școlile din țară au început să funcționeze ateliere-școală. În aceste ateliere-școală, tineretul țării noastre are posibilitatea să învețe cum se lucrează cu diferite unelte, poate deprinde o meserie, devenind astfel mai repede în stare să se încadreze în procesul muncii productive. În aceste noi forme de școlarizare, tineretul nostru are posibilitatea ca, sub îndrumarea unor cadre competente și cu utilaje corespunzătoare, să învețe cum se lucrează la strung, cum se devine electronist, sudor sau informatician.

Alături de atelierele școală, concursul **MINITEHNICUS** este un minunat prilej pentru fiecare școlar de a-și satisface dorința de a construi, de a da frîu liber imaginației tehnice. Și acum să vă dezvălui un secret, dacă mai e secret. Juriul «**MINITEHNICUS**» nu apreciază o jucărie fără sens, vopsită în culori frumoase, ci, în primul rînd, apreciază ideile tehnice originale, îndrăzneala creației tehnice, care caută să rezolve o problemă a vieții din societatea noastră socialistă. Să nu uităm că în anii trecuți s-au depus cereri de brevete de invenție pentru unele idei ale tinerilor minitehnicieni.

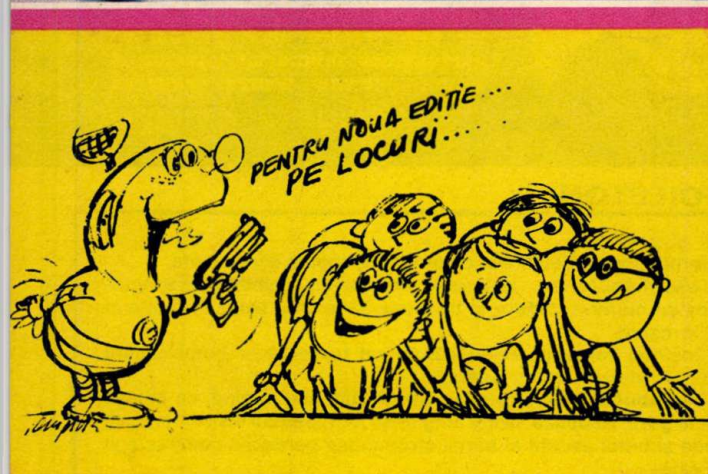
În preajma noului concurs, «Minitehnicus», adresez un cald salut tuturor participanților, dorindu-le mult succes. Le urez tuturor concurenților, să ajungă cît de repede mari tehnicieni ce-și pun întreaga lor putere de muncă și creație în slujba patriei socialiste, în slujba poporului nostru harnic și ingenios.

Se verifică tensiunea electrică.

Minitehnicienii din DEVA

Modelul principal al ediției Minitehnicus 1969: «corășe spațiale» complet pioniștii din Baia Mare.

Modelul principal al ediției Minitehnicus 1969: «corășe spațiale» complet pioniștii din Baia Mare.

La Școala primară Nakamisaka din Iwaki (Japonia) lecțiile de educație fizică în aer liber se fac prin pregătirea elevilor de a merge pe... picioroange. Uneori, acestea ating chiar înălțimea de 4 metri.

Barbara Schild, în vîrstă de 15 ani, are o meserie rar întâlnită la fete: aceea de coșar. Îmbrăcată în costumul de lucru, Barbara îi însoțește zilnic pe tatăl și pe bunicul său... pe acoperișurile caselor din Darmstadt (R.F.G.).

Peste 1 200 de copii din regiunea Hobarovsk (U.R.S.S.) fac parte din detașamentul «Patrulelor albastre». În timpul liber, ei ajută pescarilor la apărarea rezervelor de pește. Atunci cînd apele rîurilor scad foarte mult, ei strîng peștișorii rămași în mîl, depunîndu-l apoi în Amur.

MERIDIANE

• Municipality orașului iugoslav Sibenik a pus la dispoziție cunoscutei cîntărețe Josephine Baker și copiilor săi o fortăreață medievală, situată pe litoralul Mării Adriatice.

Aici, Josephine Baker va putea amenaja un muzeu consacrat fundației sale de ajutorare a copiilor. Totodată orașul Sibenik a pus la dispoziție «Fundației J. Baker» și cîteva terenuri din apropiere unde, cu ajutorul UNICEF se are în vedere construirea unei «Universități a tineretului» la care vor fi primii copii din toate țările.

• Pentru cei peste 1 600 copii de vîrstă școlară din cartierul de barăci italian Ostia Roma nu există nici măcar o școală. Acesta este motivul pentru care, peste 1 000 familii care trăiesc în acest cartier s-au întîlnit, recent, în cadrul unei puternice demonstrații, pe principalele artere ale orașului. Ei cereau convocarea de urgență a Consiliului de circumscripție și strîngeau semnături pentru a determina oficialitățile municipale, să soluționeze această situație.

«Chiar dacă trăim în barăci, chiar dacă nu avem siguranța locului de muncă pentru ziua de mîine, avem datoria să asigurăm copiilor noștri dreptul la învățătură», «Școală pentru toți copiii» — iată lozincile sub care s-a desfășurat demonstrația.

GRĂDINILE ADÎNCURILOR

Inepuizabilul rezervor de viață — Oceanul planetar — este în prezent exploatat doar în foarte mică măsură: numai 3 la sută din nevoile de hrană ale omenirii sînt preluate din acest uriaș «hambar» viu.

Oceanograful sovietic Veniamin Bogorov este de părere că, nu peste mult timp «cultivarea» mărilor prin crearea unor «grădini de zarzavaturi» submarine, precum și a unor «ferme» pentru creșterea

PETRE LUSCALOV

OSTROVUL LUPILOR

(Partea a doua)

EXTRAORDINARELE PERIPETII ALE Scatiului ȘI ALE PRIETENULUI SAU Babușcă

CAPITOLUL X

În vremea aceasta, Scatiul și Babușcă, visleau de zor pe canalul îngust, care tăia ca o lamă strălucitoare de cuțit îngrămădirea sălciilor din pădurea Teregoa.

Pe neașteptate, un nor uriaș de ceață veni de undeva, de departe, dinspre Dunăre, deasupra pădurii. Stelele dispărură. Sălciile fumegau cuprinse parcă de un ciudat incendiu, mistuindu-se și dispărînd ca niște gigantice catarge albe, într-o mare imensă de fum.

În curînd, nu se mai putea vedea nici la doi pași.

Barca condusă de cei doi băieți începu să înainteze în zig-zag, izbindu-se din cînd în cînd, cînd într-o parte, cînd în cealaltă a canalului de ierburile uscate și păroase ale sălciilor.

Babușcă părăsi vislele și, trecînd pe lîngă Scatiu, se cocoță, așezîndu-se turcește pe botul ascuțit al bărcii.

— Dă-i drumul, Scatiule! spuse liniștit acesta și ducînd palmele în formă de pilnie la gură, strigă ascuțit și prelung: «Oho!... ohooo... hoo... ohooo...»

— Oho... ohooohoo... ohoo... îi răspunse ecoul de-a lungul canalului...

— Apasă pe visla din dreapta! anunță Babușcă scoțînd din nou un

ROMAN FOILETON

tipăt ascuțit și prelung.

Scatiul porni barca apăsînd mai cu putere pe lopata din dreapta.

— Oho... ohooohoo... ohoo... răspunse din nou ecoul canalului, atîngîndu-se apoi ca un murmur undeva, în noianele pădurii de sălcii, învaluite în întuneric și în ceață.

— Drept înainte! comandă Babușcă, așezat turcește pe botul ascuțit al bărcii... bătaia vislelor la fel, Scatiule!

Pilotată de Babușcă, barca prindea viteză. Din cînd în cînd, cu miinile făcute pilnie la gură, Babușcă striga lung și ascuțit. Scatiul vislea din ce în ce mai repede și botul ascuțit al bărcii străpungea perdelele compacte și umede de ceață.

Orele treceau. Apoi, încet, încet, deasupra pădurii începeau să se reverse zorile. Ceața se lumina. Și o dată cu zorile, sălciile păreau că își iau din nou zborul în văzduh, plutind jur-împrejurul bărcii, asemenea unor uriașe umbre fumurii.

Babușcă trecu din nou la visle. Înaintau acum de-a lungul canalului, în plescăitul ritmic al vislelor, într-o ploaie de stropi mari și reci ce se scuturau de pe ramurile pietoase ale sălciilor, legănate încolo și înapoi de un vînt puternic. Ceața se risipea vîzînd cu ochii. Ici și colo, perdele de lumină, ușoare și transparente, aurii sau roșii, se revărsau vibrînd în văzduhul întunecos al pădurii.

— Privește, Babușcă! strigă vesel Scatiul, parcă trăgînd mai cu sete la visle... Încă puțin și ieșim din pădure... Am scăpat, Babușcă... Am scăpat.

Într-adevăr, în fața bărcii în care se aflau cei doi băieți, canalul se lărgea mereu, desfăcîndu-se ca o pilnie și prin ea curgea parcă spre ei, un fluviu de aburi scăldat în lumină.

— Acum marginea pădurii era aproape. Deodată, undeva în stînga bărcii, la marginea unui covor plutitor de nuferi, apa clocoti puternic și o știucă mare, galben-fumurie sări din apă după o babușcă strălucitoare ca argintul, înghițînd-o din zbor. Apoi se prăvăli înapoi cu un plescăit asurzitor, dispărînd în adîncurile străvezii ale apei.

— Știi ceva, Scatiule? spuse Babușcă, înfundînd lopetile în apă și oprind barca... Ce-ar fi să-i ducem știuca lui nenea Vlad la Tulcea?

Scatiul păru să se gîndească o clipă, stînd nemișcat pe miinile pe lopeti.

— Bună idee... răspunse el, întorcînd capul spre Babușcă... Ai brișcă* la tine?

Babușcă dădu drumul vislelor și scoase din buzunarul pantalonilor un colac de fir de nailon gros, la capătul căruia se zărea o linguriță strălucitoare din metal alb, prevăzută cu o mică ancoră neagră, cu trei colți ascuțiți.

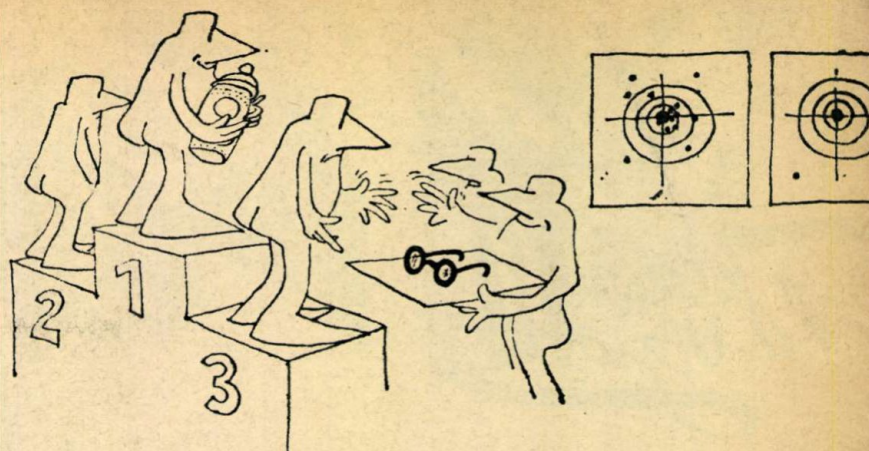
— Ne urcăm în salcia uscată de colo... spuse Babușcă, arătînd cu mîna spre o salcie uscată și scorburoasă care se ridica din apă deasupra covorului plutitor de nuferi... Cumătra n-o să ne vadă... Arunc brișca de două ori, și a treia oară, cumătra este a noastră... Ce zici?

Brișcă.* Denumire regională a linguriței de metal cu care se prind știucile.

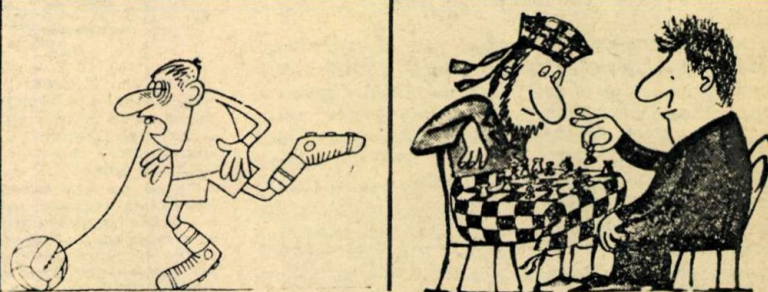
peștilor vor cunoaște o mare extindere. Au și fost efectuate cercetări în vederea conservării faunei și florei mărilor. O metodă de cultivare rapidă a planctonului — aliment important pentru mulți locuitori de pe țărmurile mărilor și oceanelor — este pe cale de a fi pusă la punct. Au fost descoperite, de asemenea, în ultimii ani, noi specii de pești care pot fi folosiți pe scară industrială la hrănirea omului.

În timpul Festivalului folcloric desfășurat în acest an la Sargans (Elveția) a apărut, la un moment dat, și acest grup de tineri. Purtând pe față măști de gaze, ei cereau mijloace mai eficiente pentru protejarea aerului ce devine tot mai puțin respirabil.

TREI CARICATURISTI
DIN CECOSLOVACIA

IRI DANIEL
ZDENEK ZACEK
JAROSLAV POP

ROMAN FOILETON

Babușcă azvîrli brișca. Ea zbură strălucind, rostogolindu-se prin văzduh, și căzu plescăind la marginea covorului plutitor de nufăr.

Babușcă începu să o tragă repede spre el.

— Deșteaptă cumătră, bombăni el nemulțumit. Stă și chibzuiește...

— Nu poți s-o arunci chiar lângă ea? se interesă Scațiul.

— Ba asta am să și fac, bombăni din nou Babușcă, ridicînd brișca din apă și trăgînd-o sus, spre el, în salcie... Am să i-o arunc drept în gură...

Și încordat, tăcut, începu să rotească din nou lingurița deasupra capului.

— Acum! strigă Scațiul, uite-o... A ieșit de sub frunze...

Brișca porni ca un fulger. În clipa următoare apa păru că explodează. Știuca înhătase brișca. Simțindu-se prinsă, namila făcu un salt spectaculos afară din apă, se dădu de câteva ori peste cap, apoi dispăru, cu un plescăt înfrîntor al cozii, în adîncuri.

Dar Babușcă apucase să înfășoare firul în jurul unui ciot uscat. Firul de nailon se întinse ca o strună și «fuierea» prelung.

— Am prins-o! Am prins-o! strigă vesel Babușcă, în vreme ce Scațiul se repezea să îl ajute.

Babușcă trăgea din răspuțeri de fir, știuca se repezea cînd încoace, cînd înapoi, răscolind și călcînd frunzele plutitoare de nufăr, stîrnind valuri uriașe, sărea în tunbe amețitoare, scuturîndu-și capul, în văzduh, ca să arunce brișca din gură. Scațiul înfășura firul recuperat de Babușcă pe ciotul de lemn.

Acum, știuca se zvîrcolea de moarte, lângă trunchiul sălciei uscate.

— N-o s-o putem trage sus, îi spuse Babușcă prietenului său. E prea mare... Să o lăsăm legată aici și să tragem barca lângă ea...

Scațiul încuviință din cap și îi făcu semn cu mîna lui Babușcă să îl urmeze.

Dar în clipa aceea, cei doi băieți încremeniră.

Jos, lângă trunchiul sălciei uscate apăruse o barcă cu motor. În barcă se aflau doi indivizi, unul din ei ținea un revolver ațintit asupra lor.

— Bună ziua, căpitane, spuse pe un ton vesel individul, salutîndu-l parcă cu revolverul pe care îl ținea în mînă... Păi ce fel de purtare este asta? O ștergeți fără să vă luați ziua bună de la domnul Friedrich?

Scațiul recunoscu în cel care îi vorbea pe așa-zisul șofer al Trustului de construcții de la Tulcea.

Celălalt individ era slăbănogul poreclit Bîzu.

— Ha... ha... ha... izbucni într-un ris vesel șoferul... la te uită Bizule, la ei, ce mutră au făcut! Și adaugă arătînd cu țeava revolverului spre Babușcă... Și asta cine mai e? Vestitul Babușcă?

Un fulger trecu prin ochii verzi și pieziși ai lui Babușcă.

— Dar matale, cine-mi ești? îl întrebă el, cu aerul lui somnoros. Tot vreo știucă de baltă?

— Gura! suieră deodată șoferul, agitănd revolverul în mînă... Coboriți unul cite unul din salcie. Și țără trucuri... Ați înțeles?!!

Scațiul privi lung spre Babușcă și dîndu-și drumul de-a lungul trunchiului uscat, coborî primul în barca cu motor.

(Va urma)

Desen: POMPIU DUMITRESCU

— Să mergem, conveni Scațiul, împingînd barca spre trunchiul uscat al sălciei. O dată ajunși acolo, cei doi băieți, legară barca și se cățărară în salcie.

Babușcă se instală pe o cracă groasă și desfăcînd o bucată de fir de nailon din colacul pe care îl ținea în mînă, începu să rotească brișca cu mîna cealaltă deasupra capului.

— O vezi, Scațiule?

Scațiul stătea pe o cracă undeva sub el.

— Da. E acolo, între cele două frunze de nufăr, pîndește... Crezi că o să sară?

Radio FETELOR

Frumusețea fără înțelepciune
este ca o floare în tină

(PROVERB ROMÂNESC)

Dragi prietene, în acest număr vreau să vă fac cunoștință cu trei fete: Mariana, Valerica și Florica. Ele m-au rugat să vă transmit că...

...am hotărât să venim în ajutorul tuturor copiilor care doresc să devină radioamatori și nu au cercuri în școală.

Noi le vom trimite cu cea mai mare plăcere diferite scheme, sfaturi practice, îi vom ajuta în lămurirea diferitelor probleme și la procurarea materialelor necesare. Dispunem de 6 colecții de reviste, de 65 cărți de specialitate, și mai ales de o experiență de 3 ani în domeniul construcției radio, plus posibilitatea de a lua legătura cu vechi radioamatori de la Radioclubul județean.

Scrisorile voastre sînt așteptate cu plăcere ca să puteți face primii pași spre una dintre cele mai pasionante indeletniciri. Scrieți pe adresa: **CERCUL RADIO, Școala generală Alparea, județul Bihor, oficiul poștal OȘORHEI.**

Totodată vă dezvălui un secret din limbajul radioamatorilor: «73» înseamnă «LA REVEDERE» —

— **Dana Dumitru — Turnu Severin.** Iată, în pagina de față, surpriza pe care o poți pregăti mamei.

Surpriza

Duminică dimineața, întreaga familie ia împreună micul dejun. Pregătește-le o surpriză. Aranjează tu masa, pentru ca mama să se poată odihni.

Pe un șervețel colorat, pus în fața fiecăruia, așezi o farfurie pentru tartine. În dreapta pui cuțitul și în stînga furculița, iar lîngă ea, cana pentru ceai sau cafea și lingurița. Pune pe masă, într-un coșuleț, pîinea frumos tăiată. Pe o farfurie așezi felii de brînză și, după gust poți prepara mici sandvișuri cu bucățele de salam, felii de ouă or-

nate cu bucățele de roșii și gogoșari. Cum micul dejun se ia duminică ceva mai tîrziu, decît de obicei, poți pune pe masă și o farfurie cu fructe. Masa pregătită de tine va fi, te asigurăm, pentru toți ai casei, o plăcere. Dacă la aceasta vei adăuga și brișoare pe care le poți prepara foarte ușor, bucuria va fi și mai mare.

RETETĂ DE BRIȘOE

(Ne-a fost oferită de la laboratorul de gospodărie a

Școlii generale nr. 179, din Capitală).

Pentru pregătirea brișoilor aveți nevoie de următoarele: 100 gr unt, 3 ouă, 500 gr făină, coajă de lămie, un praf de vanilie și un praf de copt.

Se freacă bine untul, la care se adaugă treptat, treptat cîte un ou. Apoi se toarnă, puțin cîte puțin, făina (aveți grijă, nu puneți multă făină, deoarece compoziția trebuie să curgă), adăugați praf de copt, vanilie, coajă de lămie. Tapetați forme mici cu ulei și cu făină; apoi cu o linguriță, turnați compoziția. Se dă la cuptor, la foc potrivit, pînă ce se rumenesc. Se pudrează cu zahăr.

La micul dejun de duminică, brișoarele vor merge foarte bine cu ceai sau cafea.

FOTO: HANS JOSSE

CUM NE ÎMBRĂCĂM

Vă oferim două modele de rochii recomandabile pentru după-amiezile libere: pentru teatru, concert sau o reuniune din ca-

drul școlii. Culoarele favorite sînt: bleumarin cu alb, verde, tonurile de oranj și roșu. De asemenea, țesăturile cu imprimeuri de inspirație folclorică, în carouri, sau dungi, sînt potrivite pentru voi.

Un model de sarafan, frumos și practic, ușor de realizat dintr-o rochie mai veche.

Modele de împletituri din lînă, foarte potrivite pentru strînsul părului.

DESEN: MOISESCU STENDEL

ASTĂ SEARĂ, MERGEM LA TEATRU

Ne pregătim cu plăcere pentru seara cînd mergem la teatru. Așteptăm cu nerăbdare să urmărim spectacolul, jocul actorilor, concepția regizorală. Nu vom neglija însă nici ținuta, nici comportarea pentru că se știe — buna cuviință înseamnă civilizație, înseamnă cultură. Pentru o cutezătoare, ținuta, la teatru, este modestă, dar nu lipsită de eleganță. De aceea, pentru a acest eveniment, ne vom pune rochia noastră cea mai frumoasă, curată, bine călcată. Ca reguli de bună purtare nu vom uita:

• Prima și cea mai importantă regulă este sosirea din timp în sala de spectacol. Nimic nu-i mai supărător decît să înceapă a-ți căuta locul, deranjînd pe alții cînd luminile încep să se stingă și cortina este gata să se ridice.

• Deranjează, de asemenea, comentariile făcute în timpul spectacolului, chiar dacă sînt șoptite.

• Consumul de dulciuri, cu zgomotele însoțitoare sînt potrivite numai și numai în pauze.

• Este necesar oare să vă reamintim că hirtiele, învelișurile dulciurilor nu trebuie lăsate drept semn că ați trecut pe acolo?

• Nu comiteți niciodată gestul de impolitețe de a părăsi sala, înainte de lăsarea definitivă a cortinei. Nu întoarceți grăbiți spatele actorilor care, timp de două ore s-au străduit pentru voi. Așteptați terminarea spectacolului, chiar dacă veți fi nevoiți să așteptați cîteva momente, în plus, la garderobă.

PATINAJ PE... USCAT

În pragul acestei toamne, atunci când voi, dragi cititori, așteptați cu nerăbdare și bucurie începutul de an școlar, platforma de beton din Cluj cunoștea o mare animație. Erau prezenți aici câteva sute de copii, juniori și seniori, care timp de trei zile și-au disputat înfruntările în primul *Campionat republican de patinaj pe rotile*. Paralel s-a desfășurat și un concurs rezervat celor nelegitimați, care a constituit un veritabil prolog al campionatului.

Sport relativ nou la noi în țară, patinajul pe rotile și-a câștigat repede popularitatea. De nenumărate ori, călătorind prin oraș, vezi, pe asfaltul trotuarelor copii întrecându-se în concursuri ad-hoc, pentru înghețată sau ciocolată promisă de un frate mai mare, de un părinte sau de un cadru didactic. Centre ca Timișoara sau Galați, în care această disci-

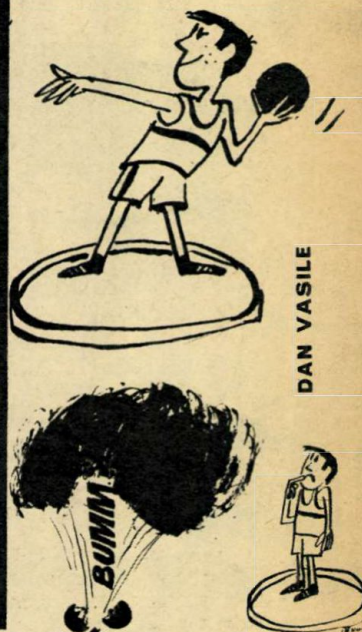
plină sportivă era mai puțin practică, de data aceasta și-au trimis și ele solii la Cluj, unde acești «novici» au dat o replică viguroasă celor cu «state» mai vechi de serviciu.

Dar să revenim la cei care, etalându-și pasiunea și priceperea în acest sport, au oferit celor prezenți un reușit spectacol, în care recordurile s-au ținut lanț. Între cerile copiilor nelegitimați au avut ca protagoniști pe G. Werder (Sibiu), Dana Munteanu (Sebeș), F. Bacoș (Timișoara), A. Ștefan (Sebeș) și Gh. Moș (Sibiu). Din lista laureatilor la probele rezervate alergătorilor avansați am extras câteva nume demne de reținut: A. Teodorescu (Școala sportivă nr. 2, București), Eniko Giliga («Mureșul», Tg. Mureș), Carmen Gancev («Constructorul», București), Carmen Dragoman («Metalul», Sibiu), Silvia și Liana Cardaș («Mureșul», Tg. Mureș).

Ajungând la încheiere, vă urăm vouă, tuturor iubitorilor patinajului pe... uscat, mult succes și așteptăm să ne invitați, animați de aceste

rînduri, la concursurile organizate în școlile voastre. Să știți că asociațiile și cluburile din București și din provincie primesc continuu înscrieri la secțiile lor de performanță, la patinaj pe rotile.

C. IOANID

PE BICICLETE LA VIITOAREA OLIMPIADĂ DE LA MÜNCHEN 1972

Despre micii cicloturiști din Micfalău, sat aflat în apropiere de Sfântu Gheorghe, am mai scris. De ani de zile, elevii ai Școlii generale de aici vizitează, pe două roți, țara de la un cap la altul, lărgindu-și în felul acesta orizontul cunoștințelor. Celor mai silitori li s-a oferit anual posibilitatea să facă excursii pe biciclete și în țări străine, fiind conduși, de fiecare dată, de mereu tânărul profesor de educație fizică, Acațiu Fejér. În vara aceasta, elevii din Micfalău au parcurs un traseu

lung de 2 700 kilometri, care a trecut prin Ungaria, Polonia, Cehoslovacia și Uniunea Sovietică. În caravana lor a pedalat de data aceasta și tânărul director al școlii, profesorul de matematică László Forró, care de anul viitor va prelua organizarea expedițiilor cicloturistice ale elevilor din Micfalău.

«De 12 ani neîntrerupți, ne-a spus Acațiu Fejér, mă ocup de acțiunile cicloturistice, care au făcut ca școala și satul nostru să fie cunoscute în întreaga țară și în străinătate. Vreau să închei această activitate anul viitor, la München, iar după întoarcerea de la Olimpiadă, voi preda ștafeta unor oameni de nădejde, care sînt siguri că vor menține și dezvolta tradiția excursiilor pe biciclete».

Prin urmare, elevii din Micfalău și profesorii lor au în proiect o temerară excursie la jocurile Olimpice de la München. Le dorim, de pe acum, drum bun.

I.T.

PENTRU CLIPA ÎN CARE PE STADIONUL DIN MONTREAL SE VA APRINDE FLACĂRA OLIMPICĂ

Tînărul din fata mea este blond, cu ochii albaștri. Pare timid, vorbește mai mult în șoaptă. Știu că în 1968 a fost invitat la Jocurile Olimpice din Mexic, drept recompensă, pentru că a reușit în cadrul concursului «cercurile olimpice în școli» să strîngă toate cele cinci cercuri care se află pe steagul alb al Olimpiadelor. L-am întrebat cum a reușit să... cucerească primul cerc.

Csaba Dosa zîmbește.

— Simplu de tot, mi-a răspuns Csaba. Datorită faptului că n-am voce și deci n-am fost bun la cor, iar în al doilea rînd pentru că gardul școlii din Odorhei era foarte înalt...

— E o glumă?

— Nicidecum. La școala din Odorhei, unde am învățat primele opt clase, cei care nu erau buni la cor erau dați «pe mîna» profesorului de educație fizică pentru handbal și atletism. Așa am început, la 12 ani, atletismul. Iar pentru că îmi plăcea să sar gardul școlii, înalt de peste 1,50 m am ales săritura în înălțime. După vreo două luni am trecut barierea care îmi dădea dreptul să primesc insigna cu primul cerc — cel verde, reprezentînd Australia. Mîndru de... cucerirea mea, am spus colegilor că le voi lua și pe celelalte.

— Pariez că rămii doar cu «Țara cangurilor», care sar tot ca tine, a glumit cineva, spre hazul tuturor.

Asta m-a îndrîjit. Am început să mă antrenez sistematic. Am sărit 1,80. Apoi 1,92. Am cucerit, astfel, al doilea, al treilea, apoi al patrulea cerc olimpic. În vara anului 1968, în preajma Jocurilor Olimpice din Mexic, am sărit 2,06 m. Obțineam astfel și cel de al 5-lea cerc și... dreptul de a fi invitat la Olimpiadă. Visul meu se împlinea.

Îl privesc în timp ce vorbește. Știu că în anul 1971 n-a avut nici un rezultat sub 2,10 m în marile concursuri.

— Ești student la Institutul pedagogic din Tg. Mureș, secția educație fizică. Ai dori să devii profesor?

— Visul meu este să ajung inginer, să construiesc rachete. De mic — m-au fascinat... înălțimile. Cu propriile-mi forțe, sper să mă «înalt», adică să sar 2,25 m sau chiar mai mult. Cu o rachetă... ar fi altceva. A doua mea pasiune este literatura. A treia... somnul.

— Iar glumești?

— Spun adevărul. Îmi place să dorm mult, foarte mult, dar numai în preajma concursurilor. Unii îmi zic Somnorilă. Antrenorul meu, Zoltan Szabo, e convins că... somnoterapia asta mă ajută să acumulez forțe și să fac... explozie pe stadion. Știu că mulți dintre cititorii revistei «Cutezători» doresc să participe la Jocurile Olimpice. Ei, bine, pot începe. Chiar dacă... au voce și sînt aleși în corul școlii, chiar dacă școala n-are gard înalt! Cheia succesului constă în muncă, perseverență, ambiție! Și, pentru a le stimula aceste calități, îi rog să se gîndească bine la faptul că, în 1976, peste 5 ani deci, pot fi în Canada în clipa cînd, pe stadionul din Montreal, se va aprinde flacăra olimpică...

SEVER NORAN

Cutezători 45

ADRESA REDACȚIEI: PIATA ȘCÎNTEII NR. 1
OFICIUL POȘTAL 33 — BUCUREȘTI
Căsuța poștală 4132
Telefon 176010 int. 1458

REDACTOR ȘEF
MIHAI NEGULESCU

REDACTOR ȘEF ADJUNCT
OVIDIU ZOTTA

SECRETAR GENERAL DE REDACȚIE
IOAN DONCA

REDACTOR ARTISTIC
POMPIU DUMITRESCU

TEHNOREDACTOR
EMIL PETROVICI

ADMINISTRAȚIA: EDITURA
ȘCÎNTEIA; TIPARUL: C.P.C.S.

ABONAMENTELE PRIN OFICIILE ȘI
AGENTILE P.T.T., PRIN FACTURILE
POȘTALE ȘI DIFUZORII DE PRESĂ

LA
ÎNCHIDEREA
EDITIEI

▲ "SPERANTA"

▲ "PANDURI"

Marele Trofeu "CUPA Cutezătorii la FOTBAL"

PENTRU COPIII DE LA SATE
EDITIA I / 1971

AMARINTE
IN NUMERUL
VIITOR

a fost câștigat de echipa "SPERANTA"

DIN VALEA DRAGULUI / ILFOV

FELICITARI ATÎT LOR CIT SI VICECAMPIONILOR ("PANDURII" DIN PRUNDENI, CALINA BARBUCENI, VILCEA) PRECUM SI TUTUROR CELOR CITEVA MII DE PIONIERI SI ȘCOLARI CARE ȘI-AU DISPUTAT ÎNTIETATEA ÎN ACEASTA PASIONANTA COMPETIȚIE FOTBALISTICĂ.

